

[1980 ஜூலை 11]

6. வரவு-செலவுத் திட்டம் 1980—81 வாக்கெடுப்பு (தொடர்ச்சி)

(அ) கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித்துறை.

(ஆ) கோரிக்கை எண் 2—மாநில ஆயத்தீர்வை.

(இ) கோரிக்கை எண் 4—பொது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—நிர்வாகம்.

(ஈ) கோரிக்கை எண் 5—முத்திரைத்தாள்கள்.

(உ) கோரிக்கை எண் 41—இயற்கைச் சேற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு.

(ஊ) கோரிக்கை எண் 46—இழப்பீடுகளும், ஒதுக்கீடுகளும்.

கோரிக்கை எண் 1.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவரவர்களே, ஆளுநரின் பரிந்துரை மேல், நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித்துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 5,63,05,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

திரு. சு. பாலன் : தலைவரவர்களே, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வாழும் வீடுகளுக்கு நிலவரி வசூல் செய்வதை நிறுத்தப்படாததைக் குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 5,63,05,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. உ. சுப்பிரமணியன் : தலைவரவர்களே, நிலவரி மூலம் அதிகம் அரசுக்குக் கிடைக்காமல் அதேசமயம் மிகப் பெரும்பான்மையான மக்களுக்கு தொல்லையும், இம்சையும் கொடுக்கின்ற நிலவரி வசூல் பண்ணுவதை நிறுத்தக் கோரி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 5,63,05,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

1980 ஜூலை 11]

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : தலைவரவர்களே, சிறு விவசாயிகளின் நிலத்திற்கு தீர்வை ரத்து செய்யப்படாமலிருப்பது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 5,63,05,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. செ. சிவகாமி : தலைவரவர்களே, கிராமப் பகுதிகளில் இணைப்புச் சாலைகளுக்கு விட்டுக்கொடுத்த நிலத்தின் மீது உள்ள நிலவரியைத் தள்ளுபடி செய்து கொடுக்காதது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 5,63,05,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

கோரிக்கை எண் 2.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவரவர்களே, ஆளுநரின் பரிந்துரை மேல், நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 2—மாநில ஆயத் தீர்வை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 89,14,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

திரு. சு. பாலன் : தலைவரவர்களே, மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக செல்லும் போலீஸ்காரருக்கு சரியான பாதுகாப்பு அளிக்க விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 2—மாநில ஆயத் தீர்வை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 89,14,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

Thiru N.S.V. CHITTAN : Sir, to discuss about the failure of the Government to check the molasses being used for illicit distillation, I move—

“That the allotment of Rs. 89,14,000 under Demand No. 2 State Excise Department, be reduced by Rs. 100/-”

[1980 ஜூலை 11]

திரு. செ. சிவசாமி : தலைவரவர்களே, நல்ல தரமான மதுவகைகள், உபயோகப்படுத்தும் சாதாரண மக்களுக்கு மலிவு விலையில் கிடைக்கச் செய்து, கண்டதை அருந்திவிட்டு சாவதைத் தடுப்பது சம்பந்தமாக விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 2—மாநில ஆயத் தீர்வை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 89,14,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

கோரிக்கை எண் 4.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவரவர்களே, ஆளுநரின் பரிந்துரை மேல், நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 4—பொது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 7,79,59,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

திரு. சு. பாலன் : தலைவரவர்களே, புதிதாக வாங்கப்படும் டைப்பரைட்டர் மெஷின்களுக்கு ஒருமுனை வரியாக வசூல் செய்ய வேண்டுமென்ற கோரிக்கை குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 4—பொது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 7,79,59,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : தலைவரவர்களே, சைக்கிள் உறுப்புகளுக்கு வணிக வரியை அறவே நீக்குவது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 4—பொது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 7,79,59,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

(முற்பகல் 9.30)

கோரிக்கை எண் 5.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவரவர்களே, ஆளுநரின் பரிந்துரை மேல், நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 5—முத்திரைத் தாள்கள்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 74,44,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

1980 ஜூலை 11]

திரு. சு. பாலன் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவரவர்களே, சென்னையில் கருவூலத்தில் குறைந்த விலையில் முத்திரைத் தாள்கள் விற்பனையில் கிடைக்கப்பெறாமல் இருப்பது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 5—முத்திரைத் தாள்கள்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூபாய் 74,44,000-இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும் ”.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, to discuss about the failure on the part of the Government to give up the collection of court fee stamps from widows, handicapped, etc. for petitions presented by them to Government, I move—

“ That the allotment of Rs. 74,44,000 under Demand No. 5 Stamps-Administration, be reduced by Rs. 100/- ”

கோரிக்கை எண் 41.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநரின் பரிந்துரைமேல், நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்—

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 41—இயற்கைச் சிற்றங்கள் குறித்த துயர்தணிப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,97,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும் ”.

திரு. சு. பாலன் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவரவர்களே, பெரம்பூர் தொகுதியில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் தீ விபத்து, வெள்ளம் போன்ற இயற்கைச் சிற்றங்களிலிருந்து காப்பாற்ற காப்பகங்கள் ஏற்படுத்தாதது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 41—இயற்கைச் சிற்றங்கள் குறித்த துயர்தணிப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 2,97,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ”.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, to discuss the failure of the Government to prevent the role of middle men in misappropriating the reliefs in cash and kind given to the sufferer, I move—

“ That the allotment of Rs. 2,97,000 under Demand No. 41-Relief on account of Natural calamities, be reduced by Rs. 100/- ”

[1980 ஜூலை 11]

திரு. கு. ரமணி : தலைவரவர்களே, 1979 கடைசியில் பெருமழை பெய்து வெள்ளத்தால் கோவை நகரம் புலிய குளத்தில் உள்ள அம்மன்குளம் பகுதியில் நாசமடைந்த குடிசை வாசிகள் பலருக்கு உதவி நிதி கொடுக்காதது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 41—இயற்கைச் சிற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 2,97,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

திரு. பொ. உத்திராபதி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இயற்கைச் சிற்றத் தால் அரிஜன காலனிகள் சேதமடைந்து இருப்பதைப் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 41—இயற்கைச் சிற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 2,97,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

கோரிக்கை எண் 46.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநரின் பரிந்துரையின்மேல் நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 46—இழப்பீடுகளும், ஒதுக்கீடுகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 18,83,15,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெறவேண்டும்.

திரு. சு. பாலன் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவரவர்களே, to discuss policy, I move—

“That the allotment of Rs. 18,83,15,000 under Demand No. 46- Compensation and assignments, be reduced by Rs. 100/-”

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, to discuss policy, I move—

“That the allotment of Rs. 18,83,15,000 under Demand No. 46- Compensation and assignments, be reduced by Rs. 100/-”

1980 ஜூலை 11]

திரு. செ. சிவசாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இளையாங்குடி பஞ்சாயத்து யூனியன் சாலைக் கிராமம், மரம் ஏலம் விட்ட தொகை ரூ. 41 ஆயிரம் மூன்று வருடங்களாக பஞ்சாயத்துக்கு வரவு வைக்காதது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 41—இழப்பிடுகளும், ஒதுக்கீடுகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகிற ரூ. 18,83,15,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும் * வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவையுள் விவாதத்திற்கு வைக்கப்படுகின்றன.

திரு. பாபு கோவிந்தராஜன் : தலைவரவர்களே, இங்கே பேச எனக்கு அனுமதி தந்ததற்காக முதற்கண் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த மானியக் கோரிக்கைகளிலே எக்சைஸ் பற்றியும், சேல்ஸ் டாக்ஸ் பற்றியும் வந்திருக்கிறது. பொதுவாக, என்னுடைய சொந்தக் கருத்துக்களை இங்கே வைக்க நான் தயாராக இருக்கிறேன். இந்த எக்சைஸ், சேல்ஸ் டாக்ஸ் இரண்டுமே புதிதாக உருவாகியிருக்கின்றன. சேல்ஸ் டாக்ஸ், முதலிலே ராஜாஜி காலத்திலே மதுவிலக்கை கொண்டு வந்த காலத்திலே ½ சதவிகிதம் கொண்டு வரப்பட்டது. இன்றைக்கு இந்த அரசாங்கத்திற்கு அது பெரிய வருமானத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த நிலைமையிலே இந்த சேல்ஸ் டாக்ஸ் மூலமாகவும், மதுவிலக்கு கொள்கை மூலமாகவும் அரசாங்கத் திற்கு பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் லாபம் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதனாலே, அதுபற்றி இந்த அவையிலே சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த சேல்ஸ் டாக்ஸ் பொதுவாக எல்லா அடைகளிலிருந்தும் வந்தாலும், சினிமா துறையிலேயிருந்து அதிகமாக வந்துகொண்டிருக்கிறது. என்டர்டெய்ன்மென்ட் டாக்ஸ் என்ற முறையிலே, சினிமாத் துறையிலேயிருந்து அதிகமான வருமானம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. பொதுவாக, ஆட்சியாளர்கள், எதைச் செய்தார்களோ செய்ய வில்லையோ சினிமாத் தொழிலைப் போறுத்தவரையிலே நல்லதைச் செய்திருக்கிறார்கள். பொதுவாக, டிரிப் சினிமக்களுக்கும், பி, சி, பிரிவுகளிலே வருகின்ற தியேட்டர்களுக்கும் கம்பவுண்டிங் டாக்ஸ் போட்டு நல்ல செளகரியங்களைச் செய்து தந்திருக்கிறார்கள். நான் மறுக்கவில்லை. அதே போன்று, நகரங்களிலுள்ள

* கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள் 469, 539, 554 பக்கங்களில் இணைப்புகள் I, II, III, ஆக அச்சிடப்பெற்றுள்ளன.

[திரு. பாபு கோவிந்தராஜன்] [1980 ஜூலை 11]

ஏ குரூப் டாக்கீஸ்களுக்கும் கம்பவுண்டிங் டாக்ஸ் கொடுக்கப்பட வேண்டும். கம்பவுண்டிங் டாக்ஸ் இல்லாவிட்டாலும், இப்பொழுது உள்ள வரி முறையை மாற்றியமைக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இந்த டாக்ஸ் விவகாரங்கள் எல்லாம் 20 ஆண்டுகளுக்கு முன் ஏற்படுத்தப் பட்டவையாகும். 30 பைசா டிக்கட்டுக்கு $1/4$ வரி போடப்படுகிறது. 30 பைசா முதல் 1.50 வரை $1/3$ வரியாகவும், 1.50-க்கு மேலே உள்ளவைகளுக்கு $2/2$ வரி போடப்படுகிறது. இப்போதும் அதே முறைகள்தான் நடைமுறையிலே இருக்கின்றன. அதிலே மாற்றமே கிடையாது பொதுவாக இப்போது 30 பைசா என்பது நடைமுறையிலே கிடையாது பெரிய தியேட்டர்களிலே அங்கே இப்போது $1/3$, $2/2$ மட்டும்தான் நடைமுறையிலே இருக்கிறது. அதைத் தவிர சர்சார்ஜ் வேறு போடுகிறார்கள். ஷோ டாக்ஸ் என்றும் போடுகிறார்கள். எனவே இது பார்ப்பதற்கு அவ்வளவு சரியானதாக இல்லை. எனவே அனைத்தையும் $1/3$, அல்லது $2/2$ ஆக மாற்றுவது அல்லது மற்ற தியேட்டர்களுக்குக் கொடுப்பதைப்போல் கம்பவுண்டு டாக்ஸ் முறையை கொண்டு வா வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து விற்பனை வரியைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொதுவாக நாம் கடைகளில் சாமான்கள் வாங்கும்போது பில் தரட்டுமா என்று கடைக்காரன் கேட்டால் வேண்டாம் என்று சொல்லி விடுகிறோம். காரணம் 100க்கு 8 ரூபாய் அல்லது 10 ரூபாய் வரி கொடுக்க வேண்டுமே என்று ஆகவே ஒருமுனை வரியைப் போட்டுவிட்டால் இந்த நிலைமை வராது. ஜனங்களும் ஒருமுனை வரியைத்தான் விரும்புகிறார்கள். பொதுவாக சேல்ஸ் டாக்ஸ் அதிகாரிகளிடம் கடைக்காரர்கள், வியாபாரிகள் போனால் அந்த அதிகாரிகள், அவர்களிடம் சொல்லுகிறார்கள். இப்போதுள்ள நிலவரப்படி உங்கள் கடையில் இவ்வளவு ரூபாய் வருமானம் வா வேண்டும். அதற்கு இவ்வளவு ரூபாய்கள் டாக்ஸ் கட்டவேண்டும் என்று புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கிறார்கள். இவ்வளவு ரூபாய் டாக்ஸ் போடுவோம். இல்லை என்றால் 'இவ்வளவு' பணம் தா என்று கேட்கிறார்கள். அதற்கொப்ப வியாபாரிகள் நோட்டுப் புத்தகத்திற்குள் பணம் வைத்துக் கொடுக்கும் நிலைமை இருக்கிறது. இப்படி சேல்ஸ் டாக்ஸ் அதிகாரிகள் மிகவும் தொல்லை கொடுக்கிறார்கள்.

அடுத்து ஓட்டல்களுக்கும் வரி போடுகிறார்கள். ஓட்டல்களை தாம் பிரிக்கப் போவதாகச் சொன்னார்கள். அதை 1, 2, 3, என்று தாம் பிரிக்கும் வேலையை உடனடியாகச் செய்யுங்கள். ஓட்டல் பண்டங்களின் எடையை

1980 ஜூலை 11] [திரு. பாபு கோவிந்தராஜன்]

பார்க்கப் போகிறோம். விலைவாசியைக் கட்டுப் படுத்துவோம் என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். அவைகள் எல்லாம் முக்கியமல்ல. தரம்தான் முக்கியம். நீங்கள் ஒரு உத்தரவு போட்டு இட்டிலி 10 பைசாவுக்குப் போடுங்கள் என்றால் அதை போடுவார்கள், அது இட்டிலி போல் இருக்காது, மண்ணாங் கட்டியைப் போலத்தான் இருக்கும். சென்னையில்கூட ஓட்டல்கள் இருக்கின்றன. 11 ரூபாய்க்கும் சாப்பாடு போடக்கூடிய ஓட்டல்கள் இருக்கின்றன. 5 ரூபாய்க்கும் சாப்பாடு போடக்கூடிய ஓட்டல்கள் இருக்கின்றன. 5 ரூபாய்க்கு போடுகிறார்கள், ஏன் 1.50-க்குப் போடுகின்ற ஓட்டல்களும் இருக்கின்றன. அதல்ல முக்கியம் தரம்தான் முக்கியம். பம்பாயில் உள்ளதைப்போல 'கிரேடு' பிரியுங்கள். கோளாவிலே ஓட்டல்களுக்கு சேல்ஸ் டாக்ஸ் கிடையாது. அங்கே உள்ளவர்களுக்கு அரிசி, கோதுமை, சர்க்கரை போன்றவைகள் கண்ட் ரோல் விலையில் கொடுக்கிறார்கள். எனவே அங்கே அந்தத் தொழில் லாபகரமாக இருக்கின்றது. அந்த அளவுக்கு இங்கேயும் வசதி செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து மதுவிலக்கு. தமிழகத்திலே உள்ள மக்களிலே பெரும் பகுதியினர், ஏறத்தாழ 2½ கோடி மக்கள் மது அருந்துகிறார்கள். அவர்கள் வெளியே சொல்லிக்கொள்வது இல்லை. மதுவிலக்கினால் ஒன்றும் லாபம் இல்லை. எம்.ஜி.ஆர். மதுவிலக்குக் கொள்கையை அமல் படுத்துவதால், அவரை இயேசு என்றும் புத்தர் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதனால் ஒன்றும் பிரயோசனம் இல்லை. அதனால் அதிகமான அளவில் நஷ்டம்தான் ஏற்படுகிறது. அப்படி மதுவிலக்கு இருந்தாலும், கள்ளச் சாராயக் கடைகள் இல்லாமல் இல்லை. என் தொகுதியான கடலூரில் 1973-74-லே 4 கடைகள் தான் இருந்தன. நான்கு மூலக்களில் இருந்தன. ஆனால் இப்போது 40 கடைகள் எங்கு பார்த்தாலும் இருக்கின்றன. சாராயம் மாமூலாக காய்ச்சப் படுகிறது. ஆளுங் கட்சியினரின் தலையீடு இருக்கிறது. தி.மு.க. காங்கிரஸ் ஆண்ட காலத்தில் இவ்வளவு தலையீடு கிடையாது. இப்போது அந்தத் தொழிலை மிகவும் பாதுகாப்பாக நடத்துகிறார்கள். ஆளுங் கட்சிக்காரர்களும், போலீசாரும் லாபம் அடையத் தக்க வகையிலேதான் இருக்கிறதே தவிர, வேறு எந்தவிதமான லாபமும் இல்லை.

(முற்பகல் 9.40)

சாதாரணமாக குடிப்பவர்கள் குடும்பம் கெட்டுப் போகிறது என்று சொல்வது உண்டு. குடிப்பதால் குடும்பம் கெட்டுப் போவது இல்லை. 100 மில்லி சாராயத்தின் விலை 7 பைசா, 5 பைசாதான். பாரி ஆன் கோ தயாரிக்கிற

[திரு. பாபு கோவிந்தராஜன்] [1980 ஜூலை 11]

சாராயம் இந்த விலைதான். ஆனால் அரசாங்கம் அதற்கு எக்ஸைஸ் வரி 73 பைசா, 80 பைசா போடுகிற காரணத்தால், ஏலம் எடுக்கிறவன் 1¼ ரூபாய், 1½ ரூபாய்க்கு எடுத்து விற்கிறான். அந்த விலைக்கு வாங்கி ஒரு தொழிலாளி 400 மில்லி அல்லது 500 மில்லி குடிக்கிறான் என்று சொன்னால்—அவ்வளவு தான் முடியும். 6 ரூபாய் அல்லது 7 ரூபாய் செலவாகும். அவன் ஒரு நாளைக்குப் பத்து ரூபாய் சம்பாதிக்கிறான் என்று சொன்னால், அதில் ரூபாய் 7 இதற்கே செலவாகி விடுகிறது என்பதால் குடும்பம் கெட்டுப் போகிறது என்று சொல்லலாம். ஆகவே, அரசாங்கம் உற்பத்திச் செலவு 6 பைசா, 7 பைசா என்று இருக்கும் சாராயத்திற்கு 30 பைசா அல்லது 40 பைசா தான் எக்ஸைஸ் வரி என்று போட்டு விற்கச் செய்தால், ஏலம் எடுப்பவர்கள் குறைந்த விலைக்கு அந்தச் சாராயத்தை விற்க முடியும். குடிப்பவனுக்கும் அதிகம் செலவாகாது. ஒரு நாளைக்கு 12 குடிக்கும் செலவு கூட ஆகாது. அரசாங்கத்திற்கும் 60 கோடி அல்லது 50 கோடி வருமானம் வரும்.

இப்போதுதான் மக்கள் குடிக்கிறார்கள் என்று எண்ண வேண்டாம். பல்லாண்டு காலமாக—ஏன் கடவுளுக்குக் கூட சாராயம்—அதாவது சோம பானம் வைத்துப் படைத்துதாக நாம் அறிகிறோம். குடித்து விட்டு யாகம் செய்தார்கள் என்றும் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். ஆகவே, குடிப்பது என்பது தற்போது ஏற்பட்டது அல்ல. ஆகவே, சேத்துப்போன ஒரு கொள்கையை ஏன் இன்னும் நடைமுறைப்படுத்த பணத்தைச் செலவழித்துக் கொண்டு இருக்கிறீர்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இப்படி நான் சொல்வது என்னுடைய கட்சிக் கொள்கை அல்ல—சொந்தக் கொள்கை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்போது எல்லோருமே குடிக்கலாம் என்று சொல்கிற அளவிற்கு ரூபாய் 25 கொடுத்தால் பர்மிட் கிடைக்கிறது. அதை வாங்குவதற்கு ஏகப்பட்ட கியூ நிற்கிறது. நான் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் இருந்து பர்மிட் வைத்து இருக்கிறேன். நான் குடிக்கிறேன் என்று சொல்லிக் கொள்வதற்கு வெட்கப் படவில்லை. அப்போது எல்லாம் பர்மிட் வாங்குவதற்குப் போனால், சோபா னில் உட்கார வைத்து உடனே கொடுத்து விடுவார்கள். இப்போது அதிகம் பேர் பர்மிட் கேட்டு வருவதால் அங்கே கியூ நிற்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, நான் அரசைக் கேட்டுக்கொள்வது—நிறைய கடைகளைத் திறங்கள், பாட்டிலின் விலையைக் குறைத்து விற்க ஏற்பாடு செய்யுங்கள். நடுத்தர

1980 ஜூலை 11] [திரு. பாபு. கோவிந்தராஜன்]

மக்களுக்கு இது மிகவும் நன்மை தரத்தக்கதாக இருக்கும். பாண்டிச்சேரியில் 45 ரூபாய் பாட்டில் விற்கிறது என்று சொன்னால், இங்கே ரூபாய் 60 முதல் 70 வரை விற்கிறது. ஆகவே, அதை பாண்டிச்சேரியை விட குறைவாக விற்கும் அளவிற்கு வசதி செய்து கொடுங்கள். அதேபோல் சாராயம் 30 பைசா 45 பைசா 100 மில்லி என்கிற அளவிற்கு விற்க ஏற்பாடு செய்யுங்கள். இதனால் ஏழை எளிய மக்கள் விரும்பிக் குடித்துவிட்டு, எம்.ஜி.ஆர். வாழ்க வாழ்க என்று கோஷம் போடுவார்கள். நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் இன்றைக்கு குடிப்பவர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். அதுவும் எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் குடிக்கிறார்கள். பொதுவாக காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் குறைவாக இருப்பார்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கொஞ்சம் அதிகம் இருப்பார்கள். எம். ஜி. ஆர். ரகிகர்கள்தான் 100-க்கு 90 பேர் குடிக்கிறார்கள். ஆகவே தாசாஸமாக அவர்களைக் குடிக்க விடுங்கள். உங்களுக்கும் நல்ல பெயர் வரும்.

ஆகவே, நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்வது, மது விலக்குக் கொள்கையை அறவே ரத்து செய்துவிட்டு, நான் சொல்கிற மாதிரி விலையைக் குறைத்து விற்பதன் மூலம் நல்ல சரக்கை மக்கள் குடிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போல் பாட்டில் விலையையும் குறையுங்கள். இன்றைக்கு நடுத்தர வர்க்கம் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அது ஒரு பெரிய வர்க்கம். அந்த வர்க்கத்து மக்களும் குடிப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் வகையில் சிறிய சைஸ் பாட்டில்கள் போட்டு உதவுங்கள். பிராண்டி, விஸ்கி நல்ல முறையில் தயாரித்துக்கொடுக்க வழிவகை செய்யுங்கள். பாண்டிச்சேரியில் விற்கும் விலையை விட குறைவாக விற்கும் அளவிற்குச் செய்யுங்கள். இந்தக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் நாட்டில் உள்ள 2½ கோடி தமிழ் மக்கள் நல்வாழ்வு வாழ்வார்கள், இந்த ஆட்சிக்கு நல்வாழ்த்து தெரிவிப்பார்கள் என்று கூறி, எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்ததற்கு நன்றி கூறி, முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஆர். மணிமாறன் : எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் குடிக்கிறார்கள் என்று சொல்லி இருக்கும் வார்த்தை தேவைதானா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மக்கள் எல்லாக் கட்சிகளிலும் இருக்கிறார்கள் என்ற தத்துவத்தின் அடிப்படையில் சொல்லியிருப்பார்கள்.

திரு. பாபு கோவிந்தராஜன் : * * *

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1980 ஜூலை 11]

திரு. ஆர். மணிமாறன் : கடைசியாக அவர் சொன்னது அவைக் குறிப்பில் இருக்க வேண்டுமா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. பாபு கோவிந்தராஜன் அவர்கள் சொன்னதை அவைக் குறிப்பில் இருந்து நீக்கவிடும்படி ஆணையிடுகிறேன்.

திரு. வேடசேந்தர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, வருவாய்த் துறை மானியக் கோரிக்கையின்மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசு வருவாய்த் துறையில் இருந்த, 137 ஆண்டுகளாக முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டும் நிறைவேற்றப்பட முடியாமல் இருந்த போர்டு ஆஃப் ரெவின்யூ-வை கலைத்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். இந்தத் துறையிலே இருக்கிற அதிகாரிகள்மீது குறைசொல்லுகின்றதை நான் வரவேற்கவில்லை என்றாலும் பல்வேறு துறைகளில் அதிகாரிகள் முடிவு செய்தாலும் இறுதி முடிவு எடுக்கிற அதிகாரம் போர்டு ஆஃப் ரெவின்யூ-விற்கு இருப்பதால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு அரசு முடிவு எடுத்தாலும் கூட அதை செயல்பற்றதாக ஆக்கிவிடும் அதிகாரம் இந்த போர்டுக்கு இருப்பது கூடாது என்பதால் இந்த போர்டு கலைக்கப்பட்டதை நான் வரவேற்கிறேன்.

அதேநேரத்தில் போர்டு ஆஃப் ரெவின்யூ கலைக்கப்படும்போது அதிலே பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிற அதிகாரிகளை பகிர்ந்து, சம்பந்தப்பட்ட அந்தந்த துறைக்கு மாற்றம் செய்து நிர்வாகம் செம்மையாக நடைபெறுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதோடு துறையின் நிர்வாகம் செம்மையாக நடைபெற அந்தந்த துறையில் வாரியங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தை நான் வரவேற்கிறேன்.

தி விபத்து ஏற்படும் காலத்தில் ஒரு குடிசைக்கு 50 ரூபாய் உதவித் தொகையாகக் கொடுத்து வந்ததை இந்த அரசு 200 ரூபாயாக உயர்த்தி இருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதேநேரத்தில் தி விபத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு இப்போது 2,000 ரூபாய் கடன் வழங்கப்படுகிறது; காலப்போக்கிலே விலைவாசி ஏறியிருக்கின்ற சூழ்நிலையைக் கருத்திற்கொண்டு அந்தக் கடனைக் கூட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 11] [திரு. வேடசெந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்]

இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே மற்ற எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவுக்கு நம்முடைய மாநிலத்தில் ஏழை எளிய மக்களுக்கு மனைப் பட்டாக்கள் வழங்கப்பட்டிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதேநேரத்தில் நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தின்கீழ் கையகப்படுத்தப்பட்ட நிலத்தை ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பட்டா வழங்கும்போது அவர்களுக்கு மத்திய அரசு 500 ரூபாய் மானியமும் மாநில அரசு 500 ரூபாய் கடனும் கொடுப்பதைப்போல நிலம் இல்லாத ஏழை எளிய மக்களுக்கு நிலங்களை பட்டா செய்து கொடுக்கும் போது அவர்கள் பயிர் செய்வதற்காக மத்திய அரசு 500 ரூபாய் மானியமும் மாநில அரசு கடனும் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிலப் பட்டா கொடுக்கும்போது நிலப்பட்டா பெற்றவர்கள் 10 ஆண்டு காலத்திற்கு அந்த உரிமையை யாருக்கும் மாற்றக்கூடாது என்று அரிசன மக்களுக்கு மட்டும் நிபந்தனை இருக்கிறது. அந்த நிபந்தனையை எல்லோருக்கும் விதிக்க வேண்டும். யார் நிலப்பட்டா பெற்றாலும், நிலப் பட்டா பெற்று 10 ஆண்டு காலத்திற்குள் அந்த உரிமையை யாருக்கும் மாற்றக் கூடாது ; அவர்கள் யாருக்கும் அந்த நிலத்தை விற்கக் கூடாது. அப்படி விற்றால் அந்த உரிமை ரத்தாகிவிடும் என்று சட்டம் போட வேண்டும். இல்லை என்றால் அப்படி விற்கின்றபோது அரசு வழங்கிய பட்டா நிலத்தை, யார் யார் பட்டா பெறுவதற்கு தகுதி படைத்தவர்களாக இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் விற்கவேண்டுமென்ற ஒரு விதியை சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் திரு. இரா. முத்தையா தலைமை.)

அடுத்தபடியாக வணிகப்பயிர் வரி விதிப்பை ரத்து செய்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன் ; வரவேற்கிறேன். அதேநேரத்தில் நிலச் சீர்திருத்தத்தின் காரணமாக ஏராளமான பினாமிமுறை இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதைக் கண்டுபிடிக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதற்கு ஒரு காலக்கெடு நிர்ணயித்து, நில உச்சவரம்பு சட்டத்தின் கீழ் வருகின்ற நிலத்திற்கு கணக்குக் காட்ட வேண்டும். அப்படி கணக்குக் காட்ட தவறினால், அந்தத் தவறை அரசு கண்டுபிடித்தால், அப்படிப்பட்ட நிலத்தை அரசு எந்த விதமான காம்பன் சேஷனும் கொடுக்காமல் கைப்பற்றிக்கொள்ளும் என்று அறிவிப்புச் செய்ய வேண்டும் ; அல்லது சட்டத்தில் அந்த வகையிலே ஒரு திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(திரு. வேடசெந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்) [1980 ஜூலை 11]

(முற்பகல் 9.50)

வேளாண்மைத் தொழிலாளர்களின் நியாய ஊதியச் சட்டத்தை தமிழகத்தின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் நிறைவேற்றுகின்ற வகையில் முயற்சிகள் மேற்கொண்டிருக்கின்ற நிலைமையில் இந்த அரசு அந்த பாதிக்கப்படுகின்ற வேளாண்மைத் தொழிலாளர்களுடைய நியாய ஊதியச் சட்டத்தை அமல் படுத்தி, அமைப்பு முறையில் குரல் கொடுக்க முடியாமல் இருக்கின்ற அந்தச் சாதாரண மக்களுக்கு பயனளிக்கின்ற வகையில் ஏற்பாடு செய்யப்படுவதைப் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்து, தமிழகத்திலே இருக்கின்ற எல்லா மாவட்டங்களிலேயும் ஒரு ஊராட்சிக்கு 10 என்ற வகையிலே அரசுக்குச் சொந்தமான பல லட்சம் பலன் தரும் மரங்கள் தனியார்களிடம் இருக்கின்றது என்பதை அரசின் கவனத் திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இவ்வாறு கிட்டதட்ட 5 இலட்சம், 6 இலட்சம் மரங்கள் தனியார் வசம் இருக்கின்றன. அவை எல்லாம் அவர்களுக்குப் பட்டா போட்டுக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதாவது பலன் தருகின்ற மரங்களைப் பொறுத்த வரையில் தேன்னைக்கு 4 ரூபாய், புளிய மரத்திற்கு 2 ரூபாய் என்ற அளவிலே தான் அரசுக்கு அவர்களாலே கொடுக்கப் படுகின்றது. இவ்வாறு ஒரு சிறிய தொகையைக் கொடுத்துவிட்டு பல இலட்சக்கணக்கான பலன் தரும் மரங்களிலிருந்து தனியார் 500 ரூபாய், 1000 ரூபாய் என்ற அளவிலே சம்பாதித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த மரங்கள் சம்பந்தப்பட்ட பட்டாவை ரத்து செய்துவிட்டு அவைகளை ஊராட்சி மன்றங்களுக்குக் கொடுத்தால் ஊராட்சி மன்றங்களுக்கும் நல்ல வருவாய் கிடைக்கும். இதன்மூலம் அரசுக்கும் பல தோடி ரூபாய் வருமானம் வரும். ஆகவே தமிழகம் முழுவதும் உள்ள இந்த மரங்களை ஊராட்சி மன்றங்களிடம் ஒப்படைக்குமாறு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்ற கருத்தினைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து வணிக வரியைப் பொறுத்தவரையில் பலமுனை வரியினை நீக்கிவிட்டு ஒருமுனை வரியின் மூலம் வரி கட்டுகிறவர்கள் தாங்களே முன்வந்து வரியினைக் கட்டுகின்ற வகையில்—வரி கொடுக்க வேண்டியவர்களை, வரி வசூலிக்கின்றவர்கள் கேட்டுக்கொண்டே இருக்கவேண்டிய நிலை இல்லாமல்— ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்பதை வரவேற்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த வணிக வரியைப் பொறுத்தமட்டில் பெரும் வியாபாரிகள் கன்சைன்மென்ட் ட்ராஸ்ஸல்பர் என்ற அடிப்படையிலே உள்ள பொருட்களுக்கு விற்பனை வரி கிடையாது என்ற நிலையில் வரியினை ஏமாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1980 ஜூலை 11] (திரு. வேடசெந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்)

கிறார்கள். அவர்கள் பல மாநிலங்களிலே தங்களுடைய அமைப்புக்களை வைத்துக்கொண்டு அவைகளும் தங்களுடைய அமைப்புக்கள்தான் என்று கூறுவதன் மூலம் பொருட்களை இங்கிருந்து கன்சைன்மென்ட் டிரான்ஸ்ஃபர் தான் செய்கிறோம், ஆகவே வரி கிடையாது என்று சொல்லி வரி கொடுக்காமல் ஏமாற்றுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் 7-வது செடியூலில் மாநிலங்களுக்கான பட்டியல் 54-ல் கீழ்க்கண்டவாறு இருக்கின்றது.

Taxes on the sale or purchase of goods other than newspapers, subject to the provision of Entry 92-A.

இவ்வாறு சட்டத்தில் இருக்கின்ற ஒரு ஒட்டையை வைத்துக்கொண்டு நாங்கள் ஒரு மாநிலத்திலே இருந்து அடுத்த மாநிலத்திற்கு எங்களுடைய நிறுவனங்களுக்காகத்தான் கன்சைன்மென்ட் டிரான்ஸ்ஃபர் செய்கிறோம், ஆகவே விற்பனை வரி கொடுக்கவேண்டியதில்லை என்று பெரிய பெரிய நிறுவனங்கள் எல்லாம் ஏமாற்றிக்கொண்டிருக்கின்ற நிலை இருக்கின்றது. ஆகவே நமது மாநில அரசு மத்திய அரசின் உதவியை நாடியாவது 7-வது செடியூலில் இருக்கின்ற விற்பனை வரி வாங்குவதற்கும் விற்பதற்கும் மட்டுமே, என்ற அந்த நிலையை மாற்றி கன்சைன்மென்ட்டுக்கும் அசைன்மென்ட்டுக்கும் வரி உண்டு என்ற வகையில் திருத்தம் கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் இருக்கின்ற அப்படிப்பட்ட நிலையை மாற்றினால் அரசுக்கு தக்க வருவாய் கிடைக்கும் என்பதை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்து எங்களுடைய பகுதியாகிய திண்டுக்கல்லைத் தனி மாவட்டமாக ஆக்கவேண்டும் என்ற கோரிக்கை நீண்ட நாட்களாக இருந்து வருகின்றது. அங்குள்ள மக்களெல்லாம் நீதி மன்றத்திற்கு வரவேண்டுமானாலும் மற்ற வருவாய்த் துறைகளுக்கு வரவேண்டுமானாலும் மதுரைக்குத்தான் வரவேண்டி இருக்கின்றது. இவ்வாறு நீண்டதூரம் செல்லவேண்டிய நிலைமை இருப்பதால் திண்டுக்கல்லைத் தனி மாவட்டமாக ஆக்கவேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வைத்து, எனக்கு பேச வழங்கிய வாய்ப்புக்காக நன்றி கூறி அமைகிறேன்.

* திரு. வி. வால்மீகி : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நிலவரி, வருமானவரி தொடர்பான மானியக் கோரிக்கையின் மீது, இந்த மாமன்றத்தில் பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பளித்த என் திருப்பத்தூர் தொகுதி வாக்காளப் பெருமக்களுக்கு என் உளமார்ந்த நன்றியையும், வணக்கத்தையும் சொல்லிக் கொண்டு, என் உரையை ஆரம்பிப்புகின்றேன்.

(திரு. வி. வால்மீகி)

[1980 ஜூலை 11]

எங்கள் இராமநாதபுர மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரித்த பின்னர் கிழக்கு இராமநாதபுர மாவட்டத்திற்கு தலைநகர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டிய பிரச்சினை நீண்ட காலமாக முடிவு செய்யப்படாமல் இருக்கிறது.

கோவை மாவட்டத்தை இரண்டாக பிரித்து ஈரோட்டை தலைநகரமாகக் கொண்டு பெரியார் மாவட்டமாக அமைத்ததைப் போல், சிவகெங்கையைத் தலைநகரமாகக் கொண்டு 'காமராஜர் மாவட்டம்' என்று பெயரிட்டு ஒரு மாவட்டத்தை அமைக்க புரட்சித் தலைவரின் தலைமையிலான அரசு தைரியமாக முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த முடிவு கிழக்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் உள்ள மக்களின் நீண்ட நாளைய கோரிக்கையை நிறைவேற்றியதாகவும், பெருந்தலைவர் காமராஜருக்குச் செய்யும் மரியாதையாகவும் இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் உள்ள திருமயம் தாலுகாவை நிர்வாக சௌகரியத்தை முன்னிட்டு இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டுமென கேட்டுக் கொள்கிறேன். ரேளியூ போர்டை முற்றிலும் நீக்கி விடுவதாக அறிவித்திருப்பது குறித்து நான் முழு மனதுடன் வரவேற்று பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்து, உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்ற கோஷத்தை எல்லாக் கட்சியினரும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நடைமுறை காரியம்சத்தில் ஒன்றும் நடைபெறவில்லை. ஆகவே, ஆரம்பக் கட்டமாக உழவடைதார்களுக்கு உழவடைப் பட்டா கொடுக்காமல் இருக்கும் பகுதியினருக்கு உழவடைப்பட்டா உடனடியாகக் கொடுக்க வேண்டுமாய் இந்த அரசை வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இயற்கைச் சிற்றங்கள் என்று எடுத்துக் கொண்டால், தீ விபத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணத் தொகையாக 200 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அதைப்போல் புயல் மழையினாலும், வெள்ளத்தாலும் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் நிவாரணத் தொகையை 200 ஆக உயர்த்திக் கொடுக்கும்படி உத்தரவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுபோன்று திருப்பத்தூர் தாலுக்காவில் சிங்கம்புனரி யூனியன் வட பகுதியில் எங்காவது ஒரு இடத்தில் தீப்பிடித்தாலும் அதை அணைக்க காரைக்குடியிலிருந்து தீ அணைக்கும் வண்டி வரவேண்டியிருக்கிறது. அந்த வண்டி வருவதற்குள் எரிந்து முடிந்து போய் விடுகிறது. ஆகவே, சிங்கம் புனரியில் ஒரு தீ அணைக்கும் நிலையம் அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 11]

(திரு. வி. வால்மீகி)

பேரும் மழையால் இயற்கையின் சேற்றத்தால் பாலாற்றில் வெள்ளம் பெருக்கெடுக்கும் காலங்களில் காளாப்பூர் என்ற கிராமம் அடிக்கடி பாதிக்கப் படுகிறது. எனவே காளாப்பூருக்கு தெற்கே, பாலாற்றின் இருபுறமும் உள்ள குடியிருப்புகள் பாதிக்கப்படுகின்றன. ஆகையால் இரண்டு பக்கமும் தடுப்புச் சுவர் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என் தொகுதியில் பிரான்மலை, பாப்பாபட்டி, சதுவேத மங்கலம், ஆருத குடிப்பட்டி, திருப்பத்தூர் தெம்மாப்பட்டி போன்ற பல கிராமங்களில் புறம் போக்கு நிலத்தில் குடியிருப்பு மனைகள் கட்டி, நீண்டகாலமாக இருந்து வரும் மக்களுக்கு, அந்த மனைகளுக்கான பட்டாக்கள் போட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வணிக வரித்துறைப்பற்றி சொல்ல வேண்டிய தருணத்தில், சிங்கம்புனரியில் உள்ள ஆயில் மில்கள் சிலவற்றில் வணிக வரித்துறையினர் திடீரென்று சோதனை போட்டு பல ஸ்டிக்கைக்கான சூபாய்கள் அரசை ஏமாற்றுகிற வகையில் வரி ஏய்ப்பு செய்கிறப்பது கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. அந்த ஆலை அதிபர்களுக்கு நோட்டீஸ் கூட கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரச்சனையில் முன்னாள் அமைச்சர் ஒருவர் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அவர் எங்கள் தொகுதியில் போட்டியிட்டார். அவர் தேர்தலில் தான் வெற்றி பெற்றால், வணிகத் துறையில் அந்த ஆலை அதிபர்கள் மேல் உள்ள அத்தனை நடவடிக்கைகளையும் ரத்து செய்வதாகச் சொல்லி, அவருக்காக ஆலை அதிபர்கள் பலர் தேர்தலில் அதிகமாக வேலை செய்தார்கள். இப்பொழுதும் அந்த முன்னாள் அமைச்சர் நான் ஆளும் கட்சியில் தான் இருக்கிறேன். உங்களையும் நிச்சயமாக ஆளும் கட்சியில் சேர்த்து விடுகிறேன் என்று சொல்லிக் கொண்டு, அந்த ஆலை அதிபர்களையும், அவருடைய கையாட்களையும் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் சேர்க்கப் போவதாக சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார். இப்படி வரி ஏய்ப்பு செய்து அரசை ஏமாற்றுகிறவர்களிடமும் அவர்களுக்கு உடந்தையாக இருப்பவர்களுடமும் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வணிக வரி சோதனை நடவடிக்கைகளில் சிறு வியாபாரிகள் சில்லரை மளிகைக்கடை வியாபாரிகளிடத்தில்தான் அதிகாரிகள் கடுமையாக நடந்துக் கொள்கிறார்கள். இதுபோன்ற சிறு வியாபாரிகளிடத்தில் கருணையோடு நடந்துக் கொண்டு, பெரிய தொழில் அதிபர்களிடம் கண்டிப்பாக நடந்து கொள்ள அதிகாரிகளுக்கு ஆணையிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(திரு. வி. வால்மீகி)

[1980 ஜூலை 11]

ஏனென்றால் பெரிய வியாபாரிகள் வசதி உள்ளவர்கள். வரியை கட்டாமல் இழுத்தடித்து கோர்ட்டுக்குப் போய் வெற்றியும் பெறுவார்கள். எனவே போடப்படும் வரியை கட்டி விட்டுத்தான் கோர்ட்டுக்கு போக வேண்டும் என்று சட்டத்தில் வழிவகை செய்யப்பட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே வருமான வரி, வணிக வரித் துறைகளில் அரசு இன்னும் எச்சரிக்கையாகவும் கண்டிப்பாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதனால் பலகோடி ரூபாய் ஆண்டொன்றுக்கு அரசுக்கு வருமானம் கிடைக்க வழி ஏற்படுகிறது.

(முற்பகல் 10.00)

என் தொகுதியில் இன்னும் பாட்டன்காலத்தில் இருந்தபடியே கூட்டுப் பாட்டாக்கள் பிரிவினை செய்யப்படாமல் இருந்து வருகிறது. அதனால் அவர்கள் அரசிடம் கடன் மற்றும் உதவிகள் பெற முடியவில்லை. ஆகவே கூட்டுப் பாட்டாக்களை பிரித்துக்கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் சப்-டிவிஷன் திட்டம் என்று ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் அவர்களிடம் உள்ள ஒவ்வொரு நம்பருக்கும் ஸ்கெச் ப்ளான் கொடுப்பதாகச் சொல்லி, அதற்குரிய கட்டணம் ரசீது கொடுத்து வசூல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அத்திட்டம் இன்றுவரை அமல் படுத்தப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, அதற்காக வசூலிக்கப்பட்ட கட்டணங்களை உடனே திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும்.

என் தொகுதியில் சென்ற சில ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட பெரும் புயல், மழை காரணமாக பாதிக்கப்பட்ட பல ரோடுகள் இன்னும் பழுது பார்க்கப்படவில்லை. குறிப்பாக செல்லையம்பட்டியிலிருந்து பிரான்மலை கிருங்காக் கோட்டை வழியாக சிங்கம்புணரிக்கு போகும் ரோடும், உலகம்பட்டியிலிருந்து பழுதிப்பட்டி போகும் ரோடும், கிழச்சீவல்பட்டி ஆவினிப்பட்டு ரோடும் படுமோசமாக இருக்கின்றன. அவைகளை உடனடியாக பழுதுபார்க்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என் தொகுதியைச் சார்ந்த நெற்குப்பையில் பெரிய கண்மாய் பெரும் புயல் மழையினால் உடைப்பெடுக்கப்பட்டு சேதமுற்றது. அதைச் செப்பனிட வேண்டும் என்று எவ்வளவோ சொல்லியும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் அதைச் சீர்படுத்தவில்லை. ஆகவே அந்தக் கண்மாயை ஆழப்படுத்தவும் கரைகளை பலப்படுத்தவும் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுவாக திருப்பத்தூர் தொகுதியில் புயல் மழையினால் பாதிக்கப்

1980 ஜூலை 11] (திரு. வி. வால்மீகி)

பட்டு நீண்டகாலமாக பழுதுபார்க்கப்படாமல் இருக்கும் பல ரோடுகளைச் செப்பனிடவும் கண்மாய்களை ஆழப்படுத்தவும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுமக்கள் குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட மனுநீதி நான் என்ற திட்டம் எங்கள் பகுதியில் சமீப ஆண்டுகளில் சரியாக அமுல்படுத்தப் படுவதில்லை. முறையாக தாசில்தார் அந்தஸ்துக்குக் குறையாத அதிகாரியும் மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட பொதுப்பணித் துறை, மின்சாரத் துறை, காவல்துறை அதிகாரிகளும் சென்று கொடுக்கப்படும் மனுக்களுக்கு ஸ்தலத்திலேயே முடிவு எடுக்கப்படவேண்டும். இத்திட்டத்தை பெயரளவில் இல்லாமல் உண்மையிலேயே நல்ல முறையில் செயல்படுத்த ஆரம்பித்தால் கிராமப்புற பகுதியினருக்கு பெரும் வசதியாக இருக்கும் என்பதை வற்புறுத்திக் கூறி, இந்த வாய்ப்பை அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன்.

* திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம் : தலைவர் அவர்களே, நிலவரித் துறை, மாநிலத் ஆயத் தீர்வை, வணிக வரி ஆகிய இந்த மானியக் கோரிக்கைகள் மீது பேசுகிற வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். வருவாய்த்துறை சிறப்பான பணிகளை நல்லமுறையில் செய்து வருகிறது. இந்தியாவிலேயே தமிழ்நாட்டில்தான் வருவாய்த் துறை நல்ல முறையில் இயங்கிவருகிறது. அதுவும் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியில் நல்லமுறையில் சிறப்பான முறையில் அத்துறை செயல்பட்டு வருகிறது என்பதை இந்த மன்றத்தில் சொல்லிக் கொள்வதில் நான் பெருமைப் படுகிறேன். புரட்சித் தலைவர் ஆட்சி தமிழகத்தில் வந்த பிறகுதான் வருவாய்த் துறை சீரமைக்கப்பட்டு, அத்துறையில் நல்ல மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு, அத்துறையில் முன்னேற்றக்கூமான சிறப்பான திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. மாவட்டங்களின் நிர்வாகத்தை நடத்துவதற்கு தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற துணை வட்டங்களை வட்டங்களாக உயர்த்தி, அந்த வகையில் கடந்த ஆண்டு 13 துணை வட்டங்களை வட்டங்களாக உயர்த்தி அதன்மூலம் துணை வட்டங்கள் என்ற நிலை இல்லாமல் மாற்றி மீதமிருக்கிற 16 துணை வட்டங்களையும் வட்டங்களாக உயர்த்தவேண்டும் என்ற திட்டத்தை அமைத்து இந்த அரசு செயல்பட்டு வருகிறது. அதற்காக என் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மிச்சமுள்ள 16 துணை வட்டங்களையும் இந்த ஆண்டே வட்டங்களாக உயர்த்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வட்டத்தின் தலைமை இடங்களில் இருக்கக்கூடிய தாசில்தார்கள், மாவட்ட அதிகாரிகள், கோட்ட அதிகாரிகள், பிரக்கா ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் இவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித் தரும் திட்டத்தை இந்த அரசு செயற்

(திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம்)

[1980 ஜூலை 11]

படுத்தி வருகிறது. அதேபோல் இந்த ஆட்சி வந்ததற்குப் பின்னர்தான் கிராமங்களில் பணிபுரியக்கூடிய பிரக்கா இன்ஸ்பெக்டர் அலுவலகமும் வீடும் ஒரேயிடத்தில் இருக்கவேண்டும் என்ற திட்டத்தைச் செயல்படுத்தி, வீடு கட்டும் திட்டத்தினை கடந்த ஆண்டு துவக்கியிருக்கிறார்கள். இன்னும் பல பிரக்கா இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. அந்நிலையமாற்றி கிராமங்களில் பணிபுரியக்கூடிய அவர்களுக்கு அலுவலகமும் வீடும் ஒரேயிடத்தில் இருக்கக்கூடிய திட்டத்தை இரண்டாண்டு களில் செய்துமுடித்து கிராமங்களில் அவர்கள் நல்லமுறையில் பணியாற்றக் கூடிய நிலையை உருவாக்கவேண்டும். அதைப்போல் தஞ்சை மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், பிரக்காக்கள் பிரிக்கப்பட்ட நேரங்களிலும் பாபநாசம் வட்டத்திலே, வேதாரண்யம் வட்டத்திலே இன்னும் பிரக்காக்கள் பிரிக்கப் படாமல் இருக்கின்றன. அங்கே இன்னும் சில பிரக்காக்களை உருவாக்கி இந்த ஆண்டாவது நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்று சொன்னால், வேதாரண்யம் வட்டத்திலே இப்போதும் இரண்டே இரண்டு பிரக்காக்கள்தான் இருக்கின்றன. மற்ற வட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டால் பிரக்காக்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கிறது. இரண்டே இரண்டு பிரக்காக்களைக் கொண்ட இந்த வேதாரண்யம் வட்டத்தை 5 பிரக் காக்களாக மாற்றித் தரவேண்டும் என்று வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல், அலுவலகங்களை எடுத்துக் கொண்டால், இன்னும் பல தாலுகாக்களிலே வெள்ளைக்காரன் கட்டிய கட்டிடங்களாக, வசதி யில்லாமல் இருக்கிறது. அங்கே அலுவலர்கள் நல்லமுறையிலே பணியாற்றக்கூடிய நிலைமை இல்லை. எனவே, அந்த தாலுகா அலுவலகங்களை எல்லாம் சீரமைத்து, நல்லமுறையில் கட்டித் தந்து, அங்கு பணியாற்றக் கூடியவர்கள் நல்லமுறையிலே பணியாற்ற வசதிகள் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல், வருவாய்த் துறையிலே பணிபுரிந்து கொண்டிருக்கின்ற ஊழியர்கள் அங்கே பல்வேறுவிதமான பணிகளைச் செய்யவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. வெள்ளத் தடுப்பு வேலையாக இருந்தாலும், தீயணைப்பு வேலையாக இருந்தாலும் அல்லது சட்டம் ஒழுங்கைக் காக்கின்ற வேலையாக இருந்தாலும், இப்படி பல்வேறு பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். எனவே, அவர்களுடைய வேலைப் பளுவைக் கவனித்து, இன்னும் கூடுதலான ஊழியர்களை நியமித்து, அவர்கள் சிரமங்களைப் போக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 11] (திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம்)

அதைப்போல், தஞ்சை மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அது ஒரு பெரிய மாவட்டம். பல துறைகளில் இது இரண்டு பகுதிகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ள நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால் இந்த மாவட்டத்திற்கு ஆட்சித் தலைவர் ஒருவர் மட்டுமே இருக்கிறார். எனவே இதை மாற்றி கீழ்த் தஞ்சை மாவட்டம் என்று தனியாக ஒரு மாவட்டத்தை உருவாக்கித் தரவேண்டும் என்று இந்த அரசை கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போல், வருவாய்த் துறையின் மூலம் வெள்ளத் துயர் துடைப்பு, தீயணைப்பு போன்ற பணிகளை வருவாய்த் துறை அதிகாரிகள் செய்து வருகிறார்கள். கடந்த காலத்தில் 77 ஆம் ஆண்டு, 79 ஆம் ஆண்டு வெள்ளம் ஏற்பட்ட காலங்களிலே வருவாய்த் துறை அதிகாரிகளும், மற்ற அரசு அதிகாரிகளும் சிறப்பான முறையிலே பணியாற்றி, புயல், வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட அப்பாவி மக்களுக்கு பாதுகாப்பு அளித்திருக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட காரியங்களை செய்திருக்கின்றவர்களுக்கு, நாம் பல சலுகைகளை வழங்க வேண்டும் என்று இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போல், புயல் பாதுகாப்பு இல்லங்கள் கடற்கரை ஓரங்களில் கட்டப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஒவ்வொரு பாதுகாப்பு இல்லத்திற்கும் இடைவெளி 5 கிலோ மீட்டர் தூரம் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. பல இடங்களில் 5 கிலோ மீட்டர் என்ற முறையில் கட்டிடங்கள் கட்டப்படாமல் இருக்கின்றது. அதை மாற்றி கண்டிப்பாக 5 கிலோ மீட்டர் அளவிலே ஒரு இடத்தில் இத்தகைய இல்லம் கட்டப்பட வேண்டும். இன்னும் போக்குவரத்துக்கு வசதியில்லாத இடங்களில், இந்த 5 கிலோ மீட்டர் தூரம் என்பதைப் பார்க்காமல், அந்தப் பகுதி மக்களுடைய நல்வாழ்விற்காக வெள்ளப் புயல் நிலையங்களை ஏற்படுத்தி, அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கு இத்தகைய புயல் பாதுகாப்பு இல்லங்கள் கட்டப்பட வேண்டும் என்று இந்த அரசை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல், வருவாய்த் துறையிலே நிலப் பட்டாக்கள் நல்ல முறையிலே வழங்கப்பட்டு, ஏழை எளிய மக்கள் நிலப் பட்டாக்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள். கடந்த ஆட்சி காலத்திலே, பட்டாக்கள் கொடுப்பதாக சொல்லிவிட்டு, நிலங்கள் கொடுப்பதில்லை. அந்த நிலை மாறி, இந்த அரசு வந்ததற்குப் பிறகு நிலத்தையும், பட்டாவையும் ஒருசேர கொடுக்கின்ற காட்சியை நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதைப்போல் ஏழை எளிய மக்களுக்கு வீட்டு மனைப் பட்டாக்களும் வழங்கப்பட வேண்டும். தமிழ்நாட்டிலே இன்னும் வீடில்லாத மக்கள் அதிகம் இருக்கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வீடுகள்

(திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம்)

[1980 ஜூலை 11]

இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட மக்களுக்கெல்லாம் வீட்டு மனைப் பட்டாக்கள் வழங்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் வாழக்கூடிய இடங்களிலே வசதியான இடங்களிலே, விரும்பக்கூடிய இடங்களிலே வீடுகள் கட்டித்தர வேண்டும். சட்ட சிக்கல்களை அகற்றி, வழக்கு மன்றங்களுக்கு போவதைத் தடுக்கின்ற முறையிலே சட்டங்களை உருவாக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போல், வருவாய்த் துறையிலே இன்னும் பல சிறப்பான காரியங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. அங்கே நில மேம்பாட்டுத் திட்டத் திலே நிலங்களுக்கு பட்டா பிரிக்கின்ற நேரத்திலே, தனித்தனிப் பட்டாவாக மாற்றியமைக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்யும்போது அந்த நன்மைகள் நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு மீண்டும் போகின்ற வகையிலே பிரிக்கப்பட வேண்டும். அதற்கான முயற்சிகள் பரந்த அளவிலே மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

அதைப்போல், வணிகத் துறையில் நடந்து கொண்டிருக்கின்ற வரி ஏய்ப்பைத் தடுக்கின்ற நிலையிலே இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்து, பெரும் பாலான வரியைத் தேடித் தரவேண்டும். இன்னும் சொல்லப் போனால், இன்றுகூட சீர்காழியிலே கூலிச் சட்டத்திற்கு ஏற்ற கூலி விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கப்படாமல் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் தடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட நிலைமைகளை மாற்றி, விவசாயிகளுக்கு கூலி கிடைக்கின்ற நிலைமையை உருவாக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசை கேட்டுக் கொண்டு, வருவாய்த் துறை மானியத்தின்மீது பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி, விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

(முற்பகல் 10-10)

* திரு. என். சங்கரய்யா : தாற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, வணிக வரித் துறை, ஆயத் தீர்வை, நிலவரித் துறை ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது பின்வரும் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக, குத்தகை விவசாயிகள் செலுத்த வேண்டிய பாக்கிகளைக் குறைத்து தவணை முறையை ஏற்படுத்திய சட்டத்தின் அடிப்படையில் முதல் தவணை செலுத்தும் தேதி 30-6-1980 என்று இருந்தது. அவர்களுடைய கிராமங்கள் காரணமாக அதை நீக்க வேண்டுமென்று அந்த விவசாயிகளின் ஸ்தாபனங்கள் மாநில அரசுக்கு முறையிட்டுக் கொண்டதன் அடிப்படையில் முதல் தவணை செலுத்துவதற்கான நாளாக 31-12-1980 வரை நீட்டித்ததற்காக வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களையும் மாநில அரசாங்கத்தையும்

1980 ஜூலை 11]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

நான் பாராட்ட விரும்புகிறேன். அது அந்தக் குத்தகை விவசாயிகளுக்கு மிகவும் தேவைப்பட்ட ஒரு நிவாரணத்தை இன்று அளித்திருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே மகிழ்ச்சியோடு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்தில் இந்தத் துறைகளின் மானியங்களைப் பொறுத்தவரை பிரதானமாக இந்த மாநிலத்திலே இன்னும் செய்யப்பட வேண்டிய நிலச் சீர்திருத்தங்களைப் பற்றித்தான் நான் இங்கே பேச விரும்புகிறேன். இந்த மாநிலத்திலே விவசாய உற்பத்தி மேலும் பெருக வேண்டும் என்றால் உற்பத்தியிடு சுடுபட்டிருக்கிறவர்களுக்கு ஊக்கம் தரப்பட வேண்டுமென்ற கொள்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. மற்றத் துறைகளில் சொல்லப்படுவது போல் விவசாயத் துறையில் சுடுபட்டிருக்கக்கூடிய உண்மையான உற்பத்தியாளர்கள் அந்த நிலத்தில் பாடுபடக்கூடிய சாகுபடியாளர்களும், விவசாயத் தொழிலாளர்களும், விவசாயிகள் ஆவார்கள். அவர்களுடைய உழைப்புக்கு நாம் இன்று மதிப்பளித்து அவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிப்பதன் மூலமாகத்தான் விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். நிலங்களைப் பெரிய அளவில் வைத்துக் கொண்டு விவசாய உற்பத்தியில் நேரடியாக ஈடுபடாதவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்க வேண்டாம். எந்தக் துறையில் எடுத்துக் கொண்டாலும், விவசாயத் துறையானாலும், தொழில் துறையானாலும், யார் உற்பத்தியில் நேரடியாக ஈடுபட்டு இந்த நாட்டின் செல்வத்தைப் பெருக்குகிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் இன்றைக்கு பிரதானமாக ஊக்கம் அளிக்கவேண்டும்.

கிராமப்புறத்திலுள்ள வறுமை ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்றால், தொழிற் துறை வளரவேண்டுமென்று சொன்னால், உள்நாட்டு மார்க்கட் பெருகவேண்டுமென்பது நாட்டிலுள்ள பல்வேறு பொருளாதார நிபுணர்களும் ஏற்றுக் கொண்ட ஒன்றாகும். இந்த மக்களுக்கு வாங்கும் சக்தி இல்லையென்றால் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற மற்றப் பொருட்களை வாங்க ஆள் இருக்காது. இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் ஏராளமான கைத்தறித் துணிகள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. பஞ்சாலைகளில் உற்பத்தியாகும் ஜவுளிகள் விற்பனையாவது இல்லை. வேறுபல தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தியாகும் பண்டங்கள் கூட நெருக்கடியில் இருக்கின்றன. பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் நேஷனல் கைட் லைன்ஸ் அடிப்படையில் மக்களின் வாங்கும் சக்தி உயரவில்லை. அவர்களில் மிகப் பெரும்பாலான மக்கள் கிராமப் புறங்களில் வசிக்கிறார்கள். எழுபது சதவிகிதத்திற்கு மேல் கிராமப் புறங்களில் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் 100-க்கு 90 பேர் விவசாயக் குத்தகைதாரர்கள், சிறு விவசாயிகள். அந்த மக்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்தவில்லை என்றால் இந்த நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சியைத் தீவிரமாக ஏற்படுத்த முடியாது என்பதை நம் நாட்டின் பொருளாதார வரலாறு எடுத்துக் காட்டுகிறது.

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1980 ஜூலை 11]

அந்தப் பின்னணியில் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்றால் நம்முடைய மாநில அரசாங்க வரம்புக்கு உட்பட்டு நிலவுடைமைக்கு வரம்பு கட்டும் சட்டம், குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்பு, தொழிலாளர்கள் வாழ்க்கைக்குப் பாதுகாப்பு ஆகிய மூன்று அம்சங்களில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியது அவசியம்.

உதாரணமாக எடுத்துக்கொள்வோம். 1969 ஆம் ஆண்டு வேளாண்மை நிலங்கள் குத்தகை உரிமை பதிவு சட்டப்படி 1980 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 30 ஆம் தேதி வரை 4,35,379 பேர்தான் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கையிலே உள்ள நிலம் 6,24,451 ஏக்கர் மட்டுமே. இதை ஏன் நான் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் இந்த மாநிலத்திலே சாகுபடியில் இருப்பது ஏறத்தாழ 1 கோடி ஏக்கர் நிலம். அப்படி சாகுபடியில் இருக்கக்கூடிய நிலத்தில் 6,24,451 ஏக்கர்கள்தான் குத்தகை விவசாயிகள் கையில் இருப்பதாக அதிகாரப் பூர்வமாக பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் குறைந்த எண்ணிக்கை. காரணம் (கன்சில்டு டென்ன்சிஸ்) மறைக்கப்பட்ட குத்தகைகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. கடந்த காலத்திலே குத்தகை பதிவுசெய்யக் கூடிய நேரத்திலே நிலங்களிலே உழைக்கிற மக்கள் பதிவுசெய்யக்கூடிய அதிகாரிகளிடத்திலே செல்லாமலே நிலப்பிரபுக்கள் தடுத்துவிட்டார்கள். அவர்கள் அங்கே சென்று சாட்சியம் அளித்து பதிவு செய்வதைத் தடுத்துவிட்டார்கள். நாங்கள் இதைப்பற்றி எத்தனையோ முறை சொல்லியிருக்கிறோம். இந்த மாநிலத்திலே உள்ள குத்தகை விவசாயிகள் பதிவுசெய்யக்கூடிய முறையிலே குத்தகை விவசாயிகள் பதிவுச் சட்டத்தை தீவிரமாக அமல்படுத்த அரசாங்கம் சகல தயாரிப்புகளுடன் கூட, இதிலே அக்கறை உள்ளவர்களாக இருக்கிற வெகு ஜன இயக்கங்களின் உதவியைக்கொண்டு பதிவு செய்வதற்கான நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். மற்றொன்று, அவர்களிடத்திலே தஸ்தாவேஜுகள் இல்லை. அவர்கள் வாய்மொழியாக சாட்சியம் சொல்லும்போது அண்டை அயலார்கள் சொல்லக்கூடிய சாட்சியங்களையும் ஏற்றுக்கொண்டு இன்னார்தான் சாகுபடி செய்து வருகிறார் என்று அவர்கள் சொன்னால் அதை ஏற்றுக்கொண்டு பதிவு செய்யவேண்டும். அது மட்டுமல்ல, குத்தகை விவசாயி ஒருவர், நான் இந்த நிலத்தில் உழுகிறேன் என்று சொன்னால் அப்படி அவர் உழவில்லை என்று கூறவேண்டிய பொறுப்பும், அதை நிரூபிக்க வேண்டிய பொறுப்பும் நிலக்கிழார்களுக்குத்தான் இருக்கவேண்டும். வாழ்க்கையிலே தாழ்த்தப்பட்டு, அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட அந்த மக்களால் தாங்கள்தான் நிலத்திலே உழுகிறோம் என்பதை நிரூபிக்க முடியாது. ஆகவே நிலத்திலே அவர்கள் உழவில்லை என்று நிரூபிக்கின்ற பொறுப்பை நிலப்பிரபுகளிடத்திலே சுமத்தினால்தான் நாம் எண்ணிய காரியத்தை அடைய

1980 ஜூலை 11] [திரு. என். சங்கரய்யா]

முடியும். இது மிகவும் முக்கியமானது. நாம் இதைச் செய்யாவிட்டால் 75—25 வாரம் என்று கொண்டு வந்திருப்பதால் அதிகமான பயன் ஏற்படாது. விளைவதிலே 75 குத்தகை விவசாயிகளுக்கு என்று கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆனால் எத்தனை பேர்களுக்குக் கிடைக்கும்? நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டதைப்போல் 4,35,379 பேர்கள்தான் பதிவு செய்திருக்கிறார்கள். அதாவது 6 லட்சத்து சொச்சம் ஏக்கரிலேதான் தமிழ்நாட்டிலே குத்தகை சாகுபடி நடைபெறுகிறது என்றால்—நான் ஏற்கெனவே மொத்தம் 1 கோடி ஏக்கரிலே சாகுபடி நடக்கிறது என்று சொன்னேன். 75—25 என்பது மிகக் குறுகிய அளவிலேதான் இருக்கிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ளமுடியும். குத்தகை விவசாயிகள் பல லட்சக்கணக்கிலே இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுையெல்லாம் பதிவு செய்வதற்கான தீவிர நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதற்காக மார்ச்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும், தீவிர ஸ்தாபனங்களும் அரசாங்கத்திற்கு ஆதரவாக ஒத்துழைக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதைப் போலவே இதிலே அக்கறையுள்ள எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் அந்த ஏழை மக்கள் விவசாயிகளாக பதிவு செய்துகொள்ளக்கூடிய முறையிலே காரியங்களைச் செய்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

நேற்றைய தினம் வனத்துறை பற்றி இங்கே விவாதம் நடந்தபோது கோயில், மடங்கள் நிலத்தைப்பற்றி இங்கே அமைச்சர் பேசியபோது 5.25 லட்சம் ஏக்கர் அவைகளுடைய பொறுப்பிலே இருக்கிறது என்றும் அவைகளிலிருந்து வருமானம் குறைந்துவிட்டது என்றும், என்ன செய்வது என்று யோசித்துக்கொண்டிருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டார்கள். குத்தகைதாரர்களுடைய பாக்கியைப் பொறுத்தவரையிலே நம்முடைய சட்டமன்றமே, அரசாங்கமே முடிவு செய்து அவைகளைக் குறைத்திருக்கிறோம். ஒரு தனிப்பட்ட நிலப் பிரபுவினிடத்திலே வேலைசெய்கிற விவசாயிகளுக்கு குத்தகை பாக்கியை குறைக்கிறபோது மற்றவர்களுக்கு வேறு மாதிரியாக பாக்கியை வசூலிக்கக் கூடாது, எல்லோருக்கும் சேர்த்துத்தான் நாம் ஒரு முடிவை இங்கே எடுத்திருக்கிறோம். ஆகவே அதைப்பற்றி பிரச்சினையே இல்லை. நம்முடைய ஸ்டேட் ஒரு செக்குலர் ஸ்டேட், மதச் சார்பற்ற அரசாங்கம். மதச் சார்பற்ற அரசாங்கம் என்று சொல்கிறபோது அரசாங்கம் வேறு, மதம் வேறு என்பது தான். ஒவ்வொரு மதத்தைப் பின்பற்றுகிறவர்களும் தங்கள் தங்கள் ஸ்தாபனங்களை திறமையாக நடத்துவதற்கு அவர்களுக்குத்தான் பொறுப்பு உண்டு. அதிலே அரசாங்கத்திற்கு நட்பும் ஏற்படுகிறது என்ற பிரச்சினையே எழக்கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே கோயில், மடம் சம்பந்தமான நிலங்களைப் பொறுத்த வரையில் அரசாங்கம் என்ன செய்யப்

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1980 ஜூலை 11]

போகிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. எனக்கு இருக்கிற கவலையை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த குத்தகை விவசாயிகளுடைய நலன்கள் எந்தவிதத்திலேயும் பாதிக்கப்படக்கூடாது என்பதை நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அப்போதுதான் அவர்கள் பலன் அடைவார்கள். நேற்றுக்கூட அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். வேளாண்மை நிலங்கள் எல்லாம், பொதுப் பொறுப்புக் கழகங்களிடத்திலே உள்ள நிலங்கள் எல்லாம் ரேவின்யூ இலாகாவிலேதான் வருகின்றன. ஆகவே ஜாக்கிரதையாகச் செய்ய வேண்டும். தவறான வாதங்களினால் கோயில், மடங்களின் நிலங்களிலே உழக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான புரதகத்தையும் செய்யக்கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 10-20]

மீண்டும் ஒரு ஆலோசனை கூற விரும்புகிறேன். அதுபற்றி பிரச்சனைகள் இருக்கும் என்று அரசாங்கம் கருதினால் குத்தகை விவசாயிகள் இயக்கங்களோடு நீண்ட நேரம் பேசி அவர்களின் கருத்துக்களை அறிந்து கொள்முதல் முதல் கட்டமாகச் செய்யப்பட வேண்டிய நடவடிக்கையாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். என்னென்றால், 75—25-னால் நில உடைமையாளர்களுக்கு வருமானம் குறைகிறது. மடங்களுக்கு வருமானம் குறைகிறது என்பது பொருள் அல்ல. 1952 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 75—25 என்பது National Guidelines ஆக திட்டக் கமிஷனிடைய நிலச் சீர்திருத்தத்தின் கீழ் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு, கிராமப்புறங்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவது, வாங்கும் சக்தியை ஏற்படுத்துவது ஆகியவைகளின் மூலம் தொழில் நிலையை உயர்த்த முடியும் என்ற சீரிய கோட்பாட்டின்கீழ் அமைந்திருப்பது அது. ஆகவேதான் நான் இதை இவ்வளவுதூரம் குறிப்பிட வேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறேன்.

அதைப்போலவே, இன்றைக்கு நில உடைமைக்கு வரம்பு கட்டும் சட்டத் தீர்மானம் பார்த்தால், நமது மாநிலத்தில் கடந்த காலங்களில் பல அரசாங்கங்கள் செய்தாலும் இன்றுள்ள நிலைமை என்னவென்று பார்த்தால், 1961 ஆம் ஆண்டிலிருந்து அந்தச் சட்டம் அமலில் இருக்கிறது. நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது, ஒரு கோடி ஏக்கர் நிலங்கள் சாகுபடியில் இருக்கின்றன. இதில் 1980 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 1 ஆம் தேதி வரையில் நோட்டிஃபை செய்யப்பட்டு இவைகளெல்லாம் உபரி நிலங்கள் என்று அரசாங்கத்தாலே அறிவிக்கப்பட்டிருப்பது 1,19,889 ஏக்கர்தான். இதை நீங்கள் நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் ; இவ்வளவு குறைவாகத்தான் நாம் நிலப்பிரபுக்களிடமிருந்து

1980 ஜூலை 11]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

எடுத்துக்கொள்ள முடிந்திருக்கிறது. இதில் அரசாங்கத்தின் பொஸஷனில் வந்த உபரி நிலங்கள் 1,15,999 ஏக்கர்கள்தான். விநியோகம் செய்யப்பட்டிருப்பது 87,123 ஏக்கர்கள்தான். அதனால் பயன் அடைந்தவர்கள் எண்ணிக்கை 83,249 பேர்கள்தான். அவர்களுக்கு 74,695 ஏக்கர் நிலம்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டிலே நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தை அமல்படுத்தி 53,249 பேர்களுக்கு 74,695 ஏக்கர் நிலங்கள்தான் கொடுத்திருக்கிறோம். இங்கே பல அரசாங்கங்கள் இருந்திருக்கின்றன. உழுபவனுக்கே நிலம் என்ற அந்தக் கொள்கையில் இப்பொழுது நான் நிற்கவில்லை. அதைச் செய்வதற்கு வேறு புரட்சிகரமான மாற்றங்கள் ஏற்படவேண்டும். கோடிக்கால் பூதம் என்று சொல்லப்படும் விவசாயிகள் மாபெரும் இயக்கங்கள் நடத்தி அந்த மாற்றத்தை அடைவார்கள். நான் இப்பொழுது சொல்ல விரும்புவது, தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நில உடைமைக்கு வரம்பு கட்டும் சட்டம் என்னவாயிற்று?

திரு. இளையபெருமாள், காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர், தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில், சிதம்பரத்தில் எங்கள் சங்கத்தோடு சேர்ந்து விவசாயக் கூலித் தொழிலாளர்களுக்காக கூட்டு முறையிலே செயல்பட்டவர், பினாமி நிறைய இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், இன்னும் மற்ற பல்வேறு கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். நம்முடைய சட்டமன்றத்திற்கு என்ன மதிப்பு இருக்கிறது? மக்கள் பிரதிநிதிகள் ஏற்படுத்திய சட்ட என்னவாயிற்று? 15 ல்டான்டர்ட் ஏக்கர்களுக்கு மேல் இருக்கக்கூடாது என்றால், நான் கேள்விப்படுகிறேன், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பலரும் கூடச் சொல்கிறார்கள்—குறிப்பிட்ட ஒருவர் குறிப்பிட்ட பல பேர்களுக்கு பட்டா எழுதி தாமே வைத்துக் கொண்டு, அவர்களே கிஸ்தி செலுத்துகிறார்கள். யார் யார் பெயரிலோ, வேலைக்காரர்கள் பெயரிலே எல்லாம் கூட எழுதப்பட்டிருக்கிறது. தங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூட அந்த வேலைக்காரர்களுக்குத் தெரியவில்லை. இவர்களே நிலவரியைச் செலுத்தி வருகிறார்கள், சர்க்காரா ஏமாற்றி வருகிறார்கள். எத்தனை நாட்களுக்கு இதை நாம் அனுமதிக்கப் போகிறோம் என்று தெரியவில்லை. ஆகவே, மிகத் தீவிரமாக அரசாங்கம் இந்த மாமன்றத்தின் முழு ஆகாவோடு இந்தப் பினாமி நிலங்களைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு அடுத்து வரும் ஆண்டுகளில் கடுமையான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இலட்சக்கணக்கான விவசாயிகளுக்கு உரியதாக வேண்டியதை ஒருசில நிலப் பிரபுக்கள் திருட்டுத்தனமாக மறைத்து இந்த நாட்டைக் கொள்ளையடித்து வந்தால் அதை எப்படி நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்? ஆகவேதான் இன்று இந்தப் பினாமி நிலங்களைத்

(திரு. என். சங்கரய்யா)

[1980 ஜூலை 11]

கண்டுபிடிப்பதிலே அரசாங்க இயந்திரம் மட்டுமல்ல, ஏழை விவசாயிகளின் ஸ்தாபனங்கள் எந்த அரசியல் கட்சிகளின் சார்பில் நடத்தப்பட்டாலும் அவர்களின் உதவியோடும் செய்யப்பட வேண்டும்.

எங்களுக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும், எந்த அரசியல் கட்சியில் உறுப்பினராக இருந்தாலும், விவசாயி விவசாயிதான், சின்ன விவசாயி சின்ன விவசாயிதான். தங்களுடைய நலன்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன என்றால் அவர்கள் செயலிலே ஒன்றுபட்டு ஈடுபடுவார்கள். அதிலே சாதிப் பிரச்சனைகளோ, தேசியப் பிரச்சனைகளோ, மதப் பிரச்சனைகளோ குறுக்கிடாது. ஏனென்றால் இது விவசாயிகளின் எதிர்காலத்தைத் தீர்மானிக்கும் பிரச்சனை. மக்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தைப் பற்றிய பிரச்சனை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. நாமே உபரி நிலங்களுக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு 3,500 ரூபாய் ஈடாகக் கொடுத்தால் போதும் என்ற சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அப்படிக் கொடுத்து அந்த நிலங்களை எடுத்தால் இன்னும் ஐந்து இலட்சம், ஏழு இலட்சம், எட்டு இலட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் தேறும்; எட்டு இலட்சம் பேர்களுக்குக் கொடுக்கலாம். அதுதான் உண்மையிலேயே கிராமப்புற வறுமையை ஒழிப்பதற்கான அடிப்படையான திட்டம் என்பதை உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். ஆகவே, நம்முடைய அரசாங்கம் ரூ. 3,500 அதிகப்பட்சமான ஈடு என்று சொல்லியிருப்பது ஒரு சரியான திட்டம். அந்தச் சட்டம் வந்தபோது வரவேற்றோம். ஆனால், அது பயன்பட வேண்டும். ஆகவேதான் இந்த உபரி நிலங்களைக் கண்டு பிடித்துக் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் தீவிரமாக நடைபெற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு கரும்புப் பண்ணைக்கு 4,041 ஏக்கர்கள் விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது ஏற்கனவே வடபாதி மங்கலம் தியாகராஜ முதலியாருக்குச் சொந்தமாயிருந்த நிலம். அந்தக் கரும்பு நிலத்திற்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டது. பிறகு அது ரத்து செய்யப்பட்டதால், கரும்புப் பண்ணைக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. இந்த விளக்கக் குறிப்பிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கரும்புப் பண்ணை இலாபகரமாக இல்லை; ஆகவே, அதை என்ன செய்வது என்று அரசாங்கம் யோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறது என்று, என்ன செய்ய வேண்டும், கலைத்து விட வேண்டும், அது இலாபகரமாக இல்லை. ஆகவே, அந்த உபரி நிலங்களை, 4,041 ஏக்கர் நிலங்களையும் தஞ்சை மாவட்டத்திலே, அந்த வட்டாசங்களிலே உள்ள ஏழை விவசாயி

1980 ஜூலை 11] [திரு. என். சங்கரய்யா]

களுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்க முடியும். பொருளாதார ரீதியிலே இலாப மற்ற ஒரு பண்ணையை வைத்துக்கொண்டு ஏன் இன்றைக்கு அரசாங்கம் சிரமப்பட வேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல. அங்கே ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய இன்னொரு பிரச்சனை, அந்தக் கார்ப்பரேஷன், சிறிய நிலக்காரர்களிடமிருந்து 3,000 ஏக்கர்களுக்கு மேலாக என்று கருதுகிறேன், குத்தகைக்கு எடுத்திருக்கிறது. அரசாங்கம் இந்தக் குறிப்பிலே அதைச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள், இரண்டு ஆண்டுக் காலத்திற்கு அந்தக் குத்தகையை மேலும் நீடித்து வைக்கவேண்டுமென்று, நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன், நீங்கள் அந்தப் பண்ணையைப் பற்றி முடிவு செய்வது என்றால் ஒரு ஆண்டுக்காலத்திற்குள்ளே முடிவு செய்து விடலாம். ஆகவே இரண்டு ஆண்டுகள் என்பதற்குப் பதிலாக, ஒரு ஆண்டுக்காலத்திற்குள் அந்தப் பிரச்சனையைப் பற்றி முடிவு செய்துவிட வேண்டும். இப்பொழுது அவர்கள் குத்தகைக்கு விட்டிருக்கிறார்கள். அப்படியென்றால் என்ன அர்த்தம்? அந்தச் சிறிய நிலக்காரர்களுக்கு 25 சதவிகிதம் கொடுத்தால் போதும் 75 சதவிகிதம் பண்ணை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று அர்த்தம். சிறிய நிலக்காரர்களை இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமைக்கு நாம் ஆளாக்க வேண்டாம்.

கடந்த காலத்திலே, அவர்கள் வடபாதி மங்கலம் தியாகராஜ முதலியார் அவர்கள் சொல்படி கேட்டுச் செய்து விட்டார்கள். இன்றைக்கு அந்நிலங்கள் திரும்ப வேண்டுமென்று பெரிய கிளர்ச்சி நடக்கிறது. ஆகவே, அந்தச் சிறிய விவசாயிகளுக்கு, அவர்கள் நிலத்தை கட்டாயக் குத்தகையிலிருந்து விடுவித்து, ஓராண்டு காலத்திற்குள்ளே கொடுத்து விட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கான திருத்தச் சட்டங்களை மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சரவர்கள் இங்கே கொண்டுவரும்போது, இதைப் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, நான் பேச வேண்டிய மிக முக்கியமான விஷயம், நியாய கூலிச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரை ரெவினியூ இலாகாவின் பொறுப்பிலே வருகிறது. நியாயக்கூலிச் சட்டம் என்பது கிழக்குத் தஞ்சையிலே உள்ள 6 தாலுக்காக்களுக்குப் பொருந்தும். அதைப் பற்றித்தான் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் மானியம் என்ற முறையிலே மாநிலம் பூராவும் உள்ள விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்குக் கொடுக்கப்படக்கூடிய குறைந்தபட்சக் கூலி, லேபர் இலாகாவிலே வருகிறது. மத்திய அரசாங்கத்திலுடைய 1948 ஆம் ஆண்டு குறைந்த பட்சக் கூலிச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே மாநில அரசாங்கங்கள்

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1980 ஜூலை 11]

அவ்வப்போது போடக்கூடிய அந்த நோட்டீஸ்பிகேஷன், அறிவிப்பின் அடிப்படையிலே அது செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அதைப்பற்றிய விவரங்கள் இங்கே கொடுக்கப்படவில்லை. ஆனால், அது மிக முக்கியம் என்று கருதுகிறேன். இந்த அரசாங்கம் கலைக்கப்பட்டதற்கு முன்னால் செய்த மிக முக்கியமான ஒரு காரியம், இது, 1979 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 10-லே அண்ணா தி.மு.க. அரசு போட்ட உத்தரவு. மாநிலம் முழுவதும் அது அமுலுக்கு வந்து விட்டது. ஆனால் அதிலே என்ன அடங்கியிருக்கிறது என்பது இந்த விளக்கக் குறிப்பிலே இல்லை. காரணம், அது வேறு இலாகாவைச் சேர்ந்தது. ஆனால் நான் கூற விரும்புகிறேன், இந்த மன்றம் அதைப்பற்றி ஆழ்ந்த ஆக்கறை எடுக்கவேண்டும். நியாயக் கூலிச் சட்டம் என்பது தஞ்சை மாவட்டத்திலே 6 தாலுகாக்களுக்குத்தான் பொருந்தும். ஆனால், இந்த அறிவிப்பு மாகாணம் பூராவிற்கும் பொருந்தும். இதிலே, ரூ. 7 கூலி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விவசாயத் தொழிலாளிக்கு நேல் அறுவடையிலே 8-ல் 1 பங்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, நூற்று நடுத்தல், களை எடுத்தல், ஆகியவற்றுக்கு ரூ. 5 கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, 7 மணி நேரம் பொதுவான வேலையையும், உழவுத் தொழிலில் ஈடுபடக் கூடியவர்களுக்கு 5 மணி நேர வேலையையும் அது கொடுக்கிறது. இதைக்காட்டிலும் கூடுதல் கூலி அமுலில் இருந்தால் அதைக் குறைக்கக் கூடாது என்று கூறுகிறது. அது மட்டுமல்லாமல், உணவு கொடுத்திருந்தால், அத்தக் கூலி தவிர அவர்களுக்கு சாப்பாடு கொடுத்திருந்தால் அந்தச் சாப்பாட்டைக் குறைக்கக் கூடாது என்று சொல்கிறது. இந்தச் சட்டம் இந்த மாநிலத்திலே எப்படி அமுல் நடத்தப்படுகிறது? நான் கூறுகிறேன், லேபர் இலாகாவிற்கு கிராமப்புறங்களிலே அமைப்புகள் இல்லை. ஆகவே, அரசாங்கம் அதைத் தனித்துறை என்று பார்க்காமல் அரசாங்கத்தினுடைய நிர்வாக இயந்திரத்தின் மூலம், கிராமப்புறங்களில் பூராவும் இந்த ரூ. 7 என்ற குறைந்தபட்சக் கூலிச் சட்டத்தை, அதனுடைய முழு அம்சங்களோடு அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்தால் பல இலட்சக்கணக்கான, ஏன் நான் சொல்வேன், 1 கோடி விவசாயத் தொழிலாளிகள் தமிழகத்திலே பயன்பெறுவார்கள். ஆகவே, அதை அமுலுக்குக் கொண்டு வர மிகத் தீவிரமான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும்.

ரேடியோவிலே எதை, எதையோ பிரச்சாரம் செய்கிறார்கள், டெலிவிஷனிலே எதை, எதையோ பிரச்சாரம் செய்கிறார்கள். ஆனால், நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்தக் கூலிச் சட்டம் இப்படியிருக்கிறது, இது உங்களுடைய உரிமை. ரூ. 7 வாங்காமல் நீங்கள் வேலை செய்ய வேண்டாம் என்று அவர்கள்

1980 ஜூலை 11] (திரு. என். சங்கரய்யா)

பிரச்சாரம் செய்வதற்கு முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசாங்கமும் அதனுடைய தகவல் தொடர்புத் துறையின் மூலம் ஏராளமான பிரச்சாரங்களைச் செய்ய வேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல. இன்றைக்குப் போலீஸ் இலாகா உட்பட ரெவின்யூ இலாகா உட்பட, ஒலிபெருக்கியை வைத்து கிராமப்புறங்களிலே இந்தக் கூலியை மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும்; அந்தக் கூலியைக் கொடுக்க மறுத்தால் அது குறைந்தபட்சக் கூலிச் சட்டத்திற்கு விரோதமாகும் என்று பிரச்சாரம் செய்ய அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இந்த முற்போக்கான நடவடிக்கைகளுக்கு, இந்த நாட்டிலே, இந்த மாகாணத்திலே இருக்கக்கூடிய விவசாயச் சங்கங்களும், உழைப்பாளர்பால் அக்கறை கொண்டிருக்கிற மக்களும் பெரும் ஆதரவு அளிப்பார்கள் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 10-30]

அடுத்து நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புவது, இந்த வீட்டு மனைப் பட்டா, குடிமனைப்பட்டா பற்றியதாகும். நாம் செய்து இருக்கக்கூடிய பல காரியங்களை அமலுக்குக் கொண்டு வருவது என்பதிலேதான் இந்தப் பிரச்சினை வருகிறது. இந்த மனைப்பட்டா பிரச்சினை, 1971-லே குடியிருப்பு மனைப்பட்டா உரிமை வழங்கும் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு இதுவரையில் 1,76,263 பேர்களுக்கு பட்டாக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1971-லே கொண்டுவரப்பட்ட இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் 1,76,263 பேர்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை நான் என் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் இது மிகவும் தீவிரப் படுத்தப்படவேண்டும். அப்படித் தீவிரப்படுத்தப்பட்டு அந்த குடிமனைப் பட்டாக்களை இன்னும் தேவைப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இதிலே மற்றொரு குறைபற்றிக் குறிப்பிடவிரும்புவது என்னவென்றால், அவர்களுக்கு மனைப்பட்டா கொடுக்கப்பட்டாலும் அதிலே வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள கடன் வழங்க வழியில்லாமல் இருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்திலே இந்தப் பட்டாக்கள் இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்களுக்கு இந்தப் பட்டாக்களை கையிலே கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்ல. சில இடங்களில் அரசாங்கப் புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக மதுரையில் என்.எம்.ஆர். புரம் என்று ஒரு இடம் இருக்கிறது. அந்த இடத்திலே உள்ள புறம்போக்கு நிலங்களில் ஏராளமான பேர்கள் குடிசை போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒருசிலர்

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1980 ஜூலை 11]

அதை வளைத்துவைத்து அவர்களிடம் இப்போது வாடகையை வசூலிக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. அரசாங்கம் தனது அதிகாரிகளை நேரில் அனுப்பி அந்த இடத்தைப் பார்த்து அந்த இடத்தை அங்கே வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றவர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சென்னையில் உள்ள ஆதி ஆந்திரர்களுக்கு மனைப் பட்டா கொடுப்பதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் மதுரையில், கீழ்மதுரை என்ற பகுதியிலே ரயில்வே லைனுக்கு அருகிலே 500 ஏழை அரிசனக் குடும்பங்கள் குடிசைகளைப் போட்டு ஆடு, மாடுகளைப் போல் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் அதைப்பற்றி அரிசன வீட்டு வசதிக் கழகத்திடமும் கூறியிருக்கிறேன். ரெவின்யூ இலாகாவிடமும் கூறியிருக்கிறேன், நகரசபை அதிகாரிகளிடமும் கூறியிருக்கிறேன். ஆனாலும் அவர்களுடைய பிரச்சினை இதுவரையிலும் தீரவில்லை. ஏனவே நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது, நீங்கள் நேரிலே சென்று இவர்களைப் பார்த்து, அவர்களுக்கு பட்டா கொடுத்து, வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நான் கூற விரும்புவது, கிராம முனிசிப்பல்கள், கணக்கர்கள் போன்ற பதவிகளுக்கு அரிசனங்களைக் கொண்டு வசவேண்டும், அவர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்க வேண்டும் என்று இருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. ஜாதிக் கொடுமைகளால் சூழப்பட்டுள்ள சமுதாயத்தில் அரிசன மக்கள் எத்தனை பேர்கள் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களாக வருகிறார்களோ அந்த அளவுக்கு நாட்டிற்குப் பெருமை. இன்றைக்கு கிராம முனிசிப்பல்களுக்கு 94 பேர்களுக்கு, அரிசனங்கள், பழங்குடி மக்களுக்கு கர்ணம் பதவிக்கும், கிராம அதிகாரிகளாக 82 பேர்களுக்கும் இப்போது பரிட்சை ஏழுத பயிற்சி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது முக்கியம் அல்ல. எத்தனை பேர்களுக்கு வேலை கிடைத்து இருக்கிறது? இன்றைக்கு எத்தனை பேர்கள் அரிசன சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களாக இருக்கிறார்கள்? மற்ற துறைகளிலே எப்படி டிசர்வேஷன் செய்கிறோமோ, எப்படி இடம் ஒதுக்குகிறோமோ அதேமாதிரி இவர்களுக்கும் ஒதுக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் அந்தப் பகுதியிலே உள்ள மக்கள் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களாக வந்து, ஜாதிக் கொடுமைகளை நீக்குவதற்கும் சமுதாயக் கொடுமைகளை நீக்குவதற்கும் பெருமளவுக்கு உதவி செய்ததாக ஆகும்.

அதேபோல், தாசில்தார்கள் ஆபீசில் இருந்து பணிபுரிய வேண்டும் என்ற கோரிக்கை இருக்கிறது. முன்பெல்லாம் மாவட்டத் தலைவர்கள் மக்களைச் சந்தித்துப் பேச நான் ஏற்பாடு செய்து, மனுநீதித் திட்டம் என்ற போரல்

1980 ஜூலை 11]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

பார்த்து வந்தார்கள். இப்போது ஒருவேளை வேலைப்பளு அதிகம் இருக்கின்றது என்ற காரணத்தாலே செய்ய முடியவில்லைபோல் இருக்கிறது. எனவே வருமான வரி அதிகாரிகள் மக்களைச் சந்தித்துப் பேச தயாராக இருக்க வேண்டும். அதற்குத் தக்கவாறு தாசில்தார்கள், ஆர்.டி.ஓ.க்கள், மாவட்ட கலெக்டர்கள் இவர்களின் வேலைகள் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்தக் கைவினைக் கலைஞர்களுக்கு 1,088 பேர்களுக்குத்தான் பட்டா கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குடியிருப்பு உரிமைச் சட்டத்தின்கீழ் குடியிருப்பு உரிமை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் குறைவான எண்ணிக்கை. கிராமங்களிலே இந்தக் கைவினைக் கலைஞர்கள் இன்னும் ஏராளமான பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே தேவைப்படுவது என்னவென்றால், தைரியமாக இந்த ஏழை மக்களுக்கு இந்தப் பட்டாக்கள் வழங்கப்பட வேண்டும். ஒரு காலத்தில் சொல்லப்பட்டது. அரசாங்கமே இடங்களைக் கொள்முதல் செய்யும். கொள்முதல் செய்து மனிதனுக்கு வழங்குவதற்கு, குடியிருப்பதற்கான இந்த இடத்தை ஒதுக்காமல் ஒரு நாட்டிலே பொது நல சமுதாய அரசு என்று வைத்துக்கொண்டிருப்பதை எத்தனை நாளைக்குத்தான் பொதுமக்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருப்பார்கள் என்று நாம் சிந்திக்க வேண்டும். ஆகவே மிக அவசர உணர்வோடு இந்த விடீ இல்லாதவர்களுக்கு பட்டா, மனைப் பட்டர் கொடுப்பதை அரசாங்கம் இந்த ஆண்டிலே ஒரு சீரிய கடமையாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக நான் சொல்ல விரும்புவது, மீன்பாசிப்பற்றியதாகும். சில இடங்களில் அதை எடுக்கும் உரிமையை தனியார் வைத்து இருக்கிறார்கள். குளங்களைப் பழுதுபார்க்கும் உரிமை பொதுப்பணித் துறைக்குத்தான் உண்டு. அப்படியிருக்கும்போது, சில இடங்களில் தனியார் மீன்பாசி எடுக்கும் உரிமையை வைத்து இருப்பதற்கான காரணம் என்ன? இந்த உரிமையை எல்லா இடங்களிலும் யூனிபார்மாக ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாய வருமான வரி மூலமாக அதிகப்படியான வருமானம் சட்ட கவனம் காட்டுகிற அரசு, இந்த நகர்புறங்களில் உள்ள நிலங்களை உச்சவரம்புச் சட்டத்தின் மூலம் எடுத்து அதனை மக்களுக்கு விநியோகம் செய்வதற்கான முறையில் 'இன் டெப்த்' ஆய்வு செய்யவேண்டும். யார் யாரோ சட்டத்தில் உள்ள ஓட்டைகளை வைத்துக்கொண்டு நிலங்களை இன்றைக்கு வளைத்துப் போட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஒரு காலத்தில் திரு. ஓய். பி. சுவான்

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1980 ஜூலை 11]

அவர்கள் குறிப்பிட்டு இருப்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். விவசாயத் துறையில் பசுமைப் புரட்சி என்று எல்லாம் சொல்கிறீர்கள், ஆனால் அந்த மக்களுக்கு அவர்களின் வாழ்க்கைத் தேவைகளை ஏற்படுத்தித்தர தவறுவோமானால் ஏற்படுவது பசுமைப் புரட்சியாக இருக்காது, வேறு புரட்சியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். மக்கள் பொறுமையாக இருந்து கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் அவர்களை நீண்டகாலத்திற்கு கட்டுப்படுத்தி வைக்க முடியாது. அவர்களுக்கு அடிப்படை உரிமைகள் வழங்கத் தயாராக இல்லை என்றால் நிலைமை வேறு விதமாகப் போய்விடும். இன்றைக்கு நகர்ப்புறங்களில் ஏராளமான இடங்களில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப் போகிறோம், நிலப்பட்டா கொடுக்கப் போகிறோம் என்று சொல்கிறீர்கள். அரசாங்கம் நிலத்தை கையில் வைத்திருக்காமல் இதைச் செய்ய முடியாது. ஆகவே, தீவிரமான ஆய்வு செய்து அந்த மனைகளை நீங்கள் எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டு, இந்தக் கருத்துக்களை மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் உங்கள் முன்னால் சமர்ப்பித்து அமர்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சி. கோபால் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, வருவாய், வணிக வரி, மற்ற வரிகள், ஆயத்தீர்வை ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள்மீது இந்த மாமன்றத்தில் பேசுவதற்கு எனக்கு ஒரு நல்வாய்ப்பு அளித்ததற்கு முதற்கண் என்னுடைய நன்றியறிதலையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பொது விற்பனை வரியானாலும் சரி, ஏனைய வரிகளானாலும் சரி, அல்லது ஆயத்தீர்வையானாலும் சரி, மாநில அரசின் முக்கியமான வரி வருவாய் மூலமாகத்தான் மாநில அரசு திட்டமிட்டுள்ள பணிகளைச் செய்ய முடியும், ஆற்ற இயலும் என்பதை நாம் மறக்க முடியாது. எந்த ஒரு வரியை நம் மாநில அரசு திட்டினாலும், அது தொழில் துறையாக இருந்தாலும் சரி, விவசாயிகளாக இருந்தாலும் சரி, தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் கொள்கைக்கு தன்னையே அர்ப்பணித்துக்கொண்டு இருக்கிற, அவர்களுடைய கொள்கைக்கு ஏற்ப இந்த அரசை நிலைநாட்டியிருக்கிற புரட்சித் தலைவர் அரசு, விவசாயிகளின் நன்னைப் பார்த்தும், தமிழகத்தின் பொருளாதார நிலையைப் பார்த்தும்தான், அவர்களுக்கு ஏதேனும் ஒரு நன்மையைச் செய்ய வேண்டும் என்ற முறையிலேதான், அதுவும் வருவாய்த் துறை மூலமாக வரும் வருமானம் தமிழக அரசின் காமதேனு என்று சொன்னாலும்கூட, வரிகளை விதிக்கிறபோது, வசூலிக்கிறபோது ஊழல்களை அகற்றிட வேண்டும், அவர்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும், பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு உண்டு என்பதைக் கொள்கை ரீதியாக நல்ல முறையில்

1980 ஜூலை 11]

(திரு. சி. கோபால்)

அறிவித்து, அதற்கேற்ற வகையில் சட்ட திட்டங்களைத் திருத்துகின்ற சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளை இந்த தமிழக அரசு உருவாக்கித் தந்து இருப்பதற்காக தமிழக அரசுக்கு அனைத்துக் கட்சி சார்பிலே அனைவரது பாராட்டும் கிடைக்கும், அனைவரும் நன்றி கூறுவார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

விற்பனை வரி சட்டத்தைபற்றிச் சொல்லும்போது, அந்த விற்பனை வரியில் விதிகளைத் திருத்துகிறபோது அல்லது சில சட்ட திட்டங்களை வகுக்கிறபோது மாநிலத்தினுடைய பொருளாதார நிலை ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு அவ்வப்போது திருத்தங்களை இந்த அரசு செய்து வருகிறது என்பதை நான் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அதேபோன்று ஆக்கப் பொருள்களுக்கு தற்போது அளிக்கப்பட்டு வருகிற சலுகைகள், மூலப் பொருள்களுக்கும் அளிக்கப்பட வேண்டும். தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தில் இது தொடர்பாக திருத்தங்களை விரைவில் அரசு கொண்டு வர வேண்டும் என்று விரும்பி வேண்டி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விற்பனை வரியைப் பொறுத்தவரையில், சில வியாபாரிகள்—குறிப்பாக ஓட்டல்களை எடுத்துக்கொண்டால் ரூபாய் 50,000 ஆண்டுக்கு வருமானம் இருக்கிறபோது அங்கே அவர்களுக்கு விற்பனை வரி இருக்கிறது. ஆனால் அப்படிப்பட்ட ஓட்டல் அதிகாரிகள் சாதாரணமானவர்கள். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் அதிகாரிகள் தயவால் இந்த விற்பனை வரியை ஏமாற்றி வரும் சூழ்நிலை இந்த நாட்டிலே ஏற்பட்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்

[முற்பகல் 10-40]

கொள்கிறேன். இது அரசின் தவறு அல்ல. ஆனால் அரசிலே இருக்கிற அதிகாரிகள் சிலர் இந்த நாட்டிலே ஏமாற்றுகின்றவர்களுக்கு உடந்தையாக இருப்பதால் அவர்களைப் பயன்படுத்தி விற்பனை வரியை ஏமாற்றுகின்ற ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, கேளிக்கை வரிச் சட்டத்தின்கீழ் சினிமா கொட்டகைகளுக்கு 'கம்பவுண்டிங் டாக்ஸ்' விதித்ததைப்போல இந்த வியாபாரிகளுக்கும் விற்பனை வரியைப் பொறுத்தவரையில் 'கம்பவுண்டிங் டாக்ஸ்' போடுவதன் மூலம் தமிழக அரசுக்கு அதிகமான வருவாய் வரும் என்கின்ற என்னுடைய கருத்தை இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அரசு பூட்டு, சோப்பு, எழுதுபொருள், பிளாஸ்டிக் பொருள், இரும்பு, பெருங்காயம், மெழுகு வர்த்தி நோட்டுப் புத்தகங்கள் ஆகிய பொருட்களுக்கு விதிக்கப்பட்டிருந்த

(திரு. சி. கோபால்)

[1980 ஜூலை 11]

4 சதவீத பலமுனை வரியை ஒருமுனை வரியாக மாற்றியிருப்பதை ஏழை எளிய மக்கள் வரவேற்கிறார்கள், வாழ்த்துகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. வியாபாரிகள் கணக்கு வைத்துக்கொள்வதில் இருக்கின்ற சிரமங்களை தவிர்க்க வேண்டுமென்ற முறையில் சிறு சிறு குடிசைத் தொழில் மூலம் உற்பத்திச் செய்யக்கூடிய பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியை அறவே நீக்கியிருப்பதைப்போல சைக்கிள் வரியையும் 6 சதவிகிதத்திலிருந்து 3 சதவிகிதமாக நம்முடைய அரசு குறைத்திருக்கிறது; இருந்தாலும் அதை முழுமையாகக் குறைத்தால் இந்தத் தமிழகத்திலே இருக்கிற ஏழை எளிய மக்கள், விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் மட்டுமல்லாமல் இந்த அரசிலே இருக்கிற உத்தியோகஸ்தர்களும் பாராட்டுவார்கள் என்ற நிலைமை உருவாகும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, சைக்கிள் வரியை 6 சதவிகிதத்திலிருந்து 3 சதவிகிதமாகக் குறைத்ததை அறவே நீக்கினால் நன்றாக இருக்கும் என்று என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. வணிகர்கள் நலன்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அரசு வணிகர்களுடைய நலன்பற்றி ஆராய் 'வணிகர் நலக் குழு' அமைத்திருப்பதை வணிகர்கள் அனைவரும் பாராட்டுகிறார்கள், போற்றுகிறார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல் வணிகர்கள் அதிகாரிகளோடு தொடர்பு கொள்ளுகின்ற வகையில் வியாபாரிகளுக்கு டெலிபோன் வசதியும் செய்து தரக்கூடிய ஒரு குறிப்பை அவைமுன் வைத்திருப்பதற்கு நன்றி சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்—திரு. உ. சுப்பிரமணியம் தலைமை)

அடுத்தபடியாக கேளிக்கை வரியைப் பொறுத்தவரையில் சினிமா கொட்டகைகளுக்கு நம்முடைய தமிழக அரசு, புரட்சித் தலைவர் அரசு 'கம்பவுண்டிங் டாக்ஸ்' கொண்டுவந்ததன் மூலம் கடந்த ஆண்டு வருமானம் 19 கோடி ரூபாயாக இருந்தது இந்த ஆண்டு 29 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை நாம் அறிகிறோம். அந்த 'கம்பவுண்டிங் டாக்ஸ்' ஊராட்சி மன்றங்களில் இருக்கிற சினிமாக் கொட்டகைகளுக்கு மட்டும் தான் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையை நகராட்சிகளுக்கும் மாநகராட்சிகளுக்கும் விரிவுபடுத்துவதன் மூலம் அதிகாரிகளுடைய லஞ்சலாவண்ய தொல்லைகளிலிருந்து அவர்கள் விடுபட்டு, இந்த அரசுக்கு நிச்சயமாக வருவாய் பெருகும். ஆகவே, 'கம்பவுண்டிங் டாக்ஸ்' முறையை நகராட்சி, மாநகராட்சி பகுதிகளில் இருக்கிற சினிமாக் கொட்டகைகளுக்கும் விதிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை இந்த அவைமுன் வைக்க நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

1980 ஜூலை 11]

(திரு. சி. கோபால்)

அதுமட்டுமல்ல. வருவாய்த் துறையைப் பொறுத்தமட்டில்—உண்ண உணவு, உடுக்க உடை, இருக்க இருப்பிடம் ஆகியவைகளை மக்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்வதுதான் ஜனநாயகம் என்ற கருத்தை பல தலைவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே இருப்பதற்கு குடியிருப்பு மனைகளை அமைத்துத் தருவது இந்த அரசின் கடமை. இந்த அரசைப் பொறுத்த அளவில் ஏழை எளிய மக்களுக்கு பட்டாக்கள் வழங்கி நன்மை செய்து வருகிறது. இருந்தாலும்கூட பல வருடங்களாக பல இடங்களில் புறம்போக்கு நிலங்களில் குடிசைகள் அமைத்து குடியிருப்பவர்களுக்கு இன்னும் பட்டா கொடுக்காத சூழ்நிலை இருந்துவருகிறது. பெருமை வாய்ந்தது, பொறுப்பு வாய்ந்தது என்று சொல்லப்படுகிற இந்த அரசு, ஏழை எளிய மக்களுக்காக ஆட்சி நடத்துகிற இந்த அரசு, ஏழை எளிய மக்களுக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் பட்டா வழங்குவதிலே மிகவும் சுறுசுறுப்பாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் சோலிங்கர், பக்கத்தில் இருக்கிற செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திற்கு அருகாமையிலே இருந்தாலும்கூட வடாற்காடு மாவட்டத்திற்கும் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திற்கும் இடையிலே இருக்கிற ஒரு பகுதியாக அது இருந்து வருகிறது. சோலிங்கரை பொறுத்த வரை 20 ஆயிரம் மக்களுக்கு மேல் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். ஆகவே அந்தப் பகுதியை தாலுக்காவாக மாற்ற வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை இங்கே வைத்து எனக்குப் பேசுவதற்கு நல்தொரு வாய்ப்பினை அளித்த தற்காக நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

* திரு. பொ. உத்திராபதி: பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, வருவாய்த் துறை அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற நிலவரி, மாநில ஆய்வுத் தீர்வை, பொது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—நிர்வாகம், முத்திரைத்தாள்கள்—நிர்வாகம், இயற்கைச் சிற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு, இழப்பிடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக சில யோசனைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக 30—6—1980-க்குள் கட்ட வேண்டிய குத்தகை பாக்கியை 31—12—1980 வரை நீட்டிக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். நான் அதை வரவேற்கிறேன். ஆனால் இதிலே இன்னும் பல்வேறு விஷயங்கள் தொக்கி நிற்கின்றன. நான் அவைகளை எல்லாம் அமைச்சரவர்களிடத்திலே விளக்கி இருக்கிறேன். முந்தைய நிலுவைகள்

(திரு. பொ. உத்திராபதி)

[1980 ஜூலை 11]

குறைக்கப்பட்டு அதில் முதல் தவணையைச் செலுத்துவதற்கென்று குறிக்கப் பட்ட 30—6—1980 என்ற கால அளவு போதுமானதல்ல என்பதால், பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் குறுகியகாலப்பயிரை அறுவடை செய்து குத்தகை பாக்கியைச் செலுத்த இயலுகின்ற வகையில் அந்தக்கால அளவை நீட்டிக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது. அப்படி திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் 1972 ஆம் ஆண்டு குத்தகையை ஒரு ஆண்டு கட்டினால் அதற்கு முன்பு உள்ளவைகள் ரத்து என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அப்படிச் சொல்லப்பட்டு அதற்கு காலம் போதவில்லை கடைசியில், அதனால் பாக்கியைக் கட்ட முடியாமல் நிலுவை இருக்கின்றது. 1973 ஆம் ஆண்டு கட்ட முடியாத பாக்கிகளும் இருக்கின்றன. 1979 ஆம் ஆண்டு பாக்கியும் இருக்கின்றது. ஆகவே இடையில் புயல் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்கு ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை கட்டினால் நான்கு ஆண்டு தள்ளுபடி என்று நமது வருவாய்த்துறை அமைச்சரவர்கள் சட்டம் கொண்டு வந்த—அப்படிப் பட்ட பகுதியும் இருக்கின்றது. ஆனால் எங்களுடைய தாழ்மையான கருத்து என்னவென்றால், 1972 ஆம் ஆண்டு முதல் 1979 ஆம் ஆண்டு வரையிலும் தொடர்ந்து பாக்கி இருந்துவருவதால் இப்படிச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நீட்டிக்கொண்டே போவதால் உண்மையிலேயே அவர்களால் கட்ட முடியாத நிலை ஏற்பட்டு அதிகமாக குத்தகைப் பாக்கி ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றது. இதனால் குத்தகை விவசாயிகள் நிதிமன்றம் செல்லவேண்டி இருக்கின்றது, வழக்கறிஞர்களைச் சந்திக்க வேண்டி இருக்கிறது. இவ்வாறு அவர்களுடைய காலமும் நேரமும் கோர்ட்டுகளிலேயே அதிகமாகச் செலவழிக்க வேண்டியிருப்பதால் 1972 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1979 ஆம் ஆண்டு வரையிலும் உள்ள குத்தகைப் பாக்கியை ஒன்றாகச் சேர்த்து அதை இரண்டாண்டுக் குத்தகையாக நிர்ணயம் செய்து அந்த இரண்டாண்டுக் குத்தகையையும் மூன்றாண்டுத் தவணையில் கட்டுவதற்கு வருவாய்த்துறை அமைச்சரவர்கள் சட்டம் இயற்றினால்தான் விவசாயிகளுடைய கஷ்டங்கள் நீக்கப்பட்டு அவர்களால் இந்தக் குத்தகையைக் கட்டுவதற்கு வாய்ப்பு தருவதாக அமையும். இது விவசாயிகளுக்கும் நன்மை அளிக்கும், விவசாயிகளைப் பாதுகாக்க முடியும் என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொண்டு அப்படி ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குத்தகை விவசாயிகளுக்கு குத்தகைப் பதிவு பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்னும் பல்லாயிரக்கணக்கான உண்மையான விவசாயிகள் பதிவு செய்யப்படாமல் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் நிலம் வைத்திருக்கக் கூடியவர்கள் பல ஊர்களிலே இருக்கின்றார்கள். ஆனால் சாகுபடி செய்யக் கூடியவர்கள் உள்ளூரிலே இருக்கிறார்கள். ஆனால் கிராமக் கணக்குப்

1980 ஜூலை 11]

(திரு. பொ. உத்திராபதி)

பின்னாகள் யார் உண்மையாக நிலத்தைச் சாகுபடி செய்கிறார்களோ அவர்கள் பெயருக்குப் பதிவு செய்வது கிடையாது. நிலச்சொந்தக்காரர் சென்னையில் இருப்பார்கள், அல்லது வேறு ஊர்களிலே இருப்பார்கள், அல்லது அரசு ஊழியர்களாக இருப்பார்கள். ஆனால் அவர்கள்தான் விவசாயம் செய்து வருவதாக தொடர்ச்சியாகக் கணக்கு வைத்திருக்கிறார்கள். விவசாயக் கூட்டுறவுக் கடன் வாங்குவதற்காக செல்கின்றபோதுதான் யார் உண்மையிலேயே நிலத்திலே சாகுபடி செய்கிறார்கள் என்ற விவரம் தெரியவருகிறது. இதையெல்லாம் போக்குவதற்காக ஒரு ரெவின்யூ அதிகாரியை ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் செல்வதற்கு ஏற்பாடு செய்து யார் உண்மையிலேயே கிராமங்களில் சாகுபடி செய்கிறார்கள் என்ற உண்மையை அறிந்து உடனடியாக எல்லோருக்கும் குத்தகைப் பதிவு செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 10-50]

அடுத்தபடியாக நில உச்சவரம்பு என்று எடுத்துக்கொண்டால், எனக்கு முன்னால் பேசிய தோழர் சங்கரய்யா அவர்கள்கூடச் சொன்னார்கள். நில உச்சவரம்பு என்பது 1961 ஆம் ஆண்டு காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியில் இருந்தபோது நில உச்சவரம்பு கொண்டுவரப்பட வேண்டும் என்று இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஒரு மகத்தான போராட்டத்தை நடத்தினார்கள். தோழர் திரு. சீனிவாச ராவ் அவர்கள் தலைமையில் நடந்த அந்தப் போராட்டத்தில் 16,000-க்கு அதிகமான பேர்கள் கிறையில் அடைக்கப்பட்டார்கள். அதற்குப் பின்னால் ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். என்னவென்று? 30 ஏக்கர் நிலம் உச்சவரம்பு என்று சொல்லி சட்டம் வந்தது. ஆனால் எந்த வகையிலும் உபயோகம் இல்லை.

உபரியாக சிறிதளவு நிலம்கூடக் கிடைக்கவில்லை. வடபாதிமங்கலம் தியாகராஜ முதலியார் அவர்களுக்குச் சொந்தமாக 1,000 வேலி நிலம் இருந்தது. ஆனால் அவைகளையெல்லாம் கரும்புக் காடுகள் என்று எழுதி வைக்க வைத்து உச்சவரம்புச் சட்டத்திலிருந்து தப்ப வைத்தார்கள். திருவாரூர் கோவிலுக்கு 1,001 வேலி நிலம் சொந்தமாக இருந்தது. ஆனால் உச்சவரம்பின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டதா? இல்லை. அண்ணன் இளையபெருமாள் அவர்கள் கூட அதைப்பற்றியெல்லாம் விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அதற்குப் பிறகு வந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலும் உச்ச வரம்பை 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று ஆக்கினார்கள். ஆனால் கொஞ்சமாவது உபரி நிலம் கிடைத்திருக்கிறதா? ஏதாவது கிடைத்திருந்

(திரு. பொ. உத்திராபதி)

[1980 ஜூலை 11]

தாலும்கூட அவைகள் யாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் என்று நினைக்கிறீர்கள்? எங்காவது இருக்கும் அரசு ஊழியர்களுக்கு, அவர்களுக்கு நிலம் இல்லை என்று சொன்னால், கேட்டால், அவர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கும். ஆனால் நிலத்தை நம்பி, மம்மட்டி எடுத்துக் கையொடிய வேலை செய்த ஏழை விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்குக் கிடைக்கவில்லை. கிடைத்திருக்கலாம், மிகச் சிறிய அளவில் வேண்டுமானால். ஆங்காங்கே ஒன்றிரண்டு பேர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கலாமே தவிர, ஏழை பாட்டாளி மக்களுக்கு பெருவாரியான நிலம் கிடைக்கவே இல்லை.

அப்படி ஆயிரக்கணக்கான ஓட்டை உடைசல்களுடன்தான் அந்தச் சட்டம் போடப்பட்டது. நில உச்சவரம்புச் சட்டம் என்பது படுமோசடியான சட்டமே தவிர, உண்மையாகவே உழைக்கும் ஏழை விவசாய மக்களுக்கு உபயோகப்படும் சட்டமாகப் போடவில்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். நான் புரட்சித் தலைவர் அவர்களை, மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், மக்களுக்குத் தேவையில்லாத இப்படிப்பட்ட சட்டங்களைத் தூக்கியெறிந்து விட்டு, உண்மையான சட்டங்களை, நிலத்தை நம்பி வாழக் கூடிய, இருகூரத்தால் உழைக்கக் கூடிய அந்த மக்களுக்கு வசதிகள் கிடைக்கும்படியான சட்டங்களைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்பதுதான். சட்டங்களை நன்கு பரிசீலித்து ஓட்டை உடைசல்களை நீக்கி இத்தகைய சட்டங்களைக் கொண்டு வருவதினால், எதிர்ப்பவர்கள் ஒரு சிலர்தான் இருப்பார்கள், ஆனால் லட்சக்கணக்கான உழைப்பாளி மக்கள் உங்கள் பக்கத்திலே இருப்பார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நமது மாண்புமிகு முன்னாள் முதலமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்கள் கூட சொன்னார்கள். எல்லோருக்கும் தெரியும், அவர் நல்ல பக்திமான் என்று. அவர் காலத்திற்குள் அதைச் செய்ய முடியவில்லையே என்று வருத்தம் கூட பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கோவில் நிலங்களை ஏழை விவசாயிகளுக்கு குறைந்த விலைக்கு பட்டா போட்டுக் கொடுத்து விட்டு, அந்தப் பணத்தை எல்லாம் வங்கியில் போட்டு வைத்திருந்து அந்த வட்டியைக் கொண்டு கோவில்களுக்கு மூன்று கால பூசைகளையும் நன்றாகச் செய்யலாம் என்று சொன்னார். இது மிக நல்ல திட்டம். இந்த யோசனையை அரசு பரிசீலிக்க வேண்டும். இதை கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்காரர்கள் சொன்னால், அவர்களுக்கு பக்தியில்லை, சாமி தேவையில்லை அதனால் சொல்கிறார்கள் என்று சொல்லலாம். ஆனால் இதை முன்னாள் முதலமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்.

1980 ஜூலை 11]

(திரு. பொ. உத்திராபதி)

அவர் சிறந்த பக்திமான். கோவிலுக்கும் பூசை தவறாது, ஏழைகளுக்கும் நிலங்கள் சொந்தமாகிவிடும். அந்தப் பணமும் அப்படியே வங்கியில் இருக்கும். இதை இந்த அரசு கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தந்தை பெரியார் அவர்கள் கூட கடவுளை நம்பாதவர். ஆனால் கடவுளை நம்புகிறவனை, வணங்குகிறவர்களை புண்படுத்த வேண்டாம். அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு கொடுங்கள், கடவுள்களுக்கும் பாதுகாப்பு கொடுங்கள். நாங்கள் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை, கோவில் நிலங்களை குத்தகை விவசாயிகளுக்குச் சொந்தமாக்கி, அந்தப் பணத்தைப் பெற்று வங்கிகளில் போட்டு அந்த வட்டியை வைத்து, கோவில்களில் கோவில்களில் அரசாங்கமே நேரிடையாக ஈடுபடுவதைப்போல, நேரிடையாக அரசாங்கமே ஆர்ச்சுக்களை வைத்துச் செய்யலாம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் கரும்புப் பண்ணைக் கழகத்தில் 87 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதுவும் இந்த 6, 7 ஆண்டுக் காலத்தில். அதனால் அதை மூடிவிடக் கூடாது. அந்த கரும்புப் பண்ணையை நம்பி, அதற்காக கரும்பு விவசாயம் செய்யும் மக்கள் ஏராளமானவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சூழிப்பாக வடபாதிமங்கலத்தில் ஒரு 18 சென்ட் உரில் நிலம் இருக்கிறது. அங்கே உள்ள மக்கள் 80 சதவீதம் அரிசன மக்கள். கடந்த 20 தலைமுறையாக அந்த நிலத்தை நம்பியே வாழும் மக்கள். அந்தக் காலங்களில் சாட்டையடிப்பட்டு, சாணி வாரி, அடிமையாக உழைத்த ஏழை எளிய மக்கள். அவர்கள் அந்த நிலத்தை நம்பியே உழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் உழைத்து உழைத்து அவர்கள் சிந்திய ரத்தத்தின் எதிரொலிதான், அந்த மக்களின் கஷ்டங்கள்தான் இன்றைக்கு 87 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் என்ற வடிவில் உருவாகியிருக்கிறது என்று சொன்னால் மிகையாகாது. எனவே எதிர்காலத்திலாவது அந்த ஏழை விவசாயத் தொழிலாளிகள் வாழ்க்கையில் வசதி வாய்ப்புகள் பெருக, அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கே அந்த நிலங்களைப் பகிர்ந்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புன்செய் நிலங்களுக்கு வரி ரத்து செய்திருக்கிறீர்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். பாராட்டுகிறேன். அதேபோல் ஐந்து ஏக்கருக்குக் குறைவாக நிலம் உள்ளவர்கள் சிறிய விவசாயிகள் என்று அரசாங்கம் இன்று ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அதையும் வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். ஆனால் அரசாங்கத்தின் மூலமாக அந்த விவசாயிகளிடமிருந்தும் வரி வசூல் செய்கிறார்கள். இன்னொரு வரி பஞ்சாயத்து யூனியனிலிருந்து இரண்டரை

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

[1980 ஜூலை 11]

மடங்கு வரி வசூலிக்கிறார்கள். ஏற்கனவே விவசாயிகளுக்கு உற்பத்தியில் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அவர்கள் பெற்ற கடன்களைக் கட்டமுடியவில்லை. ஆகவே இப்படி கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளிடம் பஞ்சாயத்து யூனியனில் இருந்தும், அரசிலிருந்தும் வசூலிக்கக்கூடிய வரியை வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்து இந்த வரியை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1—4—1979 முதல் 31—3—1980 வரை 19,104 பேர்களுக்கு வீட்டு மனைப் பட்டாக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். இந்த நாடு சுதந்திரம் பெற்று 33 ஆண்டுகளாகின்றன. காங்கிரஸ் கட்சி தமிழ்நாட்டை இருபது ஆண்டுகள் ஆண்டு முடித்துவிட்டார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏழரை ஆண்டுகள் கலைஞர் தலைமையில் ஆட்சி நடந்து முடிந்தது. நமது ஆட்சி இரண்டரை ஆண்டுக்காலம் இருந்து இடையில் கலைக்கப்பட்டு இப்போது மீண்டும் வந்திருக்கிறார்கள். நான் உங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்களும் சிந்திக்கவேண்டும், தி.மு.க. நண்பர்களும் சிந்திக்க வேண்டும். 27½ ஆண்டு ஆட்சிக் காலத்தில் இந்த சாதாரண விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு, அந்த ஏழை எளிய மக்களுக்கு, அவர்கள் அனைத்துப் பேர்களுக்கும் பட்டா கொடுக்கமுடியாதா? யார் அதை தடுக்கிறார்கள், தடுத்திருக்கிறார்கள்? அப்படி எதிர்க்கக் கூடியவர்கள் எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள்? தஞ்சை மாவட்டத்தில் அப்படித் தடுத்தால் ஏழெட்டு குடும்பங்கள்தான் தடுக்கும்.

திரு. ந. சிவஞானம் : சபையில் இல்லாத ஒருவரைப்பற்றிச் சொல்கிறார்கள். அப்படிச் குறிப்பிடலாமா? அதை நீக்கிவிடும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. உ. சுப்பிரமணியன்) : அதை நீக்கி விடும்படி ஆணையிடுகிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : பெயரைக் குறிப்பிடக்கூடாது என்பது சரியல்ல. இங்கே ஒருவரைப் பற்றி சரியான ஒரு குற்றச்சாட்டைக் கூறும்போது அதற்கு அவர் பதில் சொல்ல வாய்ப்பில்லை என்ற பாயின்ட் வருமே தவிர பொதுவாக பெயரைச் சொல்வதைப் பொறுத்தவரையில் அது தப்பு அல்ல. அதை நீக்குவது என்றால் அது ஒரு புதிய ப்ரிஸிடென்ட்டாகி விடும்.

* மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1980 ஜூலை 11]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. உ. சுப்பிரமணியன்) : இந்தப் பேரவையில் மறுத்துப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாத தனிப்பட்டவர்கள் பெயரை நம்முடைய விவாதத்தில் குறிப்பிடாமல் இருப்பது நல்லது.

திரு. ரா. உமாநாத் : நேற்று கூட அந்தப் பக்கத்திலிருந்து திரு. ஆறுமுகம் அவர்கள் ஒருவரது பெயரைக் குறிப்பிடாமல் குறிப்பிட்டு காங்கிரஸ் கட்சியிலிருந்து திரு. இளையபெருமாள் பெயரைக் குறிப்பிட வேண்டும் என்று வற்புறுத்தியும் அவர் பெயரைச் சொல்லாமல் இருக்கும்போது, பெயரைக் குறிப்பிட்டார்கள். அது உங்களுக்குத் தெரியும்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. உ. சுப்பிரமணியன்) : அதுவும் எக்ஸ்பஞ்ச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ரா. உமாநாத் : அவர்கள் விஸ்ட் கொடுத்திருந்தால்?

That will be restricting our right.

இந்த அவையில் உறுப்பினர்கள் பேசுவதற்கு பூர்ண சுதந்திரம் உண்டு. * இவர்கள் பினாமி நிலங்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். லான்ட்லார்ட்ஸைப் பற்றிச் சொல்லும்போது லான்ட்லார்ட்ஸைப் பாதுகாக்க ஏன் காங்கிரஸ் கட்சி முன்வர வேண்டும்? குற்றஞ்சாட்டிப் பேசினால், குற்றஞ்சாட்டப்படுகிறவர்கள் தன்னை நியாயப் படுத்திக்கொள்ள வாய்ப்பில்லாமல் இருக்கும்போது, வெளியில் உள்ளவர்கள் மீது அவையில் குற்றஞ்சாட்டு சொல்லக்கூடாது என்பது மரபு.

டாக்டர் கே. சமரசம் : * மீது குற்றஞ்சாட்டு என்றில்லாதபோது, கற்பனையாக இதைப்பற்றியெல்லாம் எல்லோரும் தி.மு.க.-வினர் எல்லாம் பேசிவிட்ட ஒன்று. அதில் பிரச்சனை ஒன்றுமில்லை. இது ஒரு பெரிய குற்றஞ்சாட்டு அல்ல. ஆகவே அது இருக்கலாம் என்பது என் கருத்து.

(முற்பகல் 11-00)

* திரு. சோ. அழகர்சாமி : அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையிலே பேசும்போது பல விவரங்களைப் பேச வேண்டியிருக்கிறது. இன்னார் இவ்வளவு நிலங்களை பினாமியாக, அதிகமாக நிலங்களை வைத்திருக்கிறார்கள் என்று பேசும்போது, அதை எப்படி குற்றஞ்சாட்டு என்று சொல்வது? சம்பந்தப் பட்டவர் அப்படிச் சொல்லும்போது, அதற்கு பொறுப்பேற்றுக் கொள்கின்ற நிலையிலேதான் பேசுகின்றார். நீங்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளத் தயாரா என்று கேட்பதுதான் வழக்கம். எனவே, அது குற்றஞ்சாட்டாகாது.

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1980 ஜூலை 11]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. உ. சுப்பிரமணியன்) : அது குற்றச்சாட்டு தான்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : இதெல்லாம் எப்படி குற்றச்சாட்டாகும்? ஆகவே, இப்படிப் பேசக்கூடாது என்று சொன்னால், சட்டசபையிலே எப்படிப் பேசுவது? முன்னால் நடந்த நடவடிக்கைகளை நாங்கள் கவனித்திருக்கலாம். எனவே, அப்படிச் சொல்வதிலே எந்தவிதமான தவறும் இல்லை.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. உ. சுப்பிரமணியன்) : மோடிவாக்ஸ் சொல்லக்கூடாது; அதைத் தான் சொல்கிறேன்.

* திரு. ரா. உமாநாத் : டாட்டா குடும்பத்திற்கு இவ்வளவு ஆஸ்தி பெருகியிருக்கிறது, அது சுரண்டியது என்று நாங்கள் பேசும்போது, காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர், சுரண்டவில்லை, அவரது சேவையாலே பெற்றது என்று சொன்னார்கள். அதைப்போல் பார்லிமெண்ட் புரொசீடியன்சைப் பார்க்கலாம், பார்லிமெண்டிலே பேசுகின்ற அளவுக்குகூட அந்த பார்லிமெண்ட் ஸ்டான்டர்ட்டுக்குட நாம் பேசமுடியாது என்று சொன்னால் எப்படி?

You cannot restrict our right.

நீங்களும் கிழே வந்து உட்காரப்போகிறீர்கள். உங்களுடைய உரிமையும் பறிபோய் விடும். எனவே தயவுசெய்து பாதுகாப்பு தாருங்கள்.

திரு. இரா. கருப்பையா : இருக்கின்ற யதார்த்த உண்மைகளை அவர் சொல்கிறார்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. உ. சுப்பிரமணியன்) : உங்களுக்கு நியாயமாக இருக்கலாம்; அது மற்றவர்களுக்கு நியாயமற்றதாக இருக்கலாம்.

திரு. பொ. உத்திராபதி : மாண்புமிகு தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது சுதந்திரம் அடைந்து 33 ஆண்டுகள் ஆகியும் மனைப்பட்டா கொடுக்கின்றபோது, சட்டத்திலே ஓட்டை இருப்பதன் காரணமாக திருத்துறைப்பூண்டி ஒன்றியத்தில், மணலியில் சர்க்கார் ஊழியர், பட்டாமணியம் ஹைக்கோர்ட்டுக்குச் சென்று, ஸ்டே வாங்கி இன்றைக்கும் அந்த அரிசன் உரிமை சொல்ல முடியாத அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். இப்படி சட்டத்திலே ஓட்டை இருப்பதினால், இந்தச் சட்டத்தை திருத்த வேண்டும். ஓராண்டு காலத்திற்கு தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய ஏழை எளிய

1980 ஜூலை 11] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

மக்களுக்கு, உழைக்கின்ற மக்களுக்கு ஆகிய அனைவருக்கும் பட்டா வழங்க வேண்டுமென்று நான் வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதே சட்டத்தில் ஓட்டை யிருப்பதன் மூலமாக, தஞ்சை மாவட்டத்தில் மதுக்கூர் பெரியகோட்டையில் ஆட்சி கலைப்பதற்கு சிலதினங்களுக்கு முன்னால், நான் பெயரைக் குறிப்பிடவில்லை, மதுக்கூர் ஜமீன் என்றுதான் சொல்கிறேன், பல ஆண்டுகளாக அங்கே வாழ்ந்தவர்கள், ஐந்து தலைமுறை களாக அங்கே வாழ்ந்தவர்கள், ஓட்டு வீடு, மண் சுவர் வீடு இருந்தன என்பதற்காக, பாட்டன், முப்பாட்டன் காலத்திலே இருந்து குடியிருந்து வந்த 40 வீடுகளை சில தினங்களுக்கு முன்பு ஆபீசர்களுக்கான அடியாட்களை அழைத்துக் கொண்டு சென்று, காவல் துறையினரையும் வைத்துக்கொண்டு, அங்கே வாழ்ந்துவந்த பிற்பட்ட மக்கள் வசித்துவந்த 40 வீடுகளை தகர்த்தெறிந்திருக்கிறார்கள்; இடிக்க முடியாத வீடுகளை வெடிகள் வைத்து தகர்த்தெறிந்திருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பார்ப்பதற்காக பிப்ரவரி மாதம் 18 ஆம் தேதி அந்த இடத்திற்கு நானும், தோழர் மாசிலாமணி அவர்களும் சென்று, இதைப்பற்றி கலெக்டரிடமும் அறிவித்திருந்தோம். அங்கே ஒரு தாய் பிரசவமாகி 7 நாட்கள்தான் ஆகிறது; தங்குவதற்கு இடம் கிடைக்காமல், கீததை தலையிலே வைத்துக்கொண்டு உட்கார்ந்திருந்ததைப் பார்த்தோம். சட்டத்திலே ஓட்டை இருப்பதால்தான், இதைப்போல் எல்லாம் செய்கிறார்கள்.

அதேபோல், முத்துபேட்டை யூனியனில் கிளை தாங்கி வாய்க்கால் வெட்டிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்கின்ற நேரத்திலே, 40 வீடுகள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இருக்கக்கூடிய இடங்களை காலிசெய்ய வேண்டிய நிலைமை இருக்கின்றது. இதற்குக் காரணம் இயற்றப்பட்ட சட்டத்திலே ஓட்டை இருப்பதுதான். அதற்கு அருகாமையில் காட்டிலாகாவைச் சேர்ந்த 7 ஏக்கர் நிலம் தரிசாக இருக்கிறது. சட்டத்தை திருத்தாமையால் இத்தகைய சங்கடங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இப்போது வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றிருக்கிறார்கள். இப்படி சட்டத்திலே இருக்கின்ற சில ஓட்டைகளை நீக்கி, உடனடியாக மாற்று இடம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து கூலிப் பிரச்னை. சட்டம் நல்ல சட்டம். விவசாயத் தொழிலாளிகள் வரவேற்கிறார்கள். ஆனால் பூரணமாக அமல் நடத்தப்படுகிறதா? அதிகாரிகள் ஒத்துழைக்கிறார்களா? ஆறாம் தேதி நான் சென்றிருந்தேன்—திருத்துறைப் பூண்டி பட்டாமணியம்—அரசாங்க ஊழியர், அவரே சொல்லுகிறார்—நான் இந்தக் கூலி கொடுக்கமாட்டேன், ஸ்டே வாங்கியிருக்கிறேன், சட்டம் இருந்தால்

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

[1980 ஜூலை 11]

நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லுகிறார், கிசான் இன்ஸ்பெக்டருக்கு போன் செய்து கேட்டால் அவர் 'நான் என்ன செய்வது' என்று சொல்லுகிறார். ஆகவே, விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை. நான் வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் சட்டக் கூலி கிடைக்கவும்—நல்ல சட்டம் போட்டாலும் மக்களுக்குப் பயன் கிடைக்கிறதா என்று பார்க்க மக்கள் குழு அமைத்து அங்கிருக்கும் நிலவரங்களை அரசாங்கத்திற்கு அறிவித்து சட்டத்தை மீறக் கூடியவர்கள் யாராக இருந்தாலும் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டு சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. க. பாலசுப்பிரமணியன் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களால் இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாக வருவாய்த் துறைக்கும் அதைச் சார்ந்து இருக்கிற துறைகளுக்கும் நிதி ஒதுக்கீடு வேண்டுமென்று கேட்டிருப்பதை எனது தொகுதியின் சார்பில் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன்.

வருவாய்த் துறையைப் பொறுத்தவரையில் இந்தியாவிலேயே எவ்வித விளம்பரமும் இல்லாமல் மக்களுக்கு நல்ல முறையில் சேவை செய்யவேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்திலே நல்ல முறையிலே தமிழகத்திலே செயல்பட்டு வந்திருக்கிறது என்பதையும் கடந்த இரண்டரை ஆண்டு காலமாக தமிழகத்திலுள்ள மக்கள் அதை அனுபவித்தவர்கள், உணர்ந்தவர்கள், நன்றாக அறிந்தவர்கள் என்பதை இந்த மாமன்றத்தின் முன்னால் சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் திரு. இரா. முத்தையா தலைமை)

நான் இதைக் குறிப்பிடக் காரணம்—சட்டத்தில் இந்தியன் பீனல் கோட் என்று சொல்வார்கள். அதன்படி எந்த ஒரு காரியம் செய்தாலும் 'இன்டென்ஷன்' இருக்க வேண்டுமென்று சொல்வார்கள். 'மென்ஸ் ரியா' என்று சொல்வார்கள். மனம் ஒப்பியிருக்கவேண்டும். உதாரணமாக, இரண்டு பிரிவினர் சண்டை போட்டுக் கொண்டால் அதிலே ஒருவர் குத்தப்பட்டு இறந்துவிட்டால் அந்தக் கொலைக்கும், இரண்டு பேருக்கு இடையே தகராறு இருந்து, அது நீண்ட நாட்களாக மனதில் இருந்து ஒரு நேரத்தில் சில ஆட்களை வைத்து கொலை செய்து விட்டால் அந்தக் கொலைக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது என்று சொல்வார்கள். திடீரென்று சண்டை ஏற்பட்டு கொலை நடந்தால் அதை "grave and sudden provocation" என்று சொல்வார்கள். ஆனால் திட்டம் போட்டு ஒருவனைக் கொலை செய்தால் அதை "intentional murder" என்று சொல்வார்கள்.

1980 ஜூலை 11]

[திரு. க. பாலசுப்பிரமணியன்]

எந்த அடிப்படையில் ஒரு காரியம் செயல்படுகிறது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்த்தால் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியில் ஏழை எளியவர்களுக்கு நல்ல திட்டங்களைப் போடவேண்டும், முறையாகச் சென்று அவர்களுக்கு அதன் பலன் சேரவேண்டும், அப்படிச் சேரும்போது அதைத் தடுக்க இடையில் யாராவது இருந்தால் அவர்களை அடையாளம் காட்ட வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் வருவாய்த் துறை நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருகிறது என்று சொல்லுவதில் பெருமைப்படுகிறேன்.

வருவாய்த் துறையைப் பொறுத்தவரை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர்களும், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர்களும் மிகத் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். நான் இந்த நேரத்திலே ஒரு கருத்தை விவக்கமாகச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1956 ஆம் வருஷத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட குத்தகை தாரர்கள், சாகுபடிதாரர்கள் நியாய வரரச் சட்டம் இன்று வரை அமலில் இருந்தது. 1956-ல் இருந்த விலைவாசியின் நிலைமை, 1956-ல் இருந்த விளைபொருள் உற்பத்திச் செலவு ஆகியவற்றையும் இன்றையதினம் இருக்கிற உற்பத்திச் செலவு விலைவாசி நிலைமையையும் பார்க்கும்போது விலைவாசி உயர்ந்து வருகிற அளவுக்கு உற்பத்திப் பொருள்கள் அதிகமாக இல்லை என்பது மட்டுமல்ல உற்பத்தி பண்ணுகிற பொருள்களுக்கு அதிகமான விலை கிடைக்கமுடியவில்லை. 1956-ல் ஏற்படுத்தப்பட்ட 40—60 சட்டம் தொடர்ந்து இன்றுவரை 24 வருஷங்களாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதிலே யாரும் மாற்றம் செய்யவில்லை. அதிலே யாரும் கை வைக்கவில்லை. ஆனால்

(முற்பகல் 11-10.)

விவசாயிகள் போராட்டம், விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய போராட்டம் இப்படியெல்லாம் இருக்கிறதே, குத்தகை செய்கிறவர்கள் நிலத்தினுடைய குத்தகையை குறைத்து அளக்கவேண்டுமென்ற நிலைமை இதுவரையிலே இல்லை. இதையெல்லாம் துல்லியமாக தெரிந்துதான் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் குத்தகை விவசாயிகளுக்கு நியாயமான முறையிலே, 100 கலம் விளைந்தால் 25 கலம் நிலச் சொந்தக்காரருக்கு அளந்தால் போதும் என்றும் 75 கலத்தை குத்தகை விவசாயி எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்ற சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அது நல்லபடியாக செயல்படவில்லை என்ற குறை இருக்கிறது. அதைச் செயல்படுத்தக்கூடிய அதிகாரிகள் சரியாக இல்லை, இப்போது அந்த அதிகாரிகளைச் சரிக்கட்டவேண்டிய நிலைமையிலே நாம் இருக்கிறோம்.

[திரு. க. பாலசுப்பிரமணியன்]

[1980 ஜூலை 11]

இன்றைய தினம் இருக்கிற நல்ல நிலைமைகளை நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். அரசு ஊழியர்களுக்கு, அவர்கள் இருக்கின்ற பகுதிகளிலே வெள்ளம் ஏற்படுகிறபோது அவர்களுடைய குறைந்தபட்ச அடிப்படைச் சம்பளத்தை அல்லது 400 ரூபாயை போனஸாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற நல்ல திட்டத்தை வருவாய்த் துறையிலே வைத்திருக்கிறார்கள். இது உண்மையிலே அவ்வாறு பாதிக்கப்படக்கூடிய பகுதிகளிலே இருக்கின்ற ஊழியர்களுக்கு நல்ல திட்டமாகும்.

சில திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக சில குழுக்களை நியமிக்கிறோம். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள், அவர்களின் கீழே உள்ள அதிகாரிகள் இவர்களைக்கொண்ட குழுக்களை அமைத்து இந்தத் திட்டங்கள் நல்ல முறையிலே செயல்படுகின்றனவா என்று பார்க்கக்கூடிய முறையிலே அமைக்கிறோம். உள்ளபடியே நாங்கள் பாராட்டுகிறோம் வரவேற்கிறோம். அதே நேரத்திலே பொதுமக்கள் தொடர்புடைய சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுையோ, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களையோ அல்லது அந்தப் பகுதிகளிலே உள்ள சங்கங்களை நடத்துகிறவர்கள் அதிலே இடம்பெற்றால் அவைகள் நல்ல முறையிலே செயல்படுவதற்கு வழிவகை இருக்கும்.

இங்கே முன்னதாகப் பேசியவர்கள் சொன்னார்கள். புயல் நிவாரணப் புகலிடங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அது எந்த அரசாங்கத்தினுடைய பணத்திலே கட்டப்பட்டாலும்கூட—இங்கே சொல்வார்கள், அண்டை வீட்டு நெய்யே, என் பெண்டாட்டி கையே என்ற பழமொழியைப் போல் இவர்கள் சொந்தம் கொண்டாடுகிறார்களே என்று கேட்பார்கள்—யாருடைய பணமாக இருந்தாலும் வெளியிடத்திலே வாங்கி கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டாலும்கூட இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக கட்டலோரப் பகுதிகளிலே குடியிருக்கிற மீனவர்கள் உடனடியாகப் பாதுகாப்பான இடங்களிலே இருப்பதற்கான சிறந்த திட்டமாக இருக்கிறது. புகலிடங்கள் கட்டப்பட்டு, அங்கே வானொலிப் பெட்டிகள் வைக்கப்பட்டு அவைகள் மூலமாக மீனவ மக்களுக்கு தகவல்கள் முன்கூட்டியே அறிவிக்கப்பட்டு அவர்கள் எல்லாம் உடனடியாக பாதுகாப்பான பகுதிகளுக்குச் செல்வதற்கான நல்ல திட்டமாக இருக்கிறது.

இன்னும் பல திட்டங்கள் இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. உச்சவரம்புச் சட்டத்தின்படி எடுக்கப்பட்ட மிச்ச நிலங்களை ஏழை எளிய மக்களுக்குக் கொடுக்க அரசு முன்வந்திருக்கிறது. ஏற்கெனவே கட்டவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்ட தொகையை இந்த அரசு குறைத்திருக்கிறது, ஆண்டுத் தவணையை இலகுவாக்கி, அவர்கள் அதனைக் கட்டுகின்ற முறையிலே

1980 ஜூலை 11] [திரு. க. பாலசுப்பிரமணியன்]

அரசாங்கம் குறைத்திருக்கிறது. இது வரவேற்கக்கூடிய திட்டமாகும். 1961 ஆம் ஆண்டிலே நில உச்சவரம்புச் சட்டம் வந்தது, அதன் பிறகு படிப்படியாக சில திருத்தங்கள் வந்தன. நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தின் கீழ் எடுக்கப்பட்ட மிச்ச நிலங்கள், அந்த நிலங்களை யார் யார் கொடுத்தார்களோ அவர்களே அதை வைத்துக் கொண்டு இருக்கக்கூடிய நிலைமை, அவர்களுக்கே அது திருப்பிப் போகிற நிலைமைதான் இருக்கிறது. ஏற்கெனவே அந்த நிலத்தை வைத்திருந்தவர்கள், நிலச் சொந்தக்காரர்கள் அல்லது அவர்களுடைய அடுத்த உறவினர்களுடைய கைகளிலேதான் அந்த நிலங்கள் இருக்கின்ற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். சூத்தகை செய்கிறவர்கள் பயிர்செய்வதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டது, ஆனால் அவர்கள் அந்தத் தொகையைத் திருப்பிக் கட்ட முடியவில்லை. அதன் காரணத்தினால் அந்த நிலச் சொந்தக்காரர்கள் அல்லது வசதி படைத்தவர்களுடைய—ஆவணம் அவர்களுடைய பெயரிலே இருந்தாலும்—உரிமையில்தான் இருக்கிறது, பணம் கட்டுவதாக இருந்தாலும், அதிலே பயிரிடுவதாக இருந்தாலும் சரி அவர்களுடைய உரிமையாகத்தான் இருக்கிறது. இன்றைக்கு வரையிலே அப்படி கொடுக்கப்பட்ட நிலங்களிலே 100-க்கு 90 விழுக்காடு அந்த நிலங்களை யார் கொடுத்தார்களோ அவர்களிடத்திலேதான் இருக்கின்றன. இது சம்பந்தமாக பல வழக்குகள் வழக்கு மன்றங்களிலே இருப்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். ஆகவேதான் இந்த நிலைமைகள் மாற வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் தலைமையிலே அமைந்திருக்கின்ற ஆட்சியில், குறிப்பாக வருவாய்த் துறையில் ஏக்கருக்கு இவ்வளவு என்று—3,500 ரூபாய் என்று கருதுகிறேன்—அந்தத் தொகையை வைத்து, சூத்தகை சாகுபடி செய்பவர்கள் அந்தத் தொகையைச் செலுத்த, அவர்களுடைய தவணையை இலகுவாக ஆக்கியிருப்பதற்கான வழிவகை செய்திருப்பதை நிச்சயமாகப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்தவரையிலே ஆகி ஆந்திரர்கள் துப்புரவுப் பணி செய்து கொண்டிருப்பதாக மதிப்பிற்குரிய திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் கூறினார்கள். அவர்களுக்கு வீடு கட்டும் வசதிகளை முறைப்படுத்தி, குறைவான தொகையை அவர்களிடத்திலிருந்து வசூல் செய்து, பட்டா வழங்க அரசு எடுத்த நடவடிக்கைகளை நான் மனதாரப் பாராட்டுகிறேன். ஏனென்றால் நகர்ப்புறங்களில் இருக்கின்ற தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்களுக்கு நிலப்பட்டா அல்லது மனைப்பட்டா வழங்கப்படுவதில்லை சட்டத்திலேயும்கூட சரியான முறையில் அவர்களுக்குச் சலுகைகள் இல்லை. ஆகவே, நகராட்சிகளாகட்டும், மாநகராட்சியாகட்டும், அங்கேயுள்ள

[திரு. க. பாலசுப்பிரமணியன்]

[1980 ஜூலை 11]

மக்களுக்குக் கொடுக்கின்ற நிலத்தைப் பட்டாவாகவோ அல்லது குறைந்த தொகையிலே வாங்கவோ அரசாங்கம் இன்னும் ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

அடுத்து, இங்கே குறிப்பிடும்பொழுது சொன்னார்கள். உச்சவரம்பு நிலத்தை எடுக்கும்பொழுது பெரும்பாலான அரசு ஊழியர்களிடத்தில்— இன்னும் சொல்லப்போனால் நிலச் சொந்தக்காரர்களிடத்திலேயிருந்து பட்டா வாங்கி வகை செய்துவிடுகிறார்கள். சில கிராம அதிகாரிகளைச் சரிக்கட்டி. இந்த நிலைமை மாற வேண்டும். நான் அரசுக்கு ஒரு ஆலோசனையாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நில உச்சவரம்பு நிலத்தில் மனுப் போடுபவர்கள் அரசு ஊழியர்களாகவோ அல்லது மாதச் சம்பளம் பெறக் கூடியவர்களாகவோ இருக்கக் கூடாது என்று செய்ய வேண்டும். சென்னையிலே இருக்கிறார்கள், மாதம் ஆயிரம் ரூபாய், ஆயிரத்து ஐந்து ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். ஆனால் கிராமப்புறங்களில் உச்சவரம்பு நிலத்தில் அவர்கள் பெயர்கள் வந்திருக்கின்றன, பட்டா இருக்கிறது. கிராமத்திலே நிலச் சொந்தக்காரர்களாகக்கூட இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமை மாற வேண்டுமென்றால் இந்தத் துறையிலே இப்படிப்பட்ட நிர்ப்பந்தங்களைப் புகுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே வருவாய்த்துறை அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, வருவாய்த்துறையைப் பொறுத்தவரையிலே இவ்வளவு மாற்றங்கள் ஏற்பட்டாலும் சீர்காழி தொகுதியைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

மேட்டூரிலிருந்து தண்ணீர் திறந்துவிடப்பட்டு ஒரு மாதம் கழித்துத்தான் சீர்காழி, மாயவரம் போன்ற இடங்களுக்குத் தண்ணீர் வருகிறது. காரணம் என்னவென்றால், சீர்காழி, மாயவரம் தாலுக்காக்களுக்கு மேற்கே உள்ளவர்கள் மேட்டூரிலிருந்து வரும் தண்ணீரைப் பயன்படுத்தி சாகுபடியை முடித்து வடிகால் தண்ணீரை விடுகிறார்கள். எனவே, நாங்கள் வடிகால் பாசனம்தான் செய்துவருகிறோம். அதற்குக் காரணம், எவ்வளவு கட்டுப்பாடுகள் இருந்தாலும் கூட அவைகள் அங்கே செயல்பட முடியவில்லை. சிறிய சிறிய அணைக் கட்டுகள் இருக்கின்றன. பகலிலே அவர்கள் எடுத்துக்கொள்வது என்றும், இரவிலே எங்களுக்குத் தருவது என்றும் திட்டம். ஆனால் அவர்கள் பகலிலே பாய்ச்சிக் கொள்கிறார்கள், இரவிலேயும்—காவல் போட்டிருந்தும் கூட, அவர்களே பயன்படுத்திக்கொண்டு தண்ணீரை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். இதனால் ஒரு மாதம் கழித்துத்தான் தண்ணீர் எங்கள் பகுதிகளுக்கு வருகிறது. மற்ற இடங்களிலே அறுவடை செய்கின்ற நேரத்திலே நாங்கள் சாகுபடியை ஆரம்பிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அக்டோபர், நவம்பர் மாதங்கள்

1980 ஜூலை 11] [திரு. க. பாலசுப்பிரமணியன்]

வரும், வெள்ளம் வரும், கிழக்கே புயல் வரும், மேற்கே வெள்ளம் வரும். இந்த இரண்டுக்கும் ஈடுகொடுத்து சாகுபடி செய்ய வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நிலைமைதான் மாயூரம், செம்பனார்கோயில், பூம்புகார் சீர்காழி பகுதிகளில் இருக்கின்றன. இதை மாற்றுவதற்கு நல்லதொரு திட்டத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக நான் சொல்வது, ஆழ்க்கிணறுகள், சமுதாயக் கிணறுகள் ஆகியவைகளைப் பயன்படுத்தி அங்கே யிருக்கின்ற மக்கள் சாகுபடி செய்ய ஒரு வழிவகை செய்தால், அங்கே யிருப்பவர்களெல்லாம் காலத்திலே சாகுபடி செய்ய ஏதுவாகும். இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளை அரசாங்கம் பரிசீலித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட நல்ல திட்டங்களை மேன்மேலும் செய்ய வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தோடுதான் இன்றையதினம் புரட்சித் தலைவரவர்களின் தலைமையில் அமைந்திருக்கின்ற அரசு முனைந்து இருக்கிறது. இந்த அரசினுடைய வருவாயை நல்ல முறையில் வசூல் செய்வது மட்டுமல்ல, முறையாகச் செயல்படுத்துவதற்காகத் தான் மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சரவர்கள் இங்கே மானியம் கோரி இருக்கிறார்கள். அந்தக் கோரிக்கைகளை இந்த மன்றம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்து, வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

(முற்பகல் 11-20)

திரு. ப. தீர்த்தராமன் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கைகளிலே பேச, என்னை அழைத்தமைக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த மானியக் கோரிக்கைகளிலே கொடுத்திருக்கிற நல்ல திட்டங்களை நான் சார்ந்திருக்கிற காந்தி காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸின் சார்பாக வரவேற்கிறேன். இந்தத் திட்டங்களோடு, மேலும் சில நல்ல திட்டங்களையும் சேர்த்துக் கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிராமப் பகுதியிலே அடிமட்டத்திலே உள்ள மக்களோடு தொடர்புள்ளவர்கள் கிராம அதிகாரிகள். அவர்கள் பகுதி நேர ஊழியர்கள் என்ற காரணத்தினாலே, மக்கள் அணுகுகின்றபொழுது சரியான பதிலைக் கொடுப்பதில்லை. தேவையான சான்றிதழைக் கேட்கின்ற நேரத்திலே, குறிப்பிட்ட நேரத்திலே கொடுப்பதில்லை. இந்த நிலை மாறுவதற்காக அவர்களை முழு நேர ஊழியர்களாக ஆக்கி, கிராமச் சாவடிகள் அமைத்துக் கொடுத்தால், மக்களுக்கும் பயன் உள்ளதாக இருக்கும், அவர்களும் நன்கு பணி புரிய முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இம்முறை அண்டை மாநிலங்களிலே இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ப. திர்த்தராமன்]

[1980 ஜூலை 11]

வன இலாகாவினர் வனத்தை அபிவிருத்தி செய்வது நல்ல திட்டம்தான். அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால், வனத்தை அபிவிருத்தி செய்கிறோம் என்ற பெயரால், விவசாயி உற்பத்தி செய்கின்ற நிலங்களை, உணவுப்பொருள் விளைகின்ற நிலங்களை, 20, 30 ஆண்டுகாலமாக பயிர் செய்து அனுபவித்து வரும் நிலங்களை ஆக்கிரமித்து, செடிகளை வைத்து விடுகிறார்கள். ஆகவே சாகுபடி செய்ய முடியாத நிலங்களில் மட்டும் வன இலாகா அபிவிருத்தி செய்து கொள்ளலாம் என்றும், சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலங்களை, சாகுபடிக்கே கொடுக்கவேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சைக்கிள் சாதாரண மக்கள் பயன்படுத்துகின்ற ஒரு வாகனம். அந்தக் காரணத்தால், அதற்கு வரியைக் குறைத்ததற்காக என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். முழுமையாக நீக்கினால், சாதாரண மக்களுக்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எளிய முறையில், சிறு தொழில்கள்மூலம் செய்கின்ற சோப்புகளுக்கு வரி விலக்கு அளித்தால், அது சாதாரண மக்களுக்குக் குறைந்த விலையில் கிடைக்கும் என்பதையும், ஆகவே, வரி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வன அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ், சாதாரண மக்கள் பயன்படுத்தி வருகின்ற நிலங்களிலிருந்து, பயிரிடுபவர்கள் அகற்றப்படுகின்ற நிலை மாற்றப் பட்டு அவர்களுக்கே பட்டா வழங்கப்பட வேண்டும். வன இலாகாவினர் ஏற்கனவே சில தவறுகளைச் செய்யும்போது, 'கூப்' நடக்கின்றது என்ற பெயராலே, சந்தனக் கட்டைகளைக் கடத்திச் செல்கின்ற நிலை இருக்கின்றது. அவ்வளவு மோசமான நிலை இருக்கிற காரணத்தாலே அவர்கள் இம்மாதிரி விவசாய நிலங்களை எடுப்பது தவறானது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மதுவிலக்குக் கொள்கையைப் பொறுத்தவரை, எங்கள் கட்சி, புரட்சித் தலைவருக்கு மிக உறுதுணையாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் பாதி அளவுக்கு ஒரே ஆள் வீட்டைக் கட்டியிருக்கிறார். அந்த வீடு யார் வீடு என்று கேட்டால், 2½ ஆண்டிக் காலத்திலே கள்ளுக்கடை வைத்திருந்தவரது வீடு என்று சொல்கிறார்கள். அந்தப் பணம் எங்கிருந்து வந்தது? அந்தப் பகுதி மக்களுடைய பணம்தானே அது. ஆகவே, இந்நிலையைப் போக்க, மதுவிலக்கைத் தீவிரமாகச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 11]

[திரு. ப. தீர்த்தராமன்]

குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், பென்னகரம் தொகுதியில், 70 கள்ளுக் கடைகள் இருப்பதாகத் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. ஆகவே, சட்டத்தைத் தீவிரமாக்க வேண்டுமென்ற நிலையிருக்கிறது. எந்தச் சர்க்கார் அதிகாரம் வழங்குகின்றது என்று மக்கள் கேட்கின்ற நிலையிருக்கிறது. அதை மேலும் வளர விடாது, அந்த நிலையை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ந. குலசேகரபாண்டியன் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, வருவாய்த் துறை மானியக் கோரிக்கையின்மீதும், முத்திரைத் தாள்கள் நிர்வாகம், இயற்கைச் சிற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு போன்ற மானியக் கோரிக்கைகள் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு கொடுத்தமைக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். முத்திரைத் தாள்கள் விற்பனையைப் பொறுத்தவரை பொதுமக்களுக்கு அரசு அலுவலகங்கள் மூலமாகவும், உரிமை பெற்ற உதவிப் பதிவு அலுவலகங்கள் மூலமாகவும் விற்பனை செய்வதால் நல்ல பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, மேலும் 50 உதவிப் பதிவு அலுவலகங்களை, இவ்விற்பனைக்கு ஏற்றவையாகக் கொண்டு வந்திருப்பதை வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். முத்திரைத் தாள் விற்பனையைப் பொறுத்த வரையில் சில குறைபாடுகள் உள்ளன. அவர்கள் தங்கள் கையிலே இருப்பதை வைத்துக்கொண்டே சில சமயங்களில் தற்செயல் தட்டுப்பாட்டை உருவாக்குகிறார்கள். இதனால் பொதுமக்களுக்கு மிகுந்த சிரமங்கள் ஏற்படுகின்றன. குறிப்பாக தாளுக்கு உள்ள விலையைக் காட்டிலும் அதிகமாகக் கொடுத்து வாங்கக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கின்றது. இதை அரசு கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு, தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே சமயத்தில், ஆம்பூரில் ஒரு துணை கருவூலம் அமைக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். துணைக் கருவூலம் அமைக்கத் தேவையான அத்தனை வசதிகளும் ஆம்பூரில் இருக்கின்றன. அங்கே அதற்கானத் தேவையும் இருக்கின்றது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கருவூலத்திற்குத் தேவையான பாதுகாப்பு அறைகளும் கட்டி முடிக்கப்பட்டுவிட்டன. ஆனால் என்ன காரணத்தாலோ அது துவக்கப்படவில்லை. எனவே அரசு இதில் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முத்திரைத் தாள்களுக்குப் பதிலாக ரொக்கம் பெற்றுக் கொள்ள உதவி பதிவாளர்களுக்கு அனுமதி அளித்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். வரவேற்கிறேன் அதற்காக அரசுக்கு நன்றி கூறிக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் பொதுமக்களுக்குச்

[திரு. ந. குலசேகரபாண்டியன்] [1980 ஜூலை 11]

சிரமங்கள் குறையும். முத்திரைத் தாள் திர்வையை கருவூலத்தில் செலுத்தி விட்டு, செலுத்தப்பட்ட சீட்டுடன் அலுவலகத்தை அணுகும் முறை வரவேற்கத்தக்கது.

அடுத்து வணிகர் நலன் பற்றி ஆராய்ந்து, தக்க பரிந்துரைகள் அரசுக்குத் தருவதற்காக வணிகர் நலக் குழு ஒன்றை அமைக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது வரவேற்கத்தக்கது. அப்படி அந்தக் குழுவை அமைக்கும்போது அனைத்து வியாபாரிகளுக்கும் அதில் இடம் கொடுக்கவேண்டும். பெரிய வணிகர், சிறிய வணிகர் என்று பாரபட்சம் காட்டாமல் அரசு பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இயற்கைச் சீற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்புப் பணிகளைப் பொறுத்தவரை இந்த அரசு மிகவும் சிறப்பான பணிகளை ஆற்றி வந்துள்ளது என்பதிலே யாருக்கும் கருத்து மாறுபாடு இருக்க முடியாது என்று எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் வானியம்பாடியில் ஏற்பட்ட வெள்ளத்தில் 1,500 குடிசைகள் அடித்துச் செல்லப்பட்டது. அதனால் 1,500 குடும்பங்கள் பாதிக்கப்பட்டன. அந்த சமயத்தில் அவர்களுக்கு இந்த அரசு பெரும் உதவிகளையும், நிவாரணப் பணிகளையும் செய்து உள்ளது. மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அந்தப் பணிகளையும், அதில் பாதிக்கப்பட்டவர்களையும் நேரில் பார்வையிட்டு வந்தார். அவர்களை அந்த சமயத்தில் தற்காலிகமாக நகருக்கு ஒதுக்குப்புறமாக உள்ள சிறிய மலைமீது குடியேற்றி வைத்தார்கள். மூன்று மாதத்தில் அவர்களை வேறு பாதுகாப்பான இடத்திற்கு நிரந்தரமாக குடியமர்த்துவதாக அரசு தரப்பில் வாக்குறுதி கூறப்பட்டது. அதற்கான பணிகளும் நடந்து கொண்டு வருகின்றன. ஆனால் அதிலே வேகம் இல்லை. அவர்கள் மலை உச்சியின் மீது இருப்பதால் சிறியகாற்று வந்தால் கூட, அவர்களுடைய குடிசைகள் சாய்ந்து விடுகின்றன. பெருமளவுக்கு மழையோ, காற்றோ வந்தால் பாதுகாப்பு கிடையாது. சென்ற மாதம் பெய்த காற்று மழையினால் 300 குடிசைகள் சாய்ந்துவிட்டன. அவர்களுக்கு அங்கு தண்ணீர் வசதியோ, மின்வசதியோ கூட இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே அரசு இதில் தீவிர நடவடிக்கை எடுத்து விரைவில் அவர்களைப் பாதுகாப்பான இடத்தில் நிரந்தரமாக குடியமர்த்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து வீட்டுமனைப் பட்டாக்களைப் பொறுத்தவரையில் கிராமங்களில் மிகவும் பெரிய பிரச்சினையாக இருக்கின்றது. அரசு இதில் தீவிரமான கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று தங்கள் மூலம் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 11] [திரு. ந. குலசேகரபாண்டியன்]

கடைசியாக கொண்டு வரப்பட்ட குத்தகை நில உடமை உச்சவரம்பு சட்டத்தில் ஐந்து ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் நிலத்துக்கு மேல் உள்ள நிலத்தை கைவிடவேண்டும் என்று இருந்ததை மூன்று ஸ்டான்டர்டு ஏக்கராக குறைத்ததை வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். அதேசமயத்தில் அதற்கு மேல் உபரியாக உள்ள நிலம் நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு இல்லாமல், நிலம் இல்லாதவர்களுக்குத் தரப்படவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே குத்தகைதாரர்களை விட, நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குக் கூட மிகவும் மோசமான நிலை இருக்கிறது. நான் நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்காக வாதாடுகிறேன் என்று இந்த மன்றத்தில் யாரும் தவறாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது.

(முற்பகல் 11-30)

நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்கு நிலம் ஒப்படை செய்யும்போது, அந்த நில உரிமையாளர்களுக்கும் நிவாரணம் அளிக்கவேண்டும் என்று கூட சட்டத்திலே வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தக் கோரிக்கையை அரசு கருணையோடு பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டங்கள் தற்போது அமல் நடத்தும் பொறுப்பு தாசில்தார், ஆர்.டி.ஓ., டி.ஆர்.ஓ. போன்றவர்களுக்கு இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வருவாய்த் துறை மூலமாக நிறைய பணிகள் இருப்பதன் காரணத்தால், இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளில் அவர்கள் கவனம் செலுத்தி நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு நீண்ட நாட்கள் ஆகிறது. இது சம்பந்தமான வழக்குகள் கூட 7 ஆண்டுகாலம், 10 ஆண்டுகாலம் தள்ளியே தீர்க்கப்படுகின்றன. ஆகவே, இந்தச் சட்டங்களை அமல் செய்யும் அதிகாரம் நீதித் துறைக்குக் கொடுத்தால் சிறப்பாகவும், துரிதமாகவும் செய்வதற்கு வழிவகை செய்யும் என்று என்னுடைய கருத்தைக் கூறி, இந்த மானியக் கோரிக்கை மீது எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்த தலைவருக்கு நன்றியைக் கூறி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை முழுமையாக ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய அமைச்சரவை இந்த ரெனியூ போர்ட்டை (வருவாய் வாரியத்தை) எடுத்ததற்காக நான் பாராட்டுகிறேன், என்னுடைய சந்தோஷத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதனால் பல முட்டுக்கட்டைகள் இருந்தன. ஏழை எளியமக்கள் பல்வேறு இன்னல்களுக்கு ஆளாக்கப்பட்டார்கள். அவற்றையெல்லாம் நல்ல வகையில்

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [1980 ஜூலை 11]

ஆராய்ந்து, அந்த வருவாய் வாரியத்தை ரத்து செய்ததற்காக என்னுடைய தொகுதி மக்களின் சார்பிலும், ஏழை எளிய மக்களின் சார்பிலும் என்னுடைய பாராட்டுதல்களை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு பல நிலப்பட்டாக்கள் பினாமியாக இருக்கின்றன. கோயில் நிலங்கள், டிரஸ்ட் நிலங்கள் ஆகியவற்றை யார் யாரோ தனியார் வைத்துக் கொண்டு அனுபவித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதற்கு என்னுடைய தலைவர் திரு. நெடுமாறன் அவர்கள் சொன்னது போல்—ஒரு 'ஹை லெவல் கமிட்டி' ஒவ்வொரு யூனியன் பகுதியிலும் அமைத்து, அந்தக் கமிட்டி யார் யார் இப்படிப்பட்ட நிலங்களை வைத்து இருக்கிறார்கள் என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்து, ஏழை எளிய மக்களுக்கு அந்த உபரி நிலங்களை ஒப்படைப்புச் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் ஏழை மக்கள் மிகவும் இந்த அரசைப் பாராட்டுவார்கள் என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

யூனியன் அலுவலகங்களில் வேலை செய்யும் பணியாளர்களுக்குக் கூட நாம் வீட்டு வசதி செய்து கொடுத்து இருக்கிறோம். ஆனால் தாலுக்கா தலைநகரங்களில் வசிக்கும் பணியாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி அளிக்கப்பட இல்லை. சில இடங்களில் தாசில்தாருக்கு வீடு இருக்கிறது. மற்ற அலுவலர்களுக்கு வீடு இல்லை. அதனால் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு தாலுக்கா தலைநகரங்களில் ஒரு 100 வீடு கட்டிக் கொடுத்து, வாடகை மூலம் அந்தப் பணத்தை வசூல் செய்து கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே கட்மோஷன் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். நில வரி முழுமையாக நீக்கப்பட வேண்டும் என்று கொடுத்து இருக்கிறார்கள். நிலவரி முழுமையாகத் தள்ளுபடி செய்து விட்டால் அந்த நிலம் தன்னுடைய நிலம் தான் என்று சொல்லிக்கொள்வதற்கு அந்த நிலச் சொந்தக்காரனுக்கு என்ன அத்தாட்சி இருக்கிறது. ஆகவே, நான் தெரிவிக்க விரும்புவது—செஸ்சார்ஜ் தள்ளுபடி செய்யலாம். நிலவரியை முழுமையாகத் தள்ளுபடி செய்யவேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. மாடு வாங்க கடன் வேண்டும் என்று கேட்கப்போனால், நிலம் வைத்திருக்கிறாயா, நிலவரி ரசீது இருக்கிறதா, அல்லது சொத்து வரி கட்டிய ரசீது இருக்கிறா என்று கேட்கிறார்கள். அவன் அந்த ரசீதைக் காட்டித் தான் கடன் பெற முடிகிறது. ஆகவே, நிலவரி முழுமையாக ரத்து செய்வது என்பதைவிட சற்று குறைவாக நிலவரி வசூலிப்பது பொருத்தமுடையதாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 11] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

எங்கெல்லாம் புறம்போக்கு நிலம் இருக்கிறதோ—ஓடை புறம்போக்கு, நத்தம் புறம்போக்கு, ரெவின்யூ புறம்போக்கு—அதில் எல்லாம் கிராமப் புறங்களில் பல்வேறு மக்கள் ஆக்கிரமிப்பு செய்து இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் அந்த இடங்களைப் பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று இங்கே கூறப்பட்டு இருக்கிறது. இதை நான் வரவேற்கிறேன் என்று சொன்னாலும், அதனால் மிகவும் பயங்கரமான விளைவுகள் ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால், ஊருக்குள்ளே வீடுகளைக் கட்டிக்கொண்டுள்ள வசதி படைத்தவர்கள் கூட புறம்போக்கு நிலங்களில் வீடுகளைக் கட்டிக்கொண்டு, குடிசைகளைப் போட்டுக்கொண்டு, பட்டா செய்து கொடுங்கள் என்று கேட்கும் நிலை வரும். இப்படிப்பட்ட நிலைகள் பல்வேறு இடங்களில் இருக்கின்றன. ஆகவே, அந்த ஆக்கிரமிப்புகளை அகற்றி, குறிப்பாக, கண்மாய் ஆக்கிரமிப்பு ஏராளமாக இருக்கிறது—அவற்றை அகற்றி, நீர்ப்பாசன வசதி தட்டுப்படாமல் இருப்பதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய சொந்த அனுபவத்தைச் சொல்கிறேன். 1958-ல் நான் எம்.எல்.ஏ.-வாக இருந்தபோது, என்னுடைய 9 ஏக்கர் 30 சென்ட் நிலத்தை கண்மாய்க்காக எழுதிக்கொடுத்து, அதற்கு செட்டில்மென்ட் எல்லாம் போட்ட பிறகு, சில ஆண்டுகளுக்குப் பின் தனிப்பட்ட ஒருவருக்கு அதில் 4 ஏக்கர் பட்டா கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. எந்தக் காரணத்திற்காக, எந்த உயர்ந்த ஸ்டீயத்திற்காக—மக்களுக்குப் பயன்படவேண்டும் என்பதற்காக—நான் அந்த நிலத்தை ஒப்படை செய்கேனோ அந்த எண்ணம் ஈடேறவில்லை என்பதைத் தெரிவித்து, அப்படிப்பட்ட ஆக்கிரமிப்புகளை நீக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று, வத்தலகுண்டு பஞ்சாயத்து யூனியனில் நடக்கக்கூடிய ஆக்கிரமங்களை நான் இங்கே சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். வத்தலகுண்டு பஞ்சாயத்து யூனியனில் ஒரு ஸ்பயர் சர்வீஸ் ஸ்டேஷன் இருக்கிறது. அதற்கு அடுத்து ஓடைப்புறம்போக்கு, நத்தம் நறம்போக்கு இருக்கிறது. ஆங்கே

* * * *

ஒரு நபர் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் உதவியோடு 24 அறைகள் கொண்ட ஒரு ஓட்டலையும் லாட்ஜையும் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார். கட்டுவதற்கு யாரிடத்திலும் பெர்மிஷன் வாங்கவில்லை. பிளான் போட்டு, பேஸ்மென்ட் வரையில் வந்துவிட்டது. ஜனங்கள் தடுத்திருக்கிறார்கள். அதைக் கட்டக் கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். தேர்தல் நேரத்திலே ஒரு பையன் அங்கே

*மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [1980 ஜூலை 11]

ஒரு போர்டு எழுதி வைத்தான். அந்தக் கட்டடத்தைக் கட்டியவர் போர்டு எழுதியதற்காக அவனை அடித்து, அவன் காலை வெட்டி, கால் முறிந்து இன்றைக்கு அந்தப் பையன் ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கிறான் என்ற பயங்கரமான நிலையை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. பாபு ஜனார்த்தனன் : தலைவரவர்களே, அவர்கள் பேசும்போது

* * * *

என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது சபைக் குறிப்பில் இருக்கலாமா?

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. இரா. முத்தையா) : அவர்கள் சொன்ன * * * * என்ற வார்த்தைகளை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிட உத்தரவிடுகிறேன்.

* திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : அதைப்போல இன்னொரு சம்பவம். கட்டடக்காண்பட்டி பஞ்சாயத்து இருக்கிறது. அந்த பஞ்சாயத்திலுள்ள கண்மாயில் தென்னை மரங்கள் இருக்கின்றன. அந்த மரங்களை அந்த பஞ்சாயத்தின் முன்னாள் தலைவர் 3 ஆண்டுகளுக்கு 300 ரூபாய்க்கு ஏலம் விட்டார். 3 ஆண்டுக்கு 300 ரூபாய்க்கு ஏலம் விட்டதை மறுபடியும் 7,000, 8,000 ரூபாய்க்கு ஏலம் போட்டு பங்குபோட்டு பகிர்ந்துகொண்டார்கள். நான் அந்தத் தலைவர் யார் என்று சொல்லவில்லை; நீங்களே கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். இப்போது பஞ்சாயத்துக்கள் எல்லாம் கலைக்கப்பட்ட பிறகு சென்ற அக்டோபரில் அதே மரங்கள் ஏலம் விடப்பட்டதில் ஒரு ஆண்டுக்கு 7,000 ரூபாய்க்கு ஏலம் போயிருக்கிறது. அப்படியானால் சர்க்கார் வருமானம் எந்த அளவுக்கு ஏமாற்றப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ளலாம்.

மரங்களைக் கூட இப்படி பல்வேறு இடங்களில் குறைந்த ஏலத்தில் விட்டு, அதை மறுபடியும் மேல் ஏலத்திற்கு விட்டு, பணம் சம்பாதிக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரின் ஒத்துழைப்போடு நடக்கிறது. அதை எல்லாம் அரசாங்கம் தடை செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, தீ விபத்து, வெள்ளச் சேதத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு ஒரு குடிசைக்கு 200 ரூபாய் உதவித் தொகை கொடுக்கிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். இப்படிப்பட்ட தீ விபத்து ஏற்படும்போது அவர்களுக்கு துணி மணி வாங்குவதற்காக கைச்செலவுக்கு 200 ரூபாய் கொடுப்பதோடு அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு 5,000 ரூபாய் கடனாகவும் மானிய

* மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1980 ஜூலை 11] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

மாகவும் கொடுத்தால் அவர்கள் நிரந்தரமான வீடு கட்டிக்கொள்ள உதவியாக இருக்கும். அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கத்தை மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மதுவிலக்கு ரொம்ப பயனுள்ளதாக இருக்கிறது. இங்கே நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களும் இருக்கிறார்கள். இப்போது 30 ரூபாய் கொடுத்துவிட்டால் பெர்மிட் வாங்கி மது அருந்தலாம் என்ற நிலை இருக்கிறது. அதையும் நீக்கிவிட வேண்டுமென்று நம்முடைய கம்யூனிஸ்ட் தோழர்கள் சொல்கிறார்கள். நான் அதற்காக மெத்த வருத்தப்படுகிறேன். கம்யூனிஸ்ட் சகோதரர்கள் இதை சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த மதுவிலக்கை ரத்து செய்துவிட்டால் ஏழை எளிய மக்கள், அரிசன மக்கள், பிற்பட்ட சமுதாய மக்கள் சமுதாயத்தில் முன்னேறவே முடியாது. அவர்களுடைய முன்னேற்றம் தடைப்பட்டுவிடும். 10, 12 வயது குழந்தைகள் எல்லாம் கூட குடிக்க ஆரம்பித்துவிடுவார்கள். ஆகவே, மதுவிலக்கை ரத்து செய்யக்கூடாது. இப்போது 30 ரூபாய்க்கு பெர்மிட் என்பதை 100 ரூபாய் என்று ஆக்க வேண்டும்; அதோடு 40 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்களுக்குத் தான் பெர்மிட் வழங்கப்படும் என்ற நிலையை உருவாக்க வேண்டும். அப்படியானால்தான் அக்கிரமம் நடக்காமல் தடுப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும் என்று சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நாம் இப்போது மாங்களை வளர்ப்பதில் தீவிரமாக இருக்கிறோம். ஏற்கெனவே மாங்கள் வைத்திருக்கிறோம். அதை யாரோ இன்றைக்கு வெட்டுகிறார்கள். சொந்த நன்மைக்கு அதை பயன்படுத்துகிறார்கள். இந்த நிலையை அறவே தடுக்க வேண்டும். ரோடு ஓரத்திலும், கண்மாய் ஓரத்திலும், இப்படி எங்கெல்லாம் மாங்களை வளர்க்க முடியுமோ அங்கெல்லாம் பஞ்சாயத்தின் சார்பிலே அல்லது அரசாங்கத்தின் சார்பிலே மாங்களை வைத்து வளர்த்து அதிலிருந்து வருமானம் கிடைப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-40)

அடுத்தபடியாக, மதுவிலக்குபற்றி ஒரு கமிட்டி போட்டு அந்தக் கமிட்டியின் மூலமாக மது காய்ச்சபவர்களை மது காய்ச்சக் கூடாது என்று சொல்லி மது காய்ச்சாத நிலைமையை ஏற்படுத்தி வைத்திருந்தோம். அப்படிச் காய்ச்சாமல் இருக்கின்றவர்களைப் பார்த்து சின்ன சின்ன போலீஸ் அதிகாரிகள் அதாவது சிறிய காவல் நிலையங்களிலே இருப்பவர்கள்,

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

‘நீ ஏன் மது காய்ச்சாமல் நிறுத்தி விட்டாய்’ நீ மதுவைக் காய்ச்சினால்தான் எங்களுக்கு மாமூல் கிடைக்கும், ஆகவே மதுவைக் காய்ச்ச என்று கட்டாயப் படுத்தி காய்ச்சுகின்ற சூழ்நிலையை உருவாக்குகிறார்கள். பெரிய அதிகாரிகள் இவ்வாறு செய்வதில்லை. சின்ன அதிகாரிகள்தான் இந்த மாதிரி நடந்து கொள்கிறார்கள். ஆகவே இது குறித்து தயவுசெய்து கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்து இதைத் தடுக்கவேண்டும். எவ்வளவு கடுமையான நடவடிக்கை வேண்டுமானாலும் எடுக்கலாம்.

அடுத்து பல இடங்களில் சூழ்ந்தைகளைத் திருமது, பெண்களை அவு மானப்படுத்துவது போன்ற நிலைகளை எல்லாம் ஒழிக்க வேண்டுமென்றால் ஜனநாயகத்தைத் தூக்கிக் கொஞ்சம் தள்ளி வைத்துவிட்டு அரசு நாடுகளில் இருப்பதைப்போல கடுமையான தண்டனைகளை இதுபோன்ற சூற்றவாளி களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்தால் தான் தூங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற பெண்களைத் தூக்கிக்கொண்டுபோவது சூழ்ந்தைகளைத் தூக்கிக்கொண்டு போவது போன்ற சூற்றங்களைத் தடுக்க முடியும். இன்னும் நாபவி கொடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கின்றது என்றால் நாம் எல்லாம் வெட்கப்பட வேண்டிய வேதனைப்படவேண்டிய நிலைதான் இருக்கின்றது. நேற்றுக்கூட ஒருவரைக் கொலை செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இதற்கெல்லாம் என்ன விசாரணை? விசாரணை செய்யாமல் உடனடியாக அவர்களைத் தூக்கிலே போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்படி இருந்தால்தான் சூற்றங்களைத் தவிர்க்க முடியும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கொடுத்த தற்காலிக சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என்னுடைய மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. மூர்த்தி : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, வருவாய்த் துறை மானியக் கோரிக்கையின்மீது பேசுகிற நல்லாய்ப்பினை ஏற்படுத்தித் தந்தமைக்காக நான் முதற்கண் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் ஒரு நல்ல கருத்தினை இங்கே சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்தை ஒட்டியே என்னுடைய கருத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கிராமங்களில் கைப் பற்றப்படுகின்ற உபரி நிலங்களை யாருக்கு நாம் பட்டா செய்து கொடுக்கிறோமோ அவை அந்தப் பெயரை உடையவர்களுக்கே விரைவாகப் போய்ச் சேருவதற்கு நாம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இப்படிச் செய்யாததன் விளைவாகத்தான் நாம் யாரிடமிருந்து நிலத்தைப் பிடுங்குகிறோமோ அந்த நபரே அதுவரைக்குச் சென்று அந்த நிலப்பட்டா கொடுக்கப்படவேண்டியவர்

1980 ஜூலை 11]

[திரு. ஜி. மூர்த்தி]

களுக்குப் போய்ச் சேருவதற்கு முன்னாலே கள்ளத்தனமாக சம்பந்தப்பட்ட ரிக்கார்டுகளை எல்லாம் புறித்து விடுகிறார்கள். இதனால் இரண்டு மூன்று ஆண்டுக்காலம் தாமதமாகிவிடுகிறது நிலப்பட்டா வழங்குவதற்கு. அப்படி ஆகிவிடுவதால் அந்த கூலி விவசாயியால் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு நில வரி கொடுக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டு நிலத்தை விட்டுவிடுகின்ற சூழ்நிலை ஏற்படுகின்றது. அதனால் பலர் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே உபரி யாக இருந்து அரசால் வாங்கப்பட்ட நிலம் கடைசியில் அந்த நிலச்சுவான்தார் களுக்கே போய்ச் சேருகின்ற நிலை ஏற்படுகின்றது. அரசு இதைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கிராமங்களிலே சில அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள், அதாவது மணியக் காரர் என்றும் கணக்குப்பிள்ளை என்றும் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் யார் மோதினாலும் ஒன்றும் செய்ய முடியாது இல்லை. அமைச்சர்களால் கூட ஒன்றும் செய்ய முடியாத நிலை இருக்கின்றது. காரணம் என்னவென்றால் அவர்கள் ஒரு புள்ளி வைத்தால் வைத்ததுதான், அவர்கள் எதைக் கொடுக் கிறார்களோ அதுதான் சட்டமாக இருக்கின்றது. ஆகவே கிராமங்களிலே இருக்கின்ற நிலங்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு கிராமங்களிலே இருக்கின்ற பொது மக்களைக் கொண்டே ஒரு கமிட்டி அமைக்க வேண்டும். அப்படி கமிட்டி அமைத்து அந்த மக்கள் அதைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். ஆகவே அங்கிருக் கின்ற மணியக்காரர்கள் தவறு செய்தால் அவர்களிடமிருந்து கடுமையான நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுப்பதற்கு சட்டத்தில் வகை செய்வதற்குரிய அள விலே ஏற்பாடு செய்வது மிக முக்கியம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்கள் செய்கின்ற பித்தலாட்டத்தின் காரணமாகத்தான் பல பினாமி நிலங் களைக் கைப்பற்ற முடியாமல் போய் விடுகிறது. அது மட்டுமல்லாமல் அவர் களுக்காக வக்காலத்து வாங்க சிலர் இருக்கிறார்கள். அப்படி இருப்பதன் காரணமாகத்தான் நில உச்சுவரம்புச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு முன்ன தாகவே அந்தச் செய்தி நிலச்சுவான்தார்களுக்கு எட்டிவிடுகிறது. அதனால் தான் அண்ணன் திரு. இளையபெருமாள் அவர்கள் சொன்னதுபோல யானை, யானைகள் மிகெல்லாம் சொத்தினை எழுதி வைப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படு கிறது. ஆகவே திடீரென்று சோதனை நடத்தி பினாமி நிலங்களைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு தக்க முறையில் கிராம கமிட்டியினை அமைத்தாக வேண்டும். உள்ளூர்க்காரர்களை அந்தக் கமிட்டியில் போடவேண்டும். அதிலே எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களைப் போடுவது என்பது பெரிதல்ல. அந்தந்த கிராமங்களில் இருப்பவர்களையே போடவேண்டும். அப்படி கிராமங்களிலே கமிட்டிகளை ஏற்படுத்தி பினாமி நிலங்களைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். அதற் கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஜி. மூர்த்தி]

[1980 ஜூலை 11]

அடுத்தாற்போல் இந்த பட்டா வழங்குவதிலே பலபேருக்கு பட்டாக்கள் கிடைத்தாலும்கூட அதை வைத்துக்கொண்டு அவர்களால் நிலங்களை அனுபவிக்க முடியாத ஒரு நிலை இருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு பட்டாக்கள் கொடுக்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பலபேருக்கு கொடுக்கப்படுகிறது. அதிலும் நமது அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சரவை பதவி ஏற்றதற்குப் பிறகு, கடந்த 2½ ஆண்டுகளிலும் சரி, இப்பொழுதும் சரி, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வாழ்கிற பகுதிகளிலே பட்டாக்கள் அதிகமாகக் கொடுக்கப்படுகின்றன. இதற்காக நான் அமைச்சர் அவர்களை பாராட்டுகிறேன். அதைக் கட்சிச் சார்பிலே வரவேற்கிறேன் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

இந்த பட்டா வழங்குவதற்காக நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்கிற அந்த நேரங்களில், அந்த கிராம அதிகாரிகள் யாருடைய நிலம் பட்டா வழங்கப்படுகிறதோ அவர்களுக்கு அந்த முதலாளிகளுக்கு தகவல் கொடுத்து விடுகிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் பானைக்காரத் தோப்பு என்ற இடம் இருக்கிறது. அதில் ஏறத்தாழ 120 பட்டா மனைகள் கைப்பற்றப்பட வேண்டும் என்று 30 ஆண்டு காலமாக நாங்கள் போராடி வருகிறோம். அங்கேயிருக்கிற ஒரே முதலாளி அந்த நிலங்களை உபயோகப்படுத்திக் கொண்டு வருமானத்தையும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் அந்த மக்கள் இருக்க இடம் இல்லாமல், சாலை ஓரங்களில் குடிசைகளை கட்டிக் கொண்டு வேகமாக வருகிற லாரி மோதி எந்த நேரத்திலும் உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்படுகிற அபாயகரமான நிலைமையில் வாழ்ந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுமாதிரி இடங்களில் நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்தாலும்கூட, அங்கு இருக்கும் நிலச்சுவான்தார்கள் செய்ய விடுவதில்லை.

இரவோடிவாக அதைச்சுற்றி சுவர் வைத்து விடுகிறார்கள். பண வசதி உடையவர்கள். அதனால் ஆட்களை வைத்து பணத்தை செலவு செய்து சுவர் வைத்து விடுகிறார்கள். கட்டடம் கட்டி விடுகிறார்கள். இல்லையென்றால் குடிசைப் போட்டு விடுகிறார்கள். இல்லையென்றால் தென்னம்பிள்ளை தட்டு விடுகிறார்கள். இந்த நிலையில் ஆர்ஜிதம் செய்கிற அதிகாரிகள் அங்கே போய் பார்க்கிறபோது, வீடு கட்டப்பட்டிருக்கிறது, எப்படி காலி நிலம் என்று சொல்லி ஆர்ஜிதம் செய்வது என்று கேட்கிறார்கள்.

அப்படி இல்லையென்றால், அந்த நிலச் சுவான்தார்கள் தாங்கள் கட்டிய கட்டிடங்கள், குடிசைகள், வைத்த தென்னங்கன்றுகள் ஆகியவைகளுக்கு நஷ்ட ஈடு கோரி, சாக்கு போக்கு காட்டி, நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்யாமல் இருப்பதற்

1980 ஜூலை 11]

[திரு. ஜி. முர்த்தி]

காண வழிவகைகள் செய்கிறார்கள். இதனால் அரசாங்கம் ஆர்ஜிதம் செய்கிற நேரத்திலே, அந்த நிலங்களில் கட்டிடமோ, குடிசைகளோ, தென்னங்கன்றுகளோ எது இருந்தாலும் அவைகளுக்கு எந்தவித நஷ்ட ஈடும் கொடுக்கப்பட முடியாது என்ற வகையில் வழிவகை செய்து சட்டத்தில் திருத்தம் கொண்டு வந்தால் இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் தடுக்கப்படும். உண்மையான ஏழை எளியவர்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு அந்த நிலங்கள் கிடைக்கும். அதை அரசு கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து மதுவிலக்கைப் பொறுத்தவரையில், எனக்கு முன்னால் பேசிய அம்மையார் அவர்கள்கூட நிறையச் சொன்னார்கள். அவைகள் எல்லாம் உண்மைதான். காவல் துறையினர் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்தாலும் கூட கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுபவர்களையோ, அல்லது அந்தக் கள்ளச் சாராயத்தையோ ஒழிப்பதற்கு முடியாது. ஏனென்றால் சில இடங்களில் அப்படிப்பட்ட கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதற்கு காவல் துறையினரே துணை போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

எங்கள் ஊருக்குப் பக்கத்திலே உள்ள காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள், கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுபவர்களை எல்லாம் அழைத்து ஒரு சிறிய மாநாடு அமைத்து, இந்த ஏரியாவில் இருக்கும் உனக்கு இவ்வளவு, உனக்கு இவ்வளவு என்று சொல்லிச் சொல்லி கோட்டா போட்டுக் கொடுக்கிறார்கள். கள்ளச் சாராயம் காய்ச்ச கோட்டாக்கள் பிரித்துக் கொடுக்கிறார்கள் காவல் துறையினர். ஆகையினால் இந்த கள்ளச் சாராயத்தை ஒழிக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், தயவுசெய்து உங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன் மதுவிலக்கையே ரத்து செய்யுங்கள் என்று. இதனால் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தில் கீழ் நிலையில் இருக்கும் மக்கள் பயன் அடைவார்கள்.

எப்படி என்று சொன்னால், முதலாளிகள் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதை தொழிலாக எடுத்துக் கொண்டாலும் கூட, அவர்களிடம் கூலி வாங்கிக் கொண்டு கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுபவர்கள் இந்த ஏழை எளிய மக்கள் தாம் பிடிபட்டாலும் இவர்கள் தான் பிடிபடுகிறார்கள். இவர்கள் மேல்தான் வழக்குகள் போடப்படுகின்றன. இவர்களின் குடும்பங்கள் தான் திண்டாடித் தெருவில் நிற்கின்றன. அதனால் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுகிற கூலித் தொழில் செய்பவர்களை பிடிக்காமல், காச்சுகிற முதலாளிகளை பிடித்து அவர்களுக்கு கடுமையான தண்டனை கொடுக்கும்படி சட்டத்தில் வழி வகை செய்ய வேண்டும். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு கொலை தண்டனை செய்தவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் தண்டனை கூட கொடுத்து, கடுமையான முறையில் தண்டித்தால் தான், இந்த கள்ளச்சாராயம் ஒழியும்.

[திரு. ஜி. மூர்த்தி]

[1980 ஜூலை 11]

அடுத்து மினவர்கள் பிரச்சனை என்று எடுத்துக் கொண்டால், ஏரால், தவளை, நண்டு போன்றவைகளை ஏற்றுமதி செய்கிற சிறு தொழில் மினவர்களுக்கு 5 சதவீதம் வரி இருக்கிறது. அதை முழுமையாக ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு அதிகமான வருமானம் இல்லை. இவர்கள் சிறு சிறு மினவர்கள். படகிலே சென்று மீன் பிடித்து வந்து ஏற்றுமதி செய்பவர்கள், அவர்கள் தாம் இந்த ஏரால், தவளை, நண்டு போன்றவைகளையும் ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள். இந்த வரி விலக்கு அவர்களுக்கு உதவியாக இருக்கும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இந்த வருவாய் துறை மானியக் கோரிக்கையின் திட்டங்கள் சிறப்பான திட்டங்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் அவர்களின் திறமையையும் அவர்கள் இந்த துறையை சிறப்பாக நடத்திக் கொண்டு வருவதையும் நான் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை வர வேற்று என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லி அமர்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

(முற்பகல் 11-50)

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, வருவாய்த் துறை, வணிகவரி குறித்த மானியக் கோரிக்கை மீது பேச அனுமதித்ததற்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நமது புரட்சித் தலைவரின் அரசு இன்று போர்ட் ஆப் ரெவன்யூயை நீக்குவதற்கான சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அதற்காக என் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சேல்ஸ் டாக்ஸைப் பொறுத்தவரையில் சிலவற்றிற்கு சிங்கில் பாயின்ட் என்றும் சிலவற்றிற்கு மல்டி பாயின்ட் என்றும் இருக்கிறது. இந்த மல்டி பாயின்ட் டாக்ஸ் கட்டும் சிறு வியாபாரிகள் பல இன்னல்களுக்கு உள்ளாகிறார்கள். ஆகவே அந்த இன்னல்களைக் களையவேண்டுமென்றால் அவற்றை யெல்லாம் சிங்கில் பாயின்ட்டாக மாற்றினால் அரசுக்கும் நல்ல வருமானம் வரும், அதே சமயத்தில் சிறிய வியாபாரிகளுக்கு தொல்லைகளிலிருந்து விடுபடும் நிலையும் ஏற்படும்.

அடுத்து, இன்றைக்கு 19,104 பேர்களுக்கு குடியிருப்பு பட்டாக்கள் வழங்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இந்த குடியிருப்பு மனைப் பட்டாக்கள் வழங்குவதில் ஒருசில இடங்களில் சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமென்றால், ஹரிஜன மக்களுக்கு வீடுகட்டிக்கொள்ள வீட்டு

1350 ஜூலை 11]

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

மனைப் பட்டா வழங்கவேண்டுமென்றால் அதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்கிறது. ஆனால் அந்த நிலத்தின் சொந்தக்காரர்கள் ஸ்டே வாங்கிவிடுகிறார்கள். அதன்காரணமாக பல ஆண்டுகளாக வீட்டுமனைப் பட்டாக்கள் கொடுக்கப்படமுடியாமல் ஏழை மக்கள் மிகுந்த தொல்லைக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே நல்லதொரு திட்டத்தை வகுத்து வீட்டுமனைப் பட்டாக்கள் வழங்க எந்த நிலத்தை அரசு ஆர்ஜிதம் செய்ய நினைக்கிறதோ அதற்கு எந்தவிதமான தடையும் இல்லாமல் கைப்பற்ற தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டும்.

நிலப்பட்டாக்கள் வழங்குவதில் இன்றைக்கு சாதனைகள் பல அரசு செய்திருந்தாலும் பல சிக்கல்கள் உள்ளன. ஒரு சிலயிடங்களில் மேல் கால் நிலங்கள், மேய்ச்சல் நிலங்கள், புறம்போக்கு நிலங்கள் இவைகளை எடுத்து பட்டா செய்து கொடுக்க முடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்த மேல் கால் புறம்போக்கு, கால்வாய்ப் புறம்போக்கு, ஓடைப்புறம்போக்கு இவை எதற்காக நிலங்கள் ஒதுக்கப்பட்டதோ அதற்குப் பயன்படாமல் இன்று இருக்கின்றன. அங்கே ஏழை எளிய ஹரிஜன மக்கள் பயிர் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அதைப் பட்டா செய்து கொடுக்க முடியாத ஒரு நிலை இருக்கிறது. ஒரு சில வசதிபடைத்தவர்கள் தங்கள் செல்வாக்கை வைத்துக் கொண்டு, செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி அந்த இடங்களை தங்கள் பெயர்களில் பட்டா மாற்றிவிடுகிறார்கள். ஆகவே அந்த நிலை மாறவேண்டும். அது குறித்து இந்த அரசு சிந்தித்து ஒரு சட்டம் இயற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனது அனுபவத்தில் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். என் தொகுதியில் ஒரு கிராமத்தில் ஒரு ஏழை அரிஜன விவசாயி நார்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக புறம்போக்கு நிலத்தில் பயிர் செய்துவருகிறான். அந்த நிலத்தை தனக்கு பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டு பலமுறை விண்ணப்பம் செய்திருக்கிறார். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அதை அனுமதித்த பிறகும் இன்னும் பட்டா செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. ஆனால் வசதி படைத்த ஒருவர் அதை உடனடியாக பட்டா செய்துகொள்ளமுடியும். பஞ்சாயத்து தீர்மானம் போட்டு பட்டாவை அந்த விவசாயிக்கு கொடுத்துவிடாமல் தடுத்து விடுகிற நிலை இருக்கிறது. அவர் ஒரு எக்ஸ் சர்வீஸமென். முப்பது ஆண்டுகளாக அவர் டெம்பரரி பட்டாவை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். அவருக்கு நிரந்தர பட்டா கொடுக்கப்படவில்லை.

சிறநல்லூர் என்ற கிராமத்தில் புறம்போக்கு நிலம் 272 ஏக்கர் இருக்கிறது. அந்தக் கிராமத்தில் உள்ள ஹரிஜனங்களுக்கு நூறு ஏக்கர்தான் அவர்களுக்கு உழுவதற்குத் தேவை. அவர்கள் நிலம் இல்லாமலிருக்கிறார்கள். அவர்கள்

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

[1980 ஜூலை 11]

பயிர்கள் வைக்க முயற்சி செய்தபோது அவர்களை கூலி விவசாயிகள் என்று சொல்லி பெரிய மிட்டா மிராசுகள் எல்லாம் அவர்களுக்கு அந்த நிலம் கொடுக்கப்பட்டால் தங்களுக்கு கூலி வேலை செய்ய ஆட்கள் கிடைக்காமல் போய் விடுமே என்று எவ்வளவுதூரம் அந்நிலத்தைக் கொடுக்காமல் தடுக்கமுடியுமோ அவ்வளவுதூரம் தடுக்க நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். ஆனால் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் தலையிட்டபிறகு கொடுக்கவேண்டும் என்று தீர்மானம் போட்டு அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்க முயற்சித்தபோது அந்த பஞ்சாயத்து தலைவரும் மற்றவர்களும் அந்த நிலங்களை முழுவதும் காட்டு இலாகாவிற்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லி காட்டு இலாகாவிற்கு கொடுத்து விட்டார்கள். ஆகவே அந்த ஏழை விவசாயிகளுக்கு, கூலி வேலை செய்கிற அந்த நிலமற்ற ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான நிலமும் கிடைக்காத ஒரு சூழ்நிலை இருந்துவருகிறது. இதை அரசு கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, என்னுடைய தாலுகாவிலே பல இடங்களில் பினாமி பட்டாக்களை நிலமற்ற என்.ஜி.ஓ.-க்கள் எல்லாம் தங்கள் பெயரிலே மாற்றியிருக்கிறார்கள். அதை ரத்து செய்யவேண்டும். பல ஆண்டுகளாக அந்தக் கிராமங்களிலே உள்ள விவசாயிகள் எல்லாம் கூறிக்கொண்டு வந்தும், இன்னும் அவைகள் நீக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. எங்கெங்கே இவ்வாறு என்.ஜி.ஓ.-க்கள் பட்டா போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்களோ, அவைகளை யெல்லாம் ரத்து செய்வதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குத்தகை வார பயிர்ச் சட்டம் 1969-லே இயற்றப்பட்டாலும், அதை அமுல் படுத்துவதிலே பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. உதாரணத்திற்கு, குத்தகை வார பயிர்ச் சட்டத்தின்கீழ் ஒரு நிலத்தை பதிவு செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால், அடங்கலைப் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் பெயரிலே அந்த நிலம் இருக்கின்றதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்த கிராமத்தைச் சேர்ந்த அடங்கலிலே அவர்கள் பெயர் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆனால், பதிவு செய்வதற்கு செல்கின்ற அதிகாரிகளுக்கு எந்தப் பாதுகாப்பும் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. உதாரணமாக, எங்கள் தாலுக்காவில் 1973 ஆம் ஆண்டு கூவத்தூர் என்ற கிராமத்திலே அரிசன விவசாயிகளை அங்குள்ள மிராசுதார்கள் மிரட்டி நடவடிக்கை எடுக்கின்ற நேரத்திலே, அந்த விவசாயிகள் அங்குள்ள தாசில்தார் அவர்களிடத்திலும், சப் கலெக்டர் அவர்களிடத்திலும் முறையிட்டார்கள். அப்போது சப் கலெக்டர் அவர்களும் அந்த இடத்

1980 ஜூலை 11]

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

திற்கு நேரிலே வந்து பார்வையிட்டார்கள். ஆப்போது கணக்குப் பிள்ளை யையும், கிராம முன்சிப்பையும் வரவழைத்து, உங்கள் அடங்கலிலே என்ன பதிவு செய்திருக்கிறீர்கள் என்று பார்வையிட்ட நேரத்தில், அந்த நிலங்கள் மிராசுதாரர்கள் பெயரிலே பதிவு செய்யப்பட்டிருந்ததைப் பார்வை யிட்டார்கள். பின்னர் நேரடியாக விசாரணை செய்கின்ற காலத்தில், இது தவறு என்பதை அந்த கணக்குப் பிள்ளையும், கிராமமுன்சிப்பும் ஒப்புக்கொண்டனர். இது தவறுதான், அரிசன மக்கள்தான் நிலத்திலே பயிர் செய்கிறார்கள், அவர்கள் பெயரிலே பதிவு செய்யாமல், மிராசுதாரர்கள் பெயரிலே பதிவு செய்தது தவறுதான் என்பதை ஒப்புக் கொண்டு, அதற்கான ஸ்டேட்மென்டை வாங்கிக் கொண்டு சப் கலைக்டர் அவர்கள் சேன்றார்கள். அந்த கிராம முன்சிப் மீதும், கணக்குப் பிள்ளை மீதும் நடவடிக்கை எடுப்பதற்குப் பதிலாக, பலருடைய தலையீட்டின் காரணமாக அந்த சப் கலைக்டர் மாற்றப்பட்டாரே தவிர, அந்த கிராம முன்சிப்பும், கணக்குப் பிள்ளையும் இன்றைக்கும் அந்தப் பதவியிலேயே இருந்து வருகிறார்கள்.

அது மட்டுமல்ல. நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் 1977 ஆம் ஆண்டு ஆட்சிக்கு வந்தபிறகு, அனைக்கட்டி கிராமத்திலே அங்குள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் சூத்தகை வார பயிர்ச் சட்டத்தின்கீழ் தங்கள் நிலங்களை பதிவு செய்து கொள்ள, பட்டா செய்துகொள்ள கேட்டார்கள். அவர்களுக்கு பட்டா போட்டுக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக, அவர்கள் பல இன்னர்களுக்கும், இடை யூறுகளுக்கும் ஆளாக்கப்பட்டார்கள். இதை அந்த மிட்டா மிராசுகள் செய்து வருகிறார்கள். ஆனாலும் 1977 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் அவர்கள் பெயரிலே சூத்தகை வார பயிர்ச் சட்டத்தின்கீழ் நிலங்கள் பதிவு செய்யப் பட்டது. அப்படி பதிவு செய்த பிறகும், அந்த நிலங்களில் அவர்கள் போக, அனுபவிக்க இந்த மிட்டா மிராசுகள் அனுமதிக்கவில்லை. அரசு பல நடவடிக்கைகள் எடுத்திருந்தாலும், அந்த விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டிய காவல் துறை அவர்களுக்கு சரியான ஒத்துழைப்பு கொடுக்காத காரணத்தினால், அந்த விவசாயிகள் இன்றைக்கும் கூட அந்த நிலங்களிலே விவசாயம் செய்ய முடியாத அபாயகரமான நிலைமை இருந்து வருகிறது. யாராவது எதிர்த்து அந்த நிலத்திலே பயிர் செய்ய வேண்டுமென்று முயற்சி செய்தால், அவர்கள் அந்த ஊரைவிட்டே வெளியேற்ற வேண்டிய அபாயகரமான நிலைமையைத்தான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த கிராமத்தைச் சேர்ந்த பலர் இன்றைக்கு வேறு கிராமங்களிலே குடியேறி விவசாயக் கூலிகளாக இருக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. அதற்கு தக்க பரிகாரத்தைக் காண வேண்டும், இந்த அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

[1980 ஜூலை 11]

மேலும், பினாமி நிலங்களைக் கண்டுபிடிக்கும் முயற்சியை இந்த அரசு செய்துகொண்டு வருகிறது. பினாமி நிலங்கள் எங்கே இருக்கின்றன என்பது இந்த அரசுக்குத் தெரிய வேண்டுமென்றால், அதற்கு ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் அறிவிப்பு செய்ய வேண்டும். இந்த இந்த நெம்பர்கள் எல்லாம் பட்டா நிலங்கள், இந்த இந்த சர்வே நெம்பர்கள் எல்லாம் பதிவு செய்யப்பட்ட பட்டா நிலங்கள் என்று அறிவிப்பு செய்தால்தான், இந்த பினாமி நிலங்களைக் கண்டு பிடிக்க முடியும். யார் யாருடைய பெயர்களிலே அந்த நிலங்கள் பட்டா செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பது அந்தக் கிராமத்தைச் சேர்ந்த விவசாயிகளுக்குத் தெரியாத வரையில் எந்த நிலங்கள் பினாமி நிலங்கள் என்பதை யாரும் சொல்ல முடியாது. அதைத் தெரிந்துகொள்ள, இப்படிப்பட்ட அறிவிப்பு களைச் செய்ய வேண்டும், கிராமங்களிலே வெளியிட வேண்டும், அதற்கான வழிவகைகள் செய்வதற்கு இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும். அப்போது தான் இந்த பினாமி நிலங்களை ஒழிக்க முடியும்.

மேலும், மினிமம் வேஜஸ் சட்டத்தை 1976 ஆம் ஆண்டு போட்டாலும், அதைச் சரியான முறையிலே அமுலாக்குவதில் சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. யாராவது சரியான முறையிலே, சட்டத்திற்கு உட்பட்டு எங்களுக்கு கூலி கொடுக்க வேண்டும் என்று போராடினால், அந்த மக்களுக்கு ஏற்படுகின்ற நிலைமையைப்பற்றி, இன்னவர்களைப்பற்றி நான் அனுபவத்தில் பார்த்திருக்கிறேன். சரியான கூலியை யாராவது கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டாலோ அல்லது அதற்கு சற்று குறைந்த அளவு கூலி உயர்வு கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டாலோ, அவர்கள் விடுகள் எல்லாம் பறிக்கப்படுகின்றன.

[நண்பகல் 12:00]

இந்த வீடுகளிலிருந்து அவர்கள் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். அவர்கள் இருக்கும் இடங்களுக்குச் செல்வதற்கு வேண்டிய பாதை வசதிகள், மற்ற வசதிகள் எல்லாம் தேவையென்றால் அந்தப் பகுதிகள் பிராசுதாரர்கள் பெயரில் இருக்கின்றன. விவசாயக் கூலிகள் அந்த இடத்திலிருந்து வெளியே வரக்கூட அனுமதி கிடையாது. அந்த வீடுகளை எல்லாம் ஒரே இரவில் பிரிப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகள் எல்லாம் அவர்களுக்கு இருக்கின்றன. அந்த நிலைமையை எல்லாம் மாற்ற காவல் துறையினருக்கு அதிகாரம் கொடுத்து சட்டமியற்றி தக்க நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுக்க வேண்டும், கூலி விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசைத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1560 ஜூலை 11] (திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்)

தி விபத்தால் புயலால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு அரசு பல நன்மைகளைச் செய்து வருகிறது. தி விபத்தால் பாதிக்கப்படும் குடிசைகளுக்கு 200 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டுமென்று புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் செய்திருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கக் கூடியது. தி விபத்து எதனால் ஏற்படுகிறது என்று ஆராய்ந்து அதைத் தடுக்க ஆங்காங்கு தீயணைப்பு நிலையங்களை ஏற்படுத்த வேண்டிய முயற்சிகளை அரசு எடுக்க வேண்டும். மதுராந்தகம் தாலுகா கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தின் அளவுக்கு நிலப் பரப்பில் பெரிய தாலுக்கா. இதுவரை அங்கு எந்தவிதமான தீயணைப்பு நிலையமும் இல்லை. தி விபத்து ஏற்பட்டு விட்டால் செங்கற்பட்டிலிருந்து தீயணைப்பு வண்டிகள் வரவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. பேயர் எஞ்சின் வந்து சேருவதற்கு முன்னாலேயே கிராமமே நாசமாகிவிடுகிறது. அந்தப் போக்க உடனடியாக அங்கு ஒரு தீயணைப்பு நிலையத்தை அமைக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமங்களில் ஏற்படுகிற இன்னல்களுக்குக் காரணமாக இருப்பவர்கள் முன்சீப், கர்ணங்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பரம்பரை பரம்பரையாக அந்தப் பகுதியில் இருப்பதால், அவர்கள் வாரிசுகளே அந்தப் பதவிக்கு வந்து கொண்டிருப்பதால் இந்த நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அவர்களும் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் என்ற நிலைமையில் நியமனம் செய்யப்பட வேண்டும்.

என்னை பேச அனுமதித்த பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன்.

திரு. பாபு ஜனார்த்தனன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் வருவாய்த் துறையின் மானியத்தின்மீது பேச அனுமதி தந்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த வருவாய்த் துறை மானியங்கள் சம்பந்தப்பட்ட புத்தகங்கள் இன்று காலை வரை எனக்குத் தரப்படவில்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அலுவலகத்திலிருந்து இதைப் பெற்று பேசுகிற நிலைமை இருக்கிறது. இனி இவ்வாறு ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு தலைவர் அவர்களும் செயலாளர் அவர்களும் நடவடிக்கை எடுத்து நல்ல முறையில் உடனடியாகச் சேருவதற்கு வழிவகைகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. இரா. முத்தையா) : இது முன்னரே உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டு அவரவர்கள் அறைக்கு அனுப்பப்பட்டன. என்னுடைய அறையிலும் நேற்று கொடுக்கப்பட்டது.

[1980 ஜூலை 11]

திரு. பாபு ஜனார்த்தனன் : எனக்கு வரவில்லை. நான் இதைக் குற்றச் சாட்டாகச் சொல்லவில்லை.

திரு. கி. சட்டநாத கரையாளர் : எனக்கு இந்தப் புத்தகங்கள் நேற்று இரவு 11 மணிக்குத்தான் கிடைத்தது என்பதை அவைத் தலைவர் அவர்களுக்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

(7) ஒழுங்குப் பிரச்சனை.

விவாதத்திற்கு அமைச்சர் பதிலளிக்கும் முன் உரையாற்றவேண்டிய கட்சி.

திரு. துரை முருகன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், இப்போது மதிப்பிற்குரிய பாபு ஜனார்த்தனன் அவர்கள் உரையாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் முடித்ததற்குப் பின்னால் அமைச்சர் பேசுகின்றாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன். எங்கள் கட்சி பிரதான எதிர்க்கட்சியாக இருக்கிற காரணத்தால் எல்லோரும் பேசியதற்குப் பிறகு வைன்ட் அப் பண்ணிப் பேசி எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசுவார்கள், அதற்குப் பிறகு ஆளுங்கட்சியின் சார்பாக அமைச்சர் பதில் சொல்வார் . . .

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. இரா. முத்தையா) : சில மானியக் கோரிக்கைகளிலே இறுதியிலே காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே பேசுவார்கள். சில மானியக் கோரிக்கைகளிலே, தங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசுவார்கள். அங்கீகரிக்கப்பட்ட எதிர்க்கட்சிகளில் காங்கிரஸ் கட்சியும் ஒன்றுதான்.

திரு. துரை முருகன் : தாங்கள் புதிய மரபை ஏற்படுத்தக் கூடாது. அவையிலே பிரதான எதிர்க்கட்சியாக இருக்கிற கட்சிதான் வைன்ட் அப் பண்ணிப் பேசும், அதற்குப் பிறகு அமைச்சர் பேசுவார், அதுதான் ஏற்கெனவே இருக்கிற மரபு.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. இரா. முத்தையா) : எதிர்க்கட்சித் தலைவரோ அல்லது துணைத் தலைவரோ பேசினால்தான் அவர்கள் பேசியதற்குப் பிறகு அமைச்சர் பேசுவார் என்ற மரபைத்தான் வைத்திருக்கிறார்கள்.

* திரு. துரை முருகன் : மன்னிக்க வேண்டும். எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் யாராவது ஒருவர் கடைசியிலே வைன்ட் அப் பண்ணிப் பேசுவார், அது யார் என்பது நாங்கள் கூடி முடிவு எடுக்கிற விவகாரம்.